

SAS Dizisi No: 82

©Editions Gerard de Villiers
Tay Kitapçılık ve Ticaret Limited Şirketi
Dr. Nevki Bey Sok. 10/3 Türbe - İstanbul
Tel: 516 08 20

**Gerard de
VILLIERS**

SAS

**GÖREV YER
SANT AGO**

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: L'ORDRE REGNE A SANT AGO

**Türkçesi:
Hamdi Türe**

ç Baskı: Er-tu Matbaası / Kapak Baskısı: Çetin Ofset

I. BÖLÜM

Güneyden gelen plakasız gri steyn "404", Miguel Claro Caddesi'nden hızla ilerlerken farları sisli caddeyi aydınlatıyordu. Saat henüz sabahın be iydi ve soka a çıkma yasa ı birkaç dakika önce sona ermi ti. Yine de Santiagolular saat 5.30 dan önce soka a çıkmıyorlardı. Zira Cunta'nın toplama kampına gönderilmeleri i ten bile de ildi. Ulusal Haberalma Örgütü D NA ve karabinyeroslar akaya gelmezdi. Saat birden be e kadar Santiago ölü bir ehirden farksızdı.

Araç, selektör yaparak talyan Büyükelçili i' nin giri inde durdu. Elçili in bulundu u bina ehri en güzel semtlerinden biri olan Bilbao' daydı. Ye il üniformalı bir karabinyero tüfe ini do rultarak araca yöneldi. talyan Büyükelçili i Santiago'daki di er bütün diplomatik binalar gibi gece gündüz polis kontrolü alandaydı. zinsiz içeri girmek isteyenler için vur emri çıkartılmı tı. Elçiliklerin ço unda General Pinochet'nin zulmünden kaçmak isteyen birçok siyasi mülteci yurt dı na çıkmak için izin bekliyordu. çlerinde bir yıldır bekleyenler vardı. İlk günlerin karı ıklı ndan sonra D NA bütün elçilikleri tamamiyle tecrit etmi ti. Artık kimse iltica etme i göze alamıyordu.

"404" den sendeleyerek biri indi. Bu, beyaz apkası alnına inmi koyu renk takım elbiseli ama yapılı bir adamdı. Kanlı gözlerini kayıtsızca mitralyöze dikti. Sonra hıçkırarak elini cebine daldırdı ve çıkardı ı kartı polisin burnuna

dayadı. Kartı gören karabinyeronun yüzüne itaakâr bir gülümseme yayıldı.

—Tamam bayım.

Beyaz apkalı adam, tekrar hıçkırıldıktan sonra sarsak adımlarla demir parmaklıklara yana tı. Polis yerine dönmü tü. Alkol kokusu 20 metreden duyuluyordu. Beyaz apkalı adam parkın ortasında yükselen binaya bakarak anla ılmaz bir küfür savurdu. Sonra geri dönüp "404"ün bagajını açtı ve direksiyondaki adamı yardıma ça ırdı, ikisi birlikte arabanın bagajından kestane rengi bir çuval çıkarmaya çalı tılar. Çuval asfalta dü tü ünde beyaz apkalı adam, çirkin bir kahkaha attı ve sarho bir sesle polisi ça ırdı. Polisin yüre i a zına gelmi ti. Çuvalın biçiminden içinde bir insan oldu u kolaylıkla anla ılıyordu.

Polis bir robot gibi adamlara yakla tı.

—Buyrunsenyor.

Sesi titrek çıkıyordu ve çuvala bakmamaya çalı ıyordu.

—Bize yardım et, diye ba ırdı beyaz apkalı adam ve çuvalı bir ucundan yakaladı.

Üçü lekeli çuvalı demir parmaklıklara kadar ta ıdılar. Bu sırada elçili in zemin katında bir pencerenin ı ı yanmı tı.

*

**

talyan Büyükelçili i'nin yemek salonunda, sakallı genç bir adam, perdenin gerisinden dı arıda olanları dikkatle izliyordu. Salondaki mobilyaların ço u yirmiye yakın ilteye yer açmak için duvar dibine dizilmi ti. çeride korkunç bir koku vardı. Mülteciler aylardır üstüste ya ıyorlardı. D NA'nın ani bir saldırısı-

nı önlemek için her gün bir gözcü seçiyorlardı. Bu tip harekâtlar, tanık olmaması için soka a çıkma yasa ı sırasında yapılıyordu.

Genç sakallı gözlerini "404'den ayırmıyordu. Huzursuzluğu artmıştı. D NA ço unlukla plakasız "404'ler kullanırdı. Ne istiyorlardı? Pencerenin önünden ayrıldı, ve br kö ede uyuyan arkadaşını hafifçe sarstı.

—Carlos!

Adam gözlerini hemen açtı, uyku mahmurlu-una ra men gardım almı tı. nce yüz hatlarına ra men ehvetli dudakları, iddialı çenesi ve geriye taranmış siyah saçları ile yakı ıklı biriydi. 30'lu yılların cazibeli erkeklerini andırıyordu. Kalın ve biçimli dudakları tıra olmamı yüzüne bir yumu aklık veriyordu.

—Ne var?

—Dı arıdalar diye fısıldadı genç sakallı.

Carlos pencereye fırladı, kalbi çılgın gibi atıyordu. D NA ba ına 4200 dolarlık ödül koymuştu. Bu %375'lik bir enflasyonun talan etti i bir ülkede çok büyük bir rakamdı.

Arabayı ve çuvalı görmü ama bir ey anlamamıştı.

—Öbürlerini de uyandır, dedi arkadaşına.

Sakallı, uyuyanları sarsmaya başladı. Carlos ise bütün dikkatiyle dı arıda olup bitenleri izliyordu. Birden içini bir nefret dalgası kapladı. Carlos tedbire bo vererek hızla pencereyi açtı ve dı arıya do ru e ildi.

*

**

—Gidelim, gidelim, diye ba ırdı beyaz apkalı adam.

O kadar sarho tu ki, çuvalı demir parmaklıklara do ru kaldırırken, iki kere elinden kaçırır gibi oldu. Polis ve oför sessizce yardım etmeye çalı ıyordu. Çuval, demir parmaklıkların üstünde bir an dengede kaldı ve beyaz apkalı adamın itmesiyle bahçeye dü tü.

O sırada bir çı lık duyuldu.

—Katiller!

Kaim ve güçlü bir sestü bu. Beyaz apkalı adam pe inde oför oldu u halde arabaya yürüdü.

"404" bombo yola çıktı ve güney yönünde uzakla tı. Polis elçili e do ru baktı nda pencerelerin bir bir aydınlandı nı gördü. Bu arada birçok ses aynı eyi haykırmaktaydı.

**

—Katiller!

Carlos'un çı lı ı sessizlikte yankılanarak yan odada uyuyanları uyandırmı tı.

Genç adam iki ki inin "404"e atlayıp kaçtı nı görmü tü. Carlos pencereden ayrılarak hızla yan odaya geçti. Ama sakallı arkada ı ona engel oldu.

—Gitme Carlos, çok tehlikeli. Seni vurabilirler.

Aslında DINA, a ırı sol parti olan M R'in liderlerinden biri olan Carlos Geranios'un sahte bir kimlikle talyan Büyükelçili i'ne sı ındı nı bilmiyordu.

Bu arada dört elçilik görevlisi bahçedeki çuvalı elçilik binasına getiriyordu. Binanın giri ine biriken mülteciler merakla bekliyordı.

Çuvalı elçili in giri indeki hole bıraktılar.

Çuval kalın bir iple ba lanmı tı.

—Açın çuvalı diye ba ırdı birisi.

Kimse yerinden kımıldamamı tı.

Sakallı genç, seyredenleri geri iterek, elinde bir bıçakla çuvalın ba ına çömeldi ve kaim ipi kesti. Bu arada Carlos da yanma gelmi ti.

Çuvaldan önce bir ayak ortaya çıktı. Beyaz bir kadının aya ı. Holden deh et nidaları yükseldi. Rengi atan Carlos ikinci aya ı da çuvaldan çıkardı. Gözlüklü bir ihtiyar, a ır a ır çuvah di er ucundan çekti. Vücut tamamen ortaya çıkmı tı.

Carlos Geranios, irile mi gözlerle elini kadının çıplak omuzuna hafifçe de dirdi. Ceset henüz so umamı tı. Üzerinde yer yer lekeler vardı. Sa gö sü sigara yanıklarıyla kaplıydı. Yüzü darbeler altında ezilmi ekilsiz bir et yı mı halindeydi. Ön di leri DINA 'nın i kencecileri tarafından sökülmü tü.

Carlos Geranios birden görünmez bir elin bo azını sıkı tım hissetti. Artık arkasındakilerin gürültüsünü duymuyordu. Gözü ölünün boynuna asılmı küçük pankarta ili ti. Üzerinde "Vatanseverler tarafından cezası infaz edilmi bir hain" yazıyordu.

Yüz kasları iste i dı mda kasılmaya ba ladı. Magali'nin, di lerinin kerpetenle söküldü ü, sigaraların o nazik gö sünde söndürüldü ü ve yüzünün dipçik darbeleriyle darmada m edildi-i sırada neler hissetti im dü ünmeye çalı tı.

Bakı ları, a a ıya do ru kaydı ve gördü ü ey yüzünden kusmak istedi. Kızın elleri arkadan ba lıydı ama bacakları açıktı. Karnı, süngü darbeleriyle yarılmı tı. Daha sonra i kenceciler yaraya bir kaktüs sokmu lardı.

Bunu yaparken büyük bir ihtimalle Magali ya ıyor olmalıydı ve Carlos Geranios bu i kenceden önce onların Magali'ye ne yaptı ını tahmin edebiliyordu.

ili'nin güneyinde yaptı ı canavarlıklardan dolayı "Los Angeles Kasabı" lakabıyla anılan Albay Manuel Chünio, imdi de "MIR" cilerin pe ine dü mü tü. Albayın çok özel bir sorgulama yöntemi vardı. Deri eldivenininde tuttu u fareyi ilk önce ba ı olmak üzere sanı ın vajinasına sokuyordu. Sanık ya çıldırıyor ya da konu uyordu.

Birisi Carlos Geranios'u geriye çekti. Genç adam yerinden do rulurken Venezüella Elçisi'nin deh etten irile mi gözlerini gördü. O korkunç manzara bir türlü gözlerinin önünden gitmiyordu.

Carlos ve genç sakallı holden çıkarak büyük salonun pencerelerine do ru yürüdüler.

Arkada ı yumu ak bir sesle:

—Onu tutukladıklarını biliyor muydunuz? diye sordu.

Carlos Geranios hiç ses çıkarmadan ba ını önüne e di.

Magali'nin iki haftadan beri DÎNA'nın elinde oldu unu biliyordu. Gizlendi i yeri bilen birkaç ki iden biri de oydu. Magali gençti, güzeldi, so ukkanlıydı, ona tecavüz edebilirlerdi, dövebilirlerdi ama i kencede bu kadar ileri gidebileceklerini dü ünmemi ti.

D NA'nın kendisini yakalamayı istedi ini tahmin edememi ti. Magali'yi konu turmu lar sonra da öldürmü lerci.

Yalnız Carlos Geranios'un anlayamadı ı bir ey vardı: Cesedi niye onun bulundu u talyan

Elçili i' ne bırakmı lardı?

Artık onları hiçbir eyin durduramayaca mını biliyordu.

Genç sakallıya dönerek, alçak bir sesle:
—Tekrar gelecekler, dedi.

Büyükelçinin olayı iddetle "pretosto" etmesi onu i kenceden ya da ölümden kurtaramayacaktı. DÎNA'nın ana hedefi Cunta'nın bütün muhaliflerini yok etmektir. Soka a çıkma yasa ı ba ladıktan sonra, DtNA'nın siyah beyaz Chevrolet kamyonetleri Santiago sokaklarında cirit atıyorlardı. Gecenin sessizliğinde bütün üphelileri hiçbir iz bırakmadan topluyorlardı.

Sakallı, Carlos Geranios'a yakla tı:

— imdi ne yapacaksın?

Carlos ba mını salladı.

—Bilmiyorum, yani imdilik.

Bir gece evvel gelece i dü ünerek uykuya dalmı tı: ki gün sonra bir grup mülteci ile Venezüella'ya geçecekti.

Magali de serbest kalınca Meksika'ya geçecek ve orada bulu acaklardı. Genç kızın tanınmaz haldeki cesedini hatırlayınca gözleri ya la doldu.

—Cesaret dostum. Ergeç devrim zafere ula acaktır, dedi sakallı genç.

Carlos sesini çıkarmadı ba mını salladı. u anda devrim umurunda bile de ildi.

23 ya ında, geçirdi i cehennemi günlerden sonra ölen Magali için zafer olmayacaktı. çindeki umutsuzluk birden yok oldu. Dü manlarına, kendisine i kence etme zevkini tattırmayacaktı.

Ya la parlayan gözlerini arkada mına çevirdi:

—Haklısın, zafer bizim olacak dedi.

Katillerin gelmesini beklemeyecek sava ıp intikamım alacaktı.

Salonu geçti, yemek odasında battaniyesinin yanındaki el çantasından bazı belgeleri aldı. Bunlar onun sahip oldu u en de erli eylerdi.

*

**

—Aptal! Hain!

Juan Planas iyice ayılmıştı. Yedi i sert tokatlar beyinde çınliyordu. Albay Chunio' nun tekmeledi i güzel beyaz apkası yerde sürünüyordu. Albay odanın ortasında hazırol- da bekleyen küçük polisin etrafında, sinirden morarmı bir halde dola ıp duruyordu. Juan Planas efine, polisli in e lenceli bir meslek olmadı m, viski içmeden genç bir kadına saatlerce i kence etmenin çok zor oldu unu anlatmak istediye de vazgeçmi , sadece talyan Büyükelçili i'nde yaptı ı küçük aka için özür dilemekle yetinmi ti. Sarho lu u geçtikçe yaptı- ı aptallı ın önemim kavramaya ba lamı tı. Neredeyse atb ı tokatlar için albaya te ekkür edecekti. Manuel Chunio ona yakla arak:

—Beni iyi dinle i reñç herif! E er bu adamı elimizden kaçırırsak, seni Macellan Bo azı'nda, donana kadar ipte sallandırırım! diye ba ırdı. imdi bas git ve i e koyul!

Juan Planas apkasını yerden aldı. Kıtanın güney ucunda, Cunta'nın askerleri üpheli ahısları ölene kadar helikoptere ba lı bir iple buz gibi okyanusa daldırıyorlardı.

Sorgulamalar yüzünden birkaç uykusuz gece geçirse dahi, bu cezayı çekmeye niyeti yoktu.

II. BOLUM

Merdivenden çıkan genç kadın, kulübü geçerek durdu ve terasta oturanlara bir göz attı.

nce mokasen ayakkabıları, omuzundaki heybesi, rengi solmuş dar bir bluciniyle modern bir hippiyi andırıyordu. Saçını at kuyruğu eklede balmı ve ipek gömleği hangi sosyal sınıfa ait olduğunu gösteriyordu. Genç kız Malko'nun yanından geçerek meraklı hatta kı kırtıcı bir bakış fırlattı. ilililer'in "Momias" dedikleri yer ve saygın ki ilerin bulunduğu masanın yanındaki masaya oturdu. Malko sırtının ürperdiğini hissetti. Santiago'ya geldiğinden beri kadınların erkekleri nasıl bir cesaretle süzdüklerini farketmişti. Barmenlikle çevirdi, dünyanın öbür ucuna kadın peşinde koşmaya gelmemiştir.

—Çok güzel değil mi? diye sordu John Villavera.

—Evet, çok sevimli diye tasdik etti Malko.

Bu güzel kız, Santiago'nun en mutena semti olan Barro Alto'da bulunan "Los Leones" kulübünün biraz eski ama lüks atmosferine çok uyuyordu. Burası, bakımlı bir golf sahasına açılan salonu ve mükemmel servisiyle bir İngiliz kulübünden farksızdı.

Sefaletin kol gezdiği Santiago'da burası bir sefahat adanıydı. Sadece imtiyazlı kişiler "Los Leones" kulübüne girebiliyordu.

—Biraz daha Pisco-sour alır mısınız? diye sordu John Villavera.

ilililer'in en çok sevdiği içkiydi bu. Malko

bu teklife hayır demedi. CIA efi, kalın çerçeveli gözlükleri ve solcu havasıyla bir profesörü andırıyordu. Kulübe gelen hemen herkesi tanıyordu. Ayrıca spanyolcası da mükemmeldi. Havaalanına geldi inde, John Villavera adı mucizeler yaratmı tı. Büyük bir araba, onu ehrin merkezindeki Sheraton Oteli'ne götürmek üzere bekliyordu. Otel imdi bombo olan, Ailende'nin saldırıya u radı ı Moneda Sarayı'nın kar ısında bulunuyordu.

Dı arıdan herhangi bir arabaya benzeyen siyah Lincoln'nün birçok özelli i vard' Bu araç CIA için Ford fabrikası tarafından özel olarak üretilmi ve 45000 dolara malolmu tu. Camlarının kalınlı ı 3 santimdi ve çok yakından açılan makineli tüfek ate ine bile dayanıklıydı. Fakat asıl a irtıcı olanı tavanıydı. Arabanın kapı kollarından birine basıldı ında, tavan havaya uçuyor ve arka koltuk dı arı fırlıyordu. Bu, kapıların açılmaz hale gelmesi ihtimaline kar ı bir tedbir olarak dü ünülmü tü.

Amerikan Elçili i Shareton Oteli'nin kar ısındaki eski gökdelenin 16 ile 20 katları arasında bulunuyordu. John Villavera Malko'yu bekletmeden bürosunda kabul etmi ti. Kapısındaki, bakır plakada "Vah i Do a Vakfı" yazılıydı. John Villavera resmi olarak ili'de, nesli tükenmekte olan hayvanları incelemek üzere bulunuyordu.

Aynı zamanda elçili in kültür ate eli i görevini de yürütüyordu.

CIA'nın Batı Yarımküresi Ba kamı Michel Burrough' Malko'ya görevinin ne oldu unu Santiago'daki Bölge efi'nin açıklayaca mını söylemi ti. İlk gün John Villavera ilgisiz

davranmı ve aceleleri olmadı ını belirterek bu konuyu ertesi güne bırakmı tı.

Santiago, Malko'nun gördü ü en çirkin ehirlere biriydi. Kirli binaları, kalabalık ve gürültülü caddeleri, bo ma azaları, gri ve basık havası ile Buenos Aires ve Detroit karı ımı bir ehirdi. Gündüzki kalabalık ve gürültü ile gecenin sessizli i arasında büyük bir tezat vardı.

Saat farkından dolayı uyuyamıyan Malko, uzun süre penceresinden dı arıyı seyretmi ti. Gece Moneda Meydanı bombo tu.

Soka a çıkma yasa ından sonra Santiago'ya kur un gibi a ır bir koku çöküyordu, gündüz ise bütün lokantalar bo tu.

Sanki zenginler, Allende'ye kar ı kazandıkları zaferden utanıyorlardı. "Los Leones" Malko'nun imdiye kadar gördü ü tek güzel yerdi. Garson uzakla tıktan hemen sonra sordu:

—Darbe sırasında burada mıydınız?

John Villavera hızla ba ını salladı.

—Hayır, ben 8 ay önce geldim. Bütün personel de i tirilmi ti.

Malkogülümsedi:

Herhalde pahalıya patlamı tır.

—Ne?

—Allende'nin devrilmesi.

Amerikalı çok a ırımı gibi bir tavır takındı.

—Biliyor musunuz, anlatılanların hepsi do ru de il. Aslında "irket" bu i te önemli bir rol oynamadı. Sadece mevcut çalkantının artmasına yardım ettik. Çünkü o zamanki yönetim ülkeyi iflasa sürüklüyordu. Ayrıca Amerikan çıkarlarına ters dü en bir politika izliyordu. Her ey karaborsaya dü mü tü. İndiki iktidar ise gösterilmek istendi i gibi

kötü de il. Sadece askerler olaylar kar ısında biraz bocalıyor o kadar.

Malko, ili hakkında okuduklarını hatırladı.

—Yine de sonucu etkileyecek çalı malarımız oldu, dedi.

—Bazı hatalarımıza ra men, sizin de bildi iniz gibi, yumurtaları kırmadan omlet yapamayız, diye ekledi, John Viüavera.

Önemli olan kırılacak yumurta olmamaktı.

Malko içkisinden bir yudum aldı, çok lezzetliydi. Ba ım çevirdi inde genç hippinin onu izleyen bakı larıyla kar ıla tı.

—Bu kızı tanıyor musunuz, diye sordu Malko.

John Vilavera manalı bir ekilde güldü, sesini alçaltarak:

—Sadece görmü lü üm var, dedi. Oliveira Chunio bir albayın kızı. Bir süre önce kocasından bo anmı .

Malko ona bir içki ikram edip etmemekte tereddüt etti. Ama u anda i i daha önemliydi.

—Benden istedi iniz nedir? diye sordu.

John kısa bedenini dikle tirdi, etrafına bir göz attı.

—Bu çok nazik bir görev o yüzden Langley'den i inin ehli birini istemi tim.

Malko koltuklarının kabardı mını hissetti.

—Darbeden önce Allende'ye muhalif olan M R'e üye bir ilili bize çok büyük yardımlarda bulundu. Grevdeki kamyonculara, grevlerine devam edebilmeleri için sa ladı ımız paranın yerine ula masını sa ladı. Tabii kendisi bu paranın nereden geldi ini bilmiyordu...

—Gayet tabii, dedi Malko. Herhalde bu yardımı gerekti i ekilde ödüllendirmi sinizdir?

—Ne yazık ki bayır, diye iç geçirdi Villavera. Bu adam M R partisine üye oldu undan aynı zamanda DÎNA'nın da kara listesinde bulunuyor. Onu, bütün sa cı bürokratları öldürmeyi hedef alan "Jakarta" planını hazırlayanlardan biri olarak görüyorlar. Cunta, onu yakalayana ödül vermeyi vaat etti.

Malko üphelenmi ti, ka larım çatarak:

—Yine de yapabilece iniz bir eyler vardır muhakkak.

John, üzüntülü bir ekilde ba mı salladı.

— ilililer çok ku kulu insanlar. Buna ra men Carlos Geranios'un talyan Büyükelçili-i'ne sı nmasını sa ladık. Hatta Venezüella'ya gidebilmesi için geçi izni dahi aldık. Bu herkesi memnun edecek bir çözümdü.

—Mutlaka dedi, Malko. O halde ne oldu? Gitmek mi istemedi?

—Çok tatsız bir olay... Zilzurna sarho polisler, elçili in bahçesine onun tanıdı ı genç bir kadının cesedini atmı lar. Carlos Geranios gitmesine bir gün kala, pani e kapılıp bilinmeyen bir ekilde ortadan kaybolmu

—Harika dedi Malko. O halde ili'den tek ba ına kaçmaya çalı acak demektir.

Amerikalı ba mı salladı.

—Korkarım hayır. D NA çok titiz çalı ır. Büyük bir ihtimalle yakalanacaktır. O zaman da ba ı fena halde derde girecek.

John Villavera bu tip kelime oyunlarının ustasıydı.

—Benim sizden istedi im onu hemen bulmanız. Böylece onu koruma alana alabiliriz. Biliyorum kolay bir i de il ama elimdeki bütün imkânlarla size yardım edece im. Bir an önce

harekete geçmemiz gerekiyor.

—Peki bu ile niye siz ilgileniyorsunuz? diye sordu, Malko.

Amerikalı zoraki bir gülümsemeyle:

—Bu çok riskli dedi. yi ili kiler içinde bulundu um Cunta'ya kar ı açık bir tavır almak istemiyorum. Ayrıca içi leri konusunda çok hassaslar. E er Carlos Geranios i ini üzerinize alırsanız benim bu olayla resmi hiçbir ba ım olmayacak.

Evet, bundan daha dikkatli olunamazdı...

Malko duvardaki büyük haritaya bakarak:

—Peki.bu Geranios'u nasıl bulaca ım? E er söyledi iniz gibi araniyorsa, hâlâ Santiago'da oldu unu varsayarsak bile, mutlaka emin bir yerde saklanıyor dur.

—Hiç ku kusuz dedi Villavera, ama size yardım edecek biri var. Belki bu ilili onun nerede oldu unu veya nerede saklandı ını biliyordur. Onu Carlos Geranios'a yardım etmek istedi inize ve ülkeden çıkartaca ınıza inandırmalısınız. Carlos'u bulalım gerisi kolay. Ondan sonrası ile ben ilgilenece im. Size "Chalo" Goulast'ın adresini verece im. Ona sakın benden söz etmeyin. Do rudan do ruya Washington'dan geldi inizi söylersiniz. Buranın insanları...

Amerikalı birden susmu tu.

Terasta üç ki i belirmedi. kisi makineli tüfekli askerdi. Yüzlerinde hiçbir ifade yoktu. Di eri ise kısa boylu, sa kolu yaralanmış gibi sarılı açık renk takım elbise giymi biriydi. Villavera'ya yakla ırken yüzüne geni bir gülümseme yayıldı.

John Villavera aya a kalkarak adamı tanı tırdı.

—Ekselensları Albay O'Higgins.

ilili sol elini uzattı. Malko adamın sa elinde terden kararmı bir yün eldiven giydi ini gördü.

Albay kendisine bo bir iskemle çekip oturdu. Koruma polisleri ise bo gözlerle golf sahasına bakıyorlardı

—Santiago'ya yeni mi geldiniz?

Villavera hemen araya girdi.

—Prens Malko Washington'dan kongre komisyonu için Santiago hakkında bilgi toplamaya geldi.

Albay Federico anladı ını belirten bir ba hareketi yaptı.

—Güzel bir davranı . Hâlâ bazı sorunlarımız var fakat hepsinin üstesinden gelece iz. u anda ülkede tam bir düzen hüküm sürmektedir.

—Ama yine de soka a çıkma yasa ı devam ediyor, diye belirtti Malko.

O'Higgins, gözlerinde bir melek ifadesiyle Malko'ya baktı.

—Aslında biz bu yasa ı kaldırmak istiyoruz. Fakat ev kadınlarından aldı ımız mektuplarda, kocalarının bu yasak sayesinde evde oturduklarını, geceleri barlarda kadın pe inde ko up içki içmediklerini yazıyorlar. Durum böyle olunca bizde bu yasa ı kaldırmadık.

Malko hiçbir ey söylemedi. İlk defa sosyal amaçlı bir soka a çıkma yasa ı duyuyordu.

—Ziyarettime gelerseniz sevinirim. ili hakkındaki izlenimlerinizi ö renmekten memnunnluk duyacağım.

Postallı gardiyanları ile terasın öbür ucuna do ru uzaklaırken, Malko onu gözleriyle

izledi. Bu küçük adamdan tarif edilmesi güç bir tehlikenin yayıldı im hissediyordu. Albay sahte hippinin oturdu u masanın önünde durdu ve genç kızın elini sıktı.

—Kim bu? diye sordu Malko.

John Villavera sıkıntılı bir ekilde:

—D NA'nın efi. Nazik, Amerikan hayranı bir adam.

—Evet, isminden belli oluyor, diye mırıldandı Malko.

—Oh, burada çok ola an bir ey. Eskiden ili'ye birçok Avrupalı göçmen gelmi . spanyol adlarının yamsıra bu tip isimlere de sık rastlanıyor.

—Eline ne olmu !

—Uzun zaman önce yaralanmı , sa kolundaki atardamarı almak zorunda kalmı lar. O günden beri çok acı çekiyor. Elini her zaman sıcak tutması lâzım. Bunun için yün eldiven kullanıyor. Ama bir gün elini kesmek zorunda kalacaklar. Buna ra men halinden hiç ikâyet etmiyor.

Albay O'Higgins güzel sarı im selamladıktan sonra yoluna devam etti. Hemen arkasından güzei hippide aya a kalkıp merdivenlere yöneldi. Çıkarken ısrarla Malko'ya bakıyordu.

John Villavera Malko'ya döndü!

—Sizden ho landı. Kendisi Santiago'nun en güzel kızlardan biridir. Bir ara arkıcı olmak istiyordu, Sheraton'daki kabarede çalı maya ba ladı. Fakat babası bunu duydu u zaman o kadar kızdı ki kabareyi bir hafta süreyle kapattırdı. Daha sonra, 17 ya ndayken, güneyli bir büyük toprak sahibi ile evlendi. Bu mutsuz evlilikten sonra bo anıp tekrar babası-

nın yanına döndü.

Malko'nun kafası bir noktaya takılmıştı.

—Amerikan Elçiliği'nde hiç siyasi mülteci yok mu? diye sordu.

John Villavera barmacıyı yavaşça sallayarak:

—Hayır, dedi.

—Bu nasıl oluyor?

—Biliyorsunuz hükümetimizin bu konudaki politikası çok sıkı ... Kontenjan dışındaki siyasi mülteci kabul edemiyoruz.

Malko güldü.

—Bana temas kuracağım ihtiyarın adresini verin kendisini görmeye gideceğim.

*

**

Sarı barmacı hippisi oradaydı. Omuzundaki heybesiyle şehir merkezine giden caddede park etmiş bir arabaya yaslanmıştı. Malko'nun Datsun'unu farkedince yola doğru çıktı ve bütün otostopçuların yaptığı gibi barmacıyı yukarı kaldırdı!

Malko frene basarak arabayı durdurdu. Bu sürpriz hoşuna gitmişti, çünkü kız kulüpten çıkış en az yirmi dakika olmuştu.

Kız kapıyı açtı, ifadesiz bir yüzle:

—Beni Providencia'ya bırakabilir misiniz? diye sordu İngilizce olarak.

Malko, onu dünyanın öbür ucuna dahi götürebilirdi. Providencia, şehir merkezinden Barrio Alto'ya kadar uzanan, Santiago'nun Champs-Élyséesiydi.

—Memnuniyetle, dedi.

Sanki uzun zamandır tanıyordularmış gibi çok rahat bir edayla ön koltuğa oturdu. Hafif bir parfüm kokusu arabayı sardı.

—Sık sık otostop yapar mısınız? diye sordu

Malko.

—Ah evet. Yeterince otobüs olmadı ı için ehirde otostop yapan çoktur. Ayrıca arabam u anda tamirde bulunuyor.

Kendinden emin bakı larıyla Malko'yu süzdü.

—Galiba Santiago'da oturmuyorsunuz?

—Evet, nasıl anladınız?

Genç kadın Malko'nun siyah kadife ceketini hafifçe ok ayarak:

— ili'de bu kuma tan hiç bulunmaz, diye açıkladı.

Malko kızın tırnaklarının çok kısa, hatta kemirilmiş oldu unu farketti. Bakı ları, bluzunun altındaki küçük gö üslere kaydı. Kızın azimli ve ehvetli bir yüzü vardı. Providencia'a yakla mı lardı.

Az sonra genç kız Malko'ya do ru döndü.

—Beni bundan sonraki ı ıklardan önce indirebilir misiniz?

Yava layan araç kaldırımı yana tı. Malko'nun yolcusu inci gibi di lerini göstererek gülümsedi. Eliyle bir buti i i aret ederek:

—Ben burada çalı ıyorum. E er kız arkadaşımıza bir hediye almak isterseniz, bana gelin, Burası Santiago'nun en iyi buti idir, dedi.

—Benim kız arkadaşım yok. Santiago'ya geleli henüz bir gün oluyor.

Kızın kapıyı açan eli bir an tereddüt etti. Bakı tılar. Gözleri çok a ırtıcıydı.

—Bu ak am bir yemek veriyorum. Gelirseniz sevinirim.

—Tanımadı ımız ki ileri her zaman davet eder misiniz?

Umursamaz bir tavırla omuzlarını kaldırdı.

—Bugün klüpteydiniz, de il mi?

"Los Leones" kulübüne gelenlerin bir tanıdık olarak kabul edilebileceklerini ima ediyordu.

—Bu daveti seve seve kabul ederim ama ne yazık ki bana e lik edecek bir bayan arkada ım yok dedi Malko.

—Hiç önemli de il... Yemekte çok güzel kızlar olacak.

Heybesinden çıkardı ı bir bloknota bir eyler karaladı, ve Malko'ya uzattı. Ka ıtta adı ve adresi yazılıydı! Oliveira Chunio 120 Amerigo Vespucci.

—Bu ak am saat 8'de. Sahi hâlâ adınızı bilmiyorum.

—Malko. Prens Malko Linge. Avusturyalı'yım.

Güne ten yanmı güzel yüzü tekrar bir gülümsemeyle aydınlandı. çten gelen bir hareketle, Malko'yu dudaklarının kenarından öptü.

—Ak ama görü mek üzere.

*

**

Arabadan çıktı, dans eder gibi uzakla tı. Malko arabayı çalı tırırken mutluydu.

*

**

Siyah ka ları ile beyaz saçları ilginç bir tezat olu turuyordu. Malko, "Chalo" Goulart'ın 70 ya larında oldu unu tahmin etti.

Küçük evin önündeki sundurmada, eski moda yele inin arkasına gizledi i göbe i ile,

içten bir tavırla Malko'ya bakıyordu.

—Buyrun?

—"Chalo Goulart" siz misiniz? diye sordu Malko.

—Evet benim. Acaba kiminle...

—Prens Malko Linge. Beni tanıdığını sanmıyorum. Adınızı Amerikan Dış İleri'ndeki bir üst düzey yetkilisi verdi. Sizinle çok özel bir konu hakkında konuşmaya geldim.

—Lütfen içeri girin.

Malko, fazla bir özelliği olmayan küf kokulu salona girdi. Duvarlar da iki stilde yapılmış sürrealist tablolarla doluydu.

"Chalo" Goulart, bir ipe Lagrange ve iki kadehle salona girdi. Ölçülü hareketlerle kadehlere içki koyduktan sonra, Malko'nun karşısına oturdu.

—Sizin için ne yapabilirim bayım?

—Carlos Geranios adlı bir ahısla temas kurmak istiyorum, dedi Malko. Sanırım onu iyi tanıyorsunuz.

htiyar adam çok aklıdır.

—Carlos Geranios mu? Ama o İtalyan Elçiliği'ne sırtını dönmüştü.

—Artık orada değil, diye düzeltti Malko.

"Chalo" Goulart M R militanının hikayesini dü ünceli bir tavırla dinledi, sonra üzüntüyle başını salladı.

—D NA'nın adamları çok vahimdirler. Haklarında korkunç şeyler anlatılıyor.

—Bana yardım edebilir misiniz? diye sordu Malko.

Goulart konyadan bir yudum aldı.

—Carlos Geranios'a yardım etmek isterim ama şu anda nerede olduğunu bilmiyorum.

Fakat, tanıdım biri var, belki o yerini biliyordur. Onu görmek için yarın tekrar gelmeniz gerekecek. Kendisini bu akşam yemeğe davet ettim...

Malko tabloları bakarak:

—Bu güzel resimleri siz mi yaptınız? diye sordu.

"Chalougoulart gülerek:

—Ah hayır! Onları bir hanım arkadaşım yaptı. İhtifazınızı ona iletirim, mutlaka hoşuna gidecektir.

Malko konuyu değiştirdi.

—Yanılmıyorsam Allende'nin devrilmesine yardım ettiniz?

Bir çocuk gibi güldü.

—Sadece küçük bir yardım! Carlos Geranius'a verilmek üzere Brezilya'ya para almaya gidiyordum. Bu paralar daha sonra grevcilere dağıtılıyordu.

—Hiç tutuklanmadınız mı?

—Hayır.

Bir şey Malko'nun kafasını kurcalıyordu.

—Malko'nun solcu bir hareketi mi? Peki niçin Carlos Geranius, Amerikalılar'la çalışıyordu?

—Allende'yi daha sol bir politika izlemesi için zorluyordu. Carlos bana Amerikalılar'ın paralarını savurdu çünkü sonunda MİR'in kazanacağını ve benide devrime yardım ettiğim için koruyacağını söylüyordu. Fakat yanıldı, şimdi ben onu koruyacağım.

Malko aya kalktı.

—Sheraton Oteli'nde kalıyorum. Sözü ettiğiniz kiyle temas geçtikten sonra, beni arayabilir misiniz?

—Buraya gelmeniz daha iyi olur, yarın aynı saatlerde. Böylece birlikte yemek yeriz. Arkada-
m yemek yapmaya bayılır.

Malko'yu kapıya kadar geçirdi ve arabasına binerken onu uyardı.

—Çok dikkatli olun.

Malko söz verdi.

Arabasını ehlin merkezine do ru sürdü. Üstünü de i tirip randevusuna yeti mek için az bir zamanı kalmı tı.

*

**

Malko Oliveira'nın uzattı ı ampnya kade-
hini alırken ev sahibesinin güzel mavi gözlerine baktı. pek elbisesinin altına iç çama ırını giymedi i belli oluyordu. Elbise vücudunun bütün hatlarını ortaya çıkarmı tı.

Malikâne büyük bir bahçeileçevrilmis koloni tarzı bir binaydı. Zemin katta iki büyük salon ve bir iç avlu vardı. Elliye yakın davetli bu salonlarda içiyor, konu uyor ve dans ediyorlardı. Ço unlu u gençti. Dar pantolonlu uh kakkahalı kızlar açıkça erkeklere kur yapıyorlardı. Kuytu yerlerden marihuana kokuları geliyordu. çkiler bir duvarın dibine yere dizilmi ti. Hemen hepsi ithal malıydı ve küçük bir servete malolmu tu.

Plaklar ise Amerika'dan getirtilmi ti ve bir i e JB 50000 escudos tutuyordu. Bir hizmetçi-
nin bir aylık maa ı...

Malko barda ını bırakarak Oliveira'yı dansa kaldırdı. Genç kadın çok iyi dans ediyordu.

— ili'de ne kadar kalacaksınız?

—Henüz bilmiyoruz, bu i lerime ba lı.

—Hangi i le me gul oluyorsunuz?

—Amerikan Hükümeti adına bir çe it ara tırma yapaca ım, dedi Malko.

Oliveira gülerek:

—Kötü kalpli generaller hakkında mı? diye sordu.

Müzik bitmi ti, kanepelerden birine oturdu lar, Malko susuzluktan ölüyordu. Oliveira barda ını alarak:

—Size ampanya getireyim dedi.

Ve kalabalı ın arasına karı tı. Malko'nun ba ı hafifçe dönüyordu. Teneffüs etti i marihu analı hava onu etkilemeye ba lamı tı.

Malko, ince bıyıklı gri elbiseli birinin. Oliveira'yı kolundan çekerek dans pistine götürdü ünü gördü.

Bozuntuya vermeden kalkıp dola maya ba ladı.

Büfenin yanında 30 ya larında yüzünde derin bir yara izi bulunan adama bakı ları takıldı. Adam Malko'ya gülümsedi ona do ru yürürken:

—Oliveira "pololo"suna yakalandı, dedi.

—Pololo'sumu?

—Yani ni anlısı diye açıkladı adam. Ama merak etmeyin, Te men Aguirre'in bu gece nöbetçi oldu unu biliyorum. Oliveira size dönecektir. Anladı ım kadarıyla sizden çok ho landı. Özür dilerim kendimi tanıtmadım: Jorge Cortez. Dominik Elçili i'nde çalı ıyorum. Ayrıca isminizi biliyorum. Oliveira bana söylemi ti.

Malko gözlerini adamın yarasına çevirerek!

—Bir kaza mı geçirdiniz?

Kar ısındaki güler gibi yaptı.

—Öyle de denilebilir. Darbenin ertesi günü

bir arama sırasında yanlışlıkla tutuklandım. İvem yüzünden beni Kübalı sandılar ve D NA'nın eline dü tüm. Elçilik izimi bulana kadar beni bu hale getirdiler...

Gömleğinin bir dümesini açtı, göğsündeki henüz kapanmaya yüz tutmuş kahverengi izi gösterdi.

—Beni asitle yaktılar, dedi diplomat.

—Bu i nerede oldu?

—Tam olarak bilmiyorum. D NA'nını ken-ce yapmak için kullandı ı binalardan birinde. Bu tip evlerden Santiago'da çok var. Buna benzer birçok hadise oldu. Oliveira'nın babası hakkında iyi şeyler söylenmiyor. Rejim muhalifleri ona "Los Angeles Kasabı" adını takmışlar.

—Kendisi bu akşam burada değil mi?

—Çok ender gelir. Kızı bir davet verdi i zaman ise asla gelmez. Eşinin yanında başka bir evleri daha var.

Oliveira, elinde dolu iki ampanya kadehi ve parıldayan gözlerle Malko'nun yanına geldi.

—Pedro bu akşam benden hiç ayrılmak istemedi. Nöbeti bu geceye rastladı ı için çok kızgındı.

Malko Dominikli diplomatın söylediklerini dü ünürken kızı inceliyordu. Partiye gelirken yolunu aşırı golf sahasının etrafından dolaşmak zorunda kalmıştı. Yeşil alanın etrafı üzeri dikenli tel kaplı büyük bir duvarla çevrilmişti. Ömründe ilk defa dikenli tellerle çevrili bir golf sahası görüyordu.

Konuklar yavaş yavaş da ılıyordu. Malko saatine baktı, gece yarısı olmuştu. Oliveira yanına geldi.

—Artık gitmek zorundayım. Geceyi hapis-
hanede geçirmek istemem, dedi Malko.

Oliveira güldü.

—Kalın lütfen, birkaç arkada la birlikte
partiye "ba ba a" devam edece iz. Sabah 5'de
gidersiniz.

—Oliveira Malko'nun kalmasını istiyordu,
Malko da bunu hissetmi ti. Gözleri ile
Dominikli diplomatı aradı. Adam dolgun
vücutlu bir esmere sarılmı , dans ediyordu.
Malko ayılmak için bahçeye çıktı. Hava serin
ve bulutluydu. Santiago, da ların arasına
sıkı mı , her zaman sisli bir ehirdi. Bulvar
boyunca sıralanan güzel villalar ehir merkeziy-
le büyük bir tezat olu turuyordu. Buranın
insanları enflasyonla ilgilenmiyorlardı. Malko,
Providencia Meydanı' nda uzun otobüs kuyruk-
ları görmü tü. Sokaktaki adamın yüzü gülmü-
yordu, bakı ları sönüktü, söz hürriyeti yoktu.
Eski bir milletvekili, sokakta politik arkı
söyledi i için 3 ay hapis cezasına çarptırılmı tı...

—Ne yapıyorsunuz?

Malko birden geri döndü. Oliveira soran
bakı larla Malko'yu süzüyordu. Kızı kollarının
arasına aldı.

—Yıldızlara bakıyorum.

—Ama yıldız yok ki... Haydi gelin, dı arısı
serin.

Berberce içeri girdiler, ı ıklar azaltılmı tı.
Birkaç çift koltuklara uzanmı tı. Oliveira,
Malko'ya bir pisco-sour uzattı.

Malko oturdu u kanepeye iyice gömüldü.
Kızın bakı larını üstünde hissediyordu.

—Çok yorgunum.

—Az sonra kendinizi daha iyi hissedersiniz

dedi Oliveira.

Sesi sanki çok uzaklardan geliyordu. Artık müzi i de duymaz olmu tu Malko.

Birden bir tuza a dü mü olmaktan korktu. Aya a kalkmak istedi. Oliveira'nın kendine yakla tı mı gördü ve kendini kaybetti.

III. BOLUM

Malko duydu u ı lıkla sıçrayarak uyandı. Yattığı yerden öyle ani kalktı ki başı bir lambaya çarptı. Kadın ı lı ı devam ediyordu. A zı kurumu , nerede olduğunu kestirmeye çalı ıyordu.

Gözleri karanlı a alı tı ında, büyük salondaki uyuyakaldığı kanepede oturdu unu farkettti. Bu bo uk ı lık kanepenin öbür ucunda bulunan çırılçıplak esmer bir kadından geliyordu. Kadın kanepede oturan adamın üstünde zevkten kendinden geçmi ti. Malko bakı larını kendisine yaslanmış olan Oliveira'ya do ru çevirdi. Genç kız uzun zamandan beri sevi en çiftleri seyrediyor olmalıydı. Gözleri irile mi ipek elbisesinin altından gö üs uçları belli oluyordu.

—Beni arzu ediyor musun?

Cevabını beklemeden aya a kalktı. Malko'yu elinden tutarak salondan ıktı. Girdikleri ilk odada Oliveira küçük bir ı lık atarak durdu. Yatakta birbirine dolanmış çifti Malko da farketmi ti. Karanlık odadan çıkarlarken Malko'nun vücudu genç kızınkine çarptı: Bu kısa temas ikisini de çok etkilemi ti. Malko akaklarının zonkladığını hissediyordu.

Ba ka bir yatak aramak için tekrar salona girdiler. Genç kız hiç beklemedik bir hareketle elbisesini kalçalarına kadar sıyırarak, külotunu çıkardı. Salondaki halının üzerine dü er gibi yıkıldılar.

Oliveira'nın çıplak vücudu ate gibiydi.

Malko artık kendinden geçmi ti. Sert zeminde sevi menin kıza acı verebilece ini dahi önemse-miyordu. Genç kız bacakları Malko'nun belinde sarılı, isterik çı lıklar atıyordu. Sonunda hareketleri yava ladı ve kız kendisini halının üzerine bıraktı. Artık sadece düzenli nefes alıp veri leri duyuluyordu.

Yere kadar inen füme aynadan birle mi vücutlarına baktı, Malko îpek elbisesi kayarak, genç kızın gö üslerinden birini ortaya çıkarmı -tı. E ilerek kızın gö sünü dudaklarının ucuyla öptü. Oliveira ürpererek Malko'nun ba mını gö süne bastırdı.

—Harikaydınız. Biliyor musunuz ben yatakta sevi meyi sevmiyorum, bana hiç heyecan vermiyor. Eski kocam bu tip fantazilerden ho lanmazdı, dedi.

—Siz konuklarınızı hep böyle mi a ırlarsınız diye sordu Malko.

Oliveira muzipçe güldü.

—Hiçbir eyi önceden planlamamı tım. Sizi kulüpte gördü üm zaman gözleriniz çok ho uma gitmi ti. Ama sanırım birisi ampanyaya uyu turucu katmı , çünkü biraz içtikten sonrakendimi bir garip hissetmeye ba ladım.

Malko kendisim niçin kötü hissetti ini anlamı tı.

Aralarında bir sessizlik oldu. Kanepedekiler yine oyna maya ba lamı lardı. Bu kez yerli kız ba ı yastıklara gömülü kanepeye uzanmı tı. Malko aya a kalktı, üstünü düzelterek Oliveira'nın kalkmasına yardım etti.

—Bir du alır mısınız?

Malko saatine baktı, soka a çıkma yasa mın bitimine daha bir saat vardı.

*

**

Banyoya geldiklerinde, genç kız Malko'ya sarılarak:

—Cumartesi günü Vina del Mar'a gidece iz, Orada bir villam var, dedi.

Malko cumartesiye kadar daha kimbilir nelerle kar ıla aca ım, diye dü ündü.

**

Üçüncü aspirini de yutmu tu. Ba ı kur un gibi a ırdı. Ak amdan kalmanın verdi i bitkinlikle maden suyu i esini ba ına dikti. Kendisini imdi biraz daha iyi hissediyordu.

*

**

Dı ardaki trafi in gürültüsü ba ının a rısını daha da artırmı tı. imdi ba ka bir dünyadaydı. Tehlikeli,hain, sinsi, adım ba ı tuzak dolu olan kendi dünyası. Kapının altında, Albay Federico-O'Higgins'ten gelen telefon mesajını gördü. Albay onu Edificio Diego Portales'de ö le yeme ine davet ediyordu. Ayrıca telefon etmesini de istemi ti. Ama o gün "Chalo" ile randevusu vardı. Ö le yeme i bekleyebilir diye dü ündü ve asansöre bindi. Biraz sonra Bilbao semtine gitmek için trafi e kar ı mı tı bile.

**

Chalo Goulart randevusuna geç kalmı tı. Malko kapıyı üç kere çalmı ama açan olmamı tı. imdiyse Datsun'un içinde bekliyordu. Burası çok sakindi, henüz hiç kimseyi

görmemi ti sokakta. O ana kadar tanı tı 1 ki ileri dü ündü: Albay O'Higgins'i hatırladı- nda tiksinti duydu. Oliveira ise garip küçük bir yaratıktı. Acaba Cunta'nın kullandı ı yöntem- leri biliyor muydu?

Birden kırk be dakikadır orada oldu unu farketti. Villada çıt çıkmıyordu. Bu çok a irtıcıydı, çünkü ihtiyar Chalo ciddi birine benziyordu. Bir gecikme olsa, mutlaka otele bir mesaj bırakırdı.

Malko, arabadan çıktı. Tekrar zili çaldı, fakat hiçbir hareket yoktu. Evin arkasına do ru yürüdü. Villanın, arkada bir giri kapısı daha vardı. Kilidi zorladı, açtı, içeri girdi. Bir kapıyı daha açtı. Burası mutfaktı. A ır kokulu mutfakta birkaç tropikal bitki vardı.

—Senyor Goulart!

Cevap yoktu. Birden burnuna bir gaz kokusu geldi. çerde garip bir eyler oldu unu hissediyordu. Tekrar seslendi ve ba ka bir odaya açılan kapıdan karanlık bir yere girdi. Gaz kokusu yüzünden elektri i açmaya cesaret edemiyordu. Etrafını yoklamaya ba ladı. Elleri yatak üzerinde bir vücuda de di. Gaz kokusu daha da artmı tı. Nefesini tuttu. Pencereyi bulunca sonuna kadar açtı.

Chalo Goulart, gözleri kapalı sakın bir yüzle yatakta yatıyordu. Yanındakibütüngağı tüpün- den çıkan hortum gö sünün üstündeydi. Oda hâlâ gaz kokuyordu. Mutfaka gitti, bir bez ıslatıp yüzünü sildi.

htiyar adamı oradan çıkarmak istiyordu. Fakat yakla tı nda bunun hiçbir eye yarama- yacağını gördü. Chalo Goulart öleli epey olmu tu.

Malko, gözlerini ihtiyar adamdan ayırmadan bir sandalyeye çöktü. Olay bir intihar gibi gözüküyordu. Ama ihtiyar, bir gün önce çok ne eli ve mutlu görünüyordu. Acaba neler olmuştu? Malko, çabucak evi gözden geçirdi: üpheli hiçbir şey bulamamıştı. Buzdolabına zına kadar yiyecek doluydu. Masanın üstünde bir i e Lagrange duruyordu. A zındaki gaz kokusunu gidermek için kendine bir kadeh doldurdu.

çki ona iyi gelmişti.

çindeki bulantıyı yenerek ölünün ceplerini ara tırdı. Ceset henüz tamamen so umamıştı. Chalo Goulart öleli en çok altı saat olmuştu.

Peki ama niçin?

Anlayamadı, gözünden kaçan bir şey oldu undan emindi Malko. O sırada yan odadaki telefon çalmaya başladı. Bir an karar veremedi, sonra telefonu açtı.

—Alo, Chalo?

—Ben Chalo de ilim, dedi.

Konu mayaya devam edemedi, telefon kapanmıştı. Telefondaki yabancı beni Carlos Geranios'a ula tıracak ki i olabilirdi, diye dü ündü Malko. Fakat bu davranışı onun korktu unu gösteriyordu.

Kimden ve neden korkuyordu?

Duvarda asılı resimlere do ru yürüdü, imza açıkça okunabiliyordu: Tania. İhtiyar Chalo'nun birlikte yemek yiyece i kadın o olabilirdi miydi?

Acaba telefondaki ses onun sesi miydi?

Artık bu ölüm kokan evde kalamazdı. Geldi i gibi tekrar mutfaktan geçerek dı arı çıktı. Arabasına bindi ve yola koyuldu.

Tania'yı nasıl bulabileceğini düşünüyordu. O anda ona yardım edebilecek tek kişi John Villavera idi. Oliveira da yardımcı olabilirdi, ama bu düşünceyi hemen aklından sildi ona henüz güvenmiyordu. Babası ve nişanlısı çok tehlikeli olabilirdi. Sheraton Oteli'ne doğru yol alırken artık tabancasını yanından hiç ayırması gerektiğini düşündü.

IV. BÖLÜM

Amerikan Elçili i'nin çok kötü bir görünümü vardı. Sadece binanın giri indeki Amerikan bayra ı burada bir elçilik oldu unu gösteriyordu. Elçili in giri i iki Amerikan askeri tarafından korunuyordu. John Villavera Malko'yu sekreterlerin bulundu u bölümde kar ıladı.

— u anda bir toplantım var, önemli bir ey mi oldu? diye sordu.

—Evet, dedi Malko.

CIA'nın bölge efi Malko'yu hemen bürosuna aldı ve onun anlattıklarını büyük bir dikkatle dinlemeye başladı.

—Gerçekten çok garip, diye iç geçirdi.

Malko, ona Chalo'nun esrarengiz "intihar" ını anlatmı tı.

—Bu durumda iz sürmemiz zorla acak dedi.

—Hayır diye itiraz etti Malko.

O evde gördü ü tablolar aklına gelmi ti.

—Son ziyaretimde Cha o Goulart bana kendisinin çok iyi tanıdı ı birinden söz etmi ti, hatta bugün onunla birlikte yemek yiyecektik.

—Bilgi edinmeye çalı ırım, dedi Amerikalı.

—Fakat bu çok riskli olabilir. DİNA'nın çok titiz çalı tı ını söylemi tiniz.

—Evet, bu do ru ama benim DİNA'nın dı ında güvenilir istihbarat kaynaklarım var dedi, John.

Malko Federico O'Higgins'le görüşmek için sabırsızlanıyordu.

Edificio Diego Portales, 23 katlı çok modern

bir binaydı. Kongre ve toplantı gibi faaliyetler için düzenlenmi ti ama hükümet darbesinden sonra askeri cuntanın karargâhı olmu tu.

Binanın etrafı dikenli tellerle çevrilmi ti. Alameda Caddesi tarafı hariç, di er bütün çıkı lar iptal edilmi ti. Her tarafta Beretta'lı askerler nöbet tutmaktaydı. Binaya giri inde, Malko'nun pasaportunu alıp yerine bir geçi kartı vermi lerci. Binanın içi asker kaynıyordu.

Asansörle 17. kata çıktı. Burası Albay O'Higgins'in katıydı. En üst katları Cunta'nın ba ındaki generaller i gal ediyordu. Asansörden çıkar çıkmaz sivil bir polis Malko'yu kar ıladı, geçi kartını alarak onu bekleme odasına soktu.

Albay O'Higgins bürolardan birinden dı arı çıktı. Malko'yu kar ıladı. Beraberce çok modern bir büroya geçtiler. Albay samimi bir hareketle Malko'ya bir kanepede yer gösterdi kendisi de yanına oturdu.

—Söyleyin bakalım Santiago'yu nasıl buldunuz?

Malko formalite icabı birkaç izlenimini anlattı. Albayın kendisini niçin ça ırdı nı merak ediyordu. Birden Federico O'Higgins yüksek bir sesle.

— te korkunç DINA! etrafınıza bakın, i kence edilen insanlar,kan lekeleri görebiliyor musunuz? dedi.

Bunları söylerken yüzünde, üzüntülü, haksızlı a u ramı bir insanın ifadesi vardı.

—Hakkımızda birçok kötü ey söyleniyor. Geçenlerde M R'ciler ikili çalı an bir ajamı öldürdüler. imdi onu bizim öldürdü ümüz söylentisini yaymak istiyorlar, Evet, General Pinochet bizden sert ve katı olmamızı istedi,

ama her eyden önce istedi i kendisi gibi insancıl olmamız.

Pinochet'nin duvarda asılı resimlerini göstererek:

—Çok insancıl biri, öyle de il mi? dedi.

Malko, adamın sözü nereye getirmek istedi ini hâlâ anlayamamı tı, isteksiz bir ba hareketiyle Albayı onayladı. Birden O'Higgins konuyu de i tirdi.

—Duydu uma göre dün ak am ho bir partiye katılmı sınız? Oliveira Chunio çok cici bir kızdır. Umarım partinin "ba ba a"bölümüne kalmı sınızdır.

Malko, sorguya çekildi ini hissetti. Kar ısındaki adam tehlikeli biriydi. O'Higgins eline kalın bir dosya aldı.

—Biliyor musunuz, bu dosya affa u rayacakların listesidir. Hepsi benim elimden geçer. General Pinochet, aflar konusunda cömert davranmamı istedi. Allende'yle i birli i yapan birçok ki iyi serbest bırakıyoruz. Bizim aradıklarımız tehlikeli komünistler. Komünist olmayan bütün subayları öldürüp rejimi sarsmak istiyorlar. Herhalde MİR'den bahsetti imi anlamı sınızdır.

Telefonlardan biri çalmaya ba lamı tı. Albay ahizeyi kaldırdı. Ciddi ve saygılı bir tonda konu uyordu. Konu ma bitti inde aya a kalkarak:

—Kusura bakmayın, sizden ayrılmam gerek. General Pinochet beni ça ırıyor, dedi.

Malko buna hiç üzülmedi, bu görü meden sıkılmaya ba lamı tı zaten. Yine de ayrılmadan önce bir soru sormadan edemedi.

— eyDINA'nın bütün büroları bu binada

mı bulunuyor acaba?

O'Higgins renk vermemeye çalı tı.

—Önceleri yerle ik bir düzenimiz yoktu, ehir içinde da ınık yerlerdeydik ama yava yava bütün büroları buraya topluyoruz.

Albay, Malko'yu asansöre kadar geçirirken:

— ili'deki ara tırmalarınız sırasında birçok ki iyle kar ılaacaksınız. Tekrar beni ziyaret ederseniz memnun olurum. Biraz gevezelik ederiz, dedi.

Albay ona üstü kapalı ajanlık teklif etmi ti. Malko bu ziyaretin gerçek amacını imdi anlıyordu, bütün konu ma boyunca D NA'nın bir izci grubu kadar masum ve zararsız oldu una inandırmaya çalı mı tı. O'Higgins'in D NA'nın ba ma nasıl geldi ini çok merak ediyordu.

Edificio Diego Portales'ten çıktı ında aklına Oliveira geldi. Belki o Chalo Goulart'ın esrarengiz kadın arkada ı hakkında bilgi verebilirdi.

Elbise deneyen altı kadar genç kız iç gıdıklayıcı kahkahalar atarak Malko'yu süzüyordu. Oliveira'yı görür görmez ona do ru ilerledi. Üstündeki elbisenin fermuarı boynundan karnına kadar iniyordu, içine hiçbir ey giymemi ti. Kız çekinmeden Malko'yu dudaklarından öptü.

—Beni görmeye gelmen büyük bir incelik, buradaki kızlar kıskançlıktan ölecekler, dedi. Haydi Copeelia'ya gidelim, orada daha rahat ederiz.

Ve biraz ilerdeki çay salonunun sakın bir

kö esine yerle tiler.

Malkogenç kıza e ilerek:

—Chalo Goulart diye birini tanıyor musunuz? diye sordu.

—Tanımaz olur muyum, tatlı bir ihtiyardır. Peki senin ne ili kin var Chalo'yla?

—Hiç... Dün ak am ihtihar etti.

Malko sakın bir sesle ba ından geçenleri anlattı.

—Buranın tanınmı ailelerinden birine mensuptu. Yazık çok iyi bir insandı.

Malko'nun aklına bir fikir gelmi ti.

—Evinde çok de i ik sürrealist tablolar görmü tüm. Bana bu resimleri yapanı tanı tıra ca ını söylemi ti.

—Evet, Tania. Romen asıllı bir ressamdır. Kendisi uzun zamandan beri Chalo'nun metresiydi. Cunta'yla iyi ili kileri oldu u için Tania'yı korumasına almı tı.

—Peki bu Tania'yı nerede bulabilirim? Oliveira ellerini kenetleyerek:

—Onunla yatmak mı istiyorsun? diye sordu. Ardından yüksek sesle bir kahkaha attı.

—E er istedi in Tania'nın adresi ise problem yok. Annem olacak ya tadır o kadın, dedi Oliveira.

—O halde Tania'yı tanıyorsun, dedi Malko.

—Elbette, söylediklerine göre eskiden güzel bir kadınmı .

—Peki bu kadın ressamlı ında herhangi bir i le u ra ıyor mu? diye sordu Malko.

—Sadece Avrupa'dan geldi ini, Chalo'yla beraber olmadan önce birçok ki iyle yattı ını, gece hayatıyla fazla bir ilgisi olmadı ını biliyorum. Sana oturdu u yeri tarif edeyim,

bulması çok kolay: Golf sahasının kar ısında nehir tarafından gelersen, Carrera Soka ı'ndaki sarı ev.

Genç kız kabataslak bir kroki çizdi.

—Bu ak am bulu uyor muyuz?

—Memnuniyetle, dedi Malko.

—Seni otelde bulurum. Böylesi daha kolay olur. Sonra Santiago'nun dı ında küçük bir lokantada yemek yer, içki içmek için benim evime gideriz, dedi.

Malko, o gün ba ına gelecekleri anlamı tı. Oliveira'yı çalı tı ı buti in kapısına kadar geçirdikten sonra arabasına döndü. Sokaktaki kızlar motosikletini çalı tıramayan kasklı ya lı kadına gülüyorlardı.

Bario Alto'ya do ru arabasını sürdü. Bulutlara ra men hava çok sıcaktı. Özel yassı tabancasını yokladı. Chalo Goulart'ın ölüm haberine bir tek Mercurio gazetesi yer vermi ti, bdasadece birkaç satırla.Oliveira'nın tarif etti i adrese gelmi ti. Arabasını evin 200 metre uza ına park etmi ti. Kısa bir yürüyü ten sonra eve varmı tı. Zili çaldı.

**

Kapıyı 40 ya larında gözleri korku dolu, iri gö üslü saçlarını atkuyru u ekinde ba lamı bir kadın açtı.

Malko gülümseyerek:

—Siz Tania olmalısınız dedi.

Bir an kadının kapıyı kapataca ını sândı. Bir anlık tereddütten sonra Tania merakım yenemeyerek sordu:

—Siz kimsiniz? benden ne istiyorsunuz?

—Tablolarınızı görmek için gelmi tim.

resimleriniz hakkında çok iyi şeyler duydum, dedi Malko.

Tania'nın bakışları yumuşandı ama tedbiri elden bırakmamı tı:

—Bunu size kim söyledi?

—Chalo Goulart.

Kadın çok şaşkınlıktı.

—Ama Chalo Goulart...

—Öldü, dedi Malko. Biliyorum çok üzücü bir olay diye devam etti.

Bu konu malar üzerine kapıyı açarak Malko'yu içeri davet etti. Oliveira yanılmı diye dü üdü Malko. Tania hâlâ çok cazibeli bir kadındı.

Dar koridordan geçerek küçük bir salona geldiler. Kadın Malko'nun karısına oturdu. Yırtmaçlı eteği güzel bacaklarını ortaya koyuyordu. Odanın bütün duvarları yapıt resimlerle kaplıydı.

—Sizinle Santiago'da hiç karşılaşmadık. Chalo Goulart ile nasıl tanıştınız? Adresini kimden aldınız?

—Bana adresinizi Chalo verdi. Son görüşümümüzde bana sizden söz etmişti. İli'de oturmuyorum fakat birçok ortak arkadaşımız var sanıyorum diye cevap verdi Malko.

Tania dikkatle Malko'yu süzüyordu. Heyecandan parmakları bembeyaz kesilmişti.

Malko durumu üzerinde düşününce anladı. Kadın çok korkmuştu. Bu korkunun Chalo Goulart'in ölümüyle mutlaka bir ilgisi vardı. Tania gülümsemeye çalışarak:

—Sizi bu şekilde karşıladığım için özür dilerim. Son zamanlarda epey zor günler geçirdim. Biliyorsunuz Santiago'da ya da

kolay de il. Ayrıca ihtiyar Chalo'nun ölümü benim için tam bir yıkım oldu. Kendisi benim çok yakın arkada ımdı, dedi.

Cümlesini bitirdi inde hıçkırarak a lamaya ba lamı tı. Malko sakınle mesi için biraz bekledikten sonra sordu:

—Onu iyi tanıdı nıza göre niçin intihar etti ini biliyor musunuz?

Kadın cevap vermedi. Yine bütün sinirleri gerginle ti. Asabi bir ekilde baca ını sallamak-taydı. Sonunda:

—Bilmiyorum, dedi.

Yalan söyledi i kesindi, yine de gülümseme-ye çalı arak:

—Özür dilerim, hiç iyi evsahipli i yapamı-yorum. Bir içki almaz mısınız? Daha sonra tablolarım hakkında konu uruz, dedi

Mutlaka kısa sürede hazırladı ı kırmızı renkli içkiyi Malko'ya uzattı.

—Bu içkinin adı Bourgognia, umarım be enirsiniz.

Malko kadını inceliyordu. Bir ara bakı ları kar ıla tı.

—Yalnız mı ya ıyorsunuz? diye sordu Malko.

—Evet.

Aralarında yeniden bir sessizlik oldu. Sanki Chalo yanlarındaydı.

—Chalo Goulart size benden bahsetmi miydi?

—Sanırım, dedi kadın. Siz Amerika'dan geliyorsunuz de il mi?

—Evet.

Yine sessizlik. Kadın konu mak için pek istekli gözüküyordu. Söze ba layan yine

Malko oldu.

—Romanya ili'ye epey uzak. Nasıl oldu da buraya geldiniz?

Tania üzgün bir ekilde ba ını salladı:

—Komünistler iktidara geldiklerinde ülkemden kaçtım. Daha sonra Roma'da ilili bir ressamla tanıştım ve onunla birlikte Santiago'ya geldik. Sonra ondan ayrıldım ve tek başıma amaya başladım. Ama bana resim zevkini a ılayan odur.

Tania çok çekici bir kadındı, konu tu u zaman Romen halkının bütün özelliklerini sergiliyordu. Biçimli kalçaları ve düzgün bacakları vardı. Anlatıldı ına göre Chalo pek çapkın biri de ildi. Nasıl olmu da beraber ya ayabilirdi?

—Chalo Goulart'ın öldü ünü nasıl ö rendiniz?

—Onunla akşam yeme i yiyecektik. Her zaman vaktinde gelirdi. Ama o akşam geç kalmı tı. Saat 9'da telefon ettim, kimse cevap vermedi. Başına bir şey geldi ini düşünerek evine gittim. Yatakta yatıyordu. Gaz hortumu gö sünün üzerindeydi.

Malko o sahneyi yeniden hatırladı.

—Peki bu intihar olayı size a ırtmadı mı?

Tania başını sallayarak:

—Evet, çok a ırdım dedi. Ama insanları tam anlamıyla tanımak imkânsız. Moralinin çok bozuk oldu u zamanlar oluyordu, belki de o anlardan birinde...

Cümlesini bitirmedi.

—Benim sizi niye görmeye geldi imi biliyorsunuz herhalde.

Kadın bakı larını Malko'dan ayırmadan

cevap verdi:

—Tablolarım için demi tiniz. Ben Chalo'nun evindeki resimlerimi daha çok be eniyorum.

Bu masum görünü e inanmak çok zordu. Ya kadının bu i le hiç ilgisi yoktu ya da rolünü çok iyi oynuyordu.

—Aslında size gerçe i söylememi tim. Çok daha önemli bir ey için burada bulunuyorum. Chalo'nun ölümüyle ilgili bir görev...

Tania a ırmı tı.

—Yani nasıl?...

—Belki de Chalo intihar etmedi..

—Ama bu imkânsız! Onu gördüm, yataktaydı, gaz borusuyla birlikte...

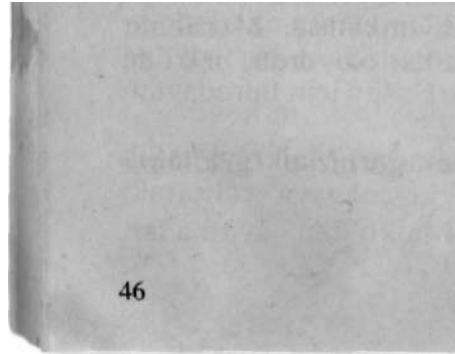
Malko kadını dikkatle süzdü.

—Onu tanıdı nınıza göre bu intihar olayına inanmı olamazsınız.

—Evet, ama...

—Güzel bir kadınla ak am yeme i yemeye hazırlanan biri intihar etmez, diye devam etti Malko. Bana kalırsa Chalo'nun ölümünün nedeni ba ka.

—Ne demek istiyorsunuz? diye korkuyla sordu Tania.

V. BÖLÜM

Malko konu masını sürdürdü!

— İli'ye Chalo'nun, Carlos Geranios adındaki bir arkadaşını kurtarmak için geldim. Chalo'nun ölümüyle anlaşıyor ki buna engel olmak isteyenler var, fakat beni niçin engellemek istediklerini henüz bilmiyorum.

Tarda, elinde bardak, hiç ses çıkarmadan Malko'nun anlattıklarını dinledi, sonra sükunetle bir sesle:

—Söylediklerinizden hiç bir şey anlamadım dedi. Chalo Goulart öldürülmedi, intihar etti. Hem bu sizi neden ilgilendiriyor. Bu işle ilgili karmanız hiç de hoş görünmüyor bir davranış değil.

Konu masası inandırıcı değil.

—Chalo, beni Carlos Geranios'a götürecekti ki işle tanıştıracaktı ve ben bu işin siz oldum diye düşünüyorum, dedi Malko.

Tania sinirlenerek aya kalktı:

—Siz kimsiniz ve "o" kimdir ki iyi neden arıyorsunuz? dedi.

Malko gerçeği söylemeye karar vermişti.

—Ben Amerikan Merkezi Haberalma Örgütü CIA'nın ajanlarından biriyim. Kamyoncuların grevi sırasında bize çok yardım dokunan Carlos Geranios'u ülkeden çıkarmakla görevlendirildim ve siz bu konuda bana yardım edecek tek kişisiniz. İşte bunun için buradayım, dedi.

Tania susuyordu. Bakışları Malko'ya takılmıyordu, ses tonuna hakim olmaya çalışarak:

—Bayım sanırım yanlış iz üzerindesiniz. Anlattıklarınızdan hiçbir şey anlamadım. Ayrıca Carlos Geranios diye birini de tanımıyorum, dedi.

Malko ısrar etmeye kararlıydı.

—Lütfen dinleyin, size yalan söylemiyorum. CIA, Carlos Geranios'u DİNA'nın elinden kurtarmak için elimden gelen her şeyi yapmamı söyledi.

Kadın başını sallayarak:

—özür dilerim ama bunların hiçbirinden haberim yok. İmdi izin verirseniz alı veriyeyim çıkmam gerekiyor dedi.

Malko kibarca kovulduğunu anlamıyordu. Tam o sırada kapı çaldı. Kadın heyecanlanmıyordu. Malko'ya bir göz atarak:

—zninizle, dedi.

Salondan çıkarken kapıyı kapattı, Malko be dakika kadar salonda yalnız kaldı. Tania geri geldi inde:

—ehire inmem gerekiyor, arabanızla beni bırakabilir misiniz? diye sordu.

—Gayet tabii, sizi istediğiniz yere bırakabilirim, dedi.

Birlikte dışarı çıktılar, Carrera Sokakı yine sessizdi. Tania arabaya binerken etrafını çabucak gözden geçirdi.

—Nereye gideceksiniz, diye sordu Malko.

—Providencia'ya.

Vitacura'nın sakin sokaklarından geçtikten sonra, Providencia'ya yaklaştıklarında, Tania:

—Bir telefon etmem lazım şu barın yakınında durur musunuz lütfen? dedi.

Kadın rahatlamı gözüküyordu. Telefonu kısa sürememi, geri geldi inde:

—Gerçekten Carlos Geranios'a yardım etmek istiyor musunuz? diye sordu.

—Evet.

Kadının tutumunu de i tirmesi Malko'yu a ırtmı tı.

—Beni görmeye geldi inizden kimsenin haberi var mı?

—Hayır, hiç kimsenin haberi yok diye cevapladı Malko.

—Az önceki davranı larımı umarım ba ı - larsınız, çünkü çok dikkatli olmak zorundayım. Bir eyden emin olmak istiyordum ve bunu evde yapamazdım. DİNA bütün telefon konu ma - larını dinliyor, dedi.

—O halde anlatacaklarınızı dinliyorum, dedi Malko.

— imdi size söyleyeceklerimi yapacaksınız. Amerigo Vespucci Caddesi'ne gidece iz, sonra sola Vitacura'ya dönece iz ve oradan da Kennedy Bulvarı'na çıkaca ız.

Malko Tania'nın tarif etti i güzergâhta ilerlemeye ba lamı tı bile.

Kennedy Bulvarı, kuzeybatı yönünde kentin dı na giden geni bir otoyoldu. Yolun her iki tarafınaa birçok gecekondü göze çarpmaktaydı.

—Sa a sapın dedi aniden Tania.

Toprak bir yoldan ilerliyerek Vitacura civarına gelmi lerdı. ehir merkezine do ru gidiyorlardı.

Santa Rosa Bulvarı'na ula tıklarında Tania Malko'ya:

—Do ru devam edin, gidece imiz yer San Miguel Mahallesi, daha çok yolumuz var,dedi.

Trafik çok sıkı mı tı, etrafta birçok antrepe

göze çarpıyordu.

—Nereye gidiyoruz? diye sordu Malko.

—Biraz sabırlı olun. Carlos Geranios'u bulmak istemiyor musunuz?

Malko ısrar etmedi. Sinirleri gerilmeye başlamıştı. Kadın ona henüz adını bile sormamıştı.

—Sola dönün, dedi Tania.

Ana caddeden ayrılarak sakin bir sokağa saptılar. Birkaç butik ve bir askeri kılanın önünden geçtiler. Malko birden, aynı sokaktan birçok kere geçtiklerini farketti. Sokağın adı Santa Fe idi ve dördüncü kez geçiyorlardı.

—Niçin aynı yerlerde dolaşıp duruyoruz, diye sordu.

—Ne diyorsam onu yapın, yoksa Carlos'u göremezsiniz!

Malko sinirlerine hakim olmaya çalıştı, önemli olan Carlos Geranios'la görüşmesi idi. Sonunda Tania tek katlı demir kapılı, beyaz bir evi göstererek:

—Burada durun, dedi.

Malko emre uydu.

—Motoru kapatın.

Tania eliyle, pencereleri parmaklıklıklı evi işaret etti:

—te burası.

—Malko ona doğru dönerek:

—Siz de geliyorsunuz değil mi? diye sordu.

—Hayır.

—Peki, ehre nasıl döneceksiniz?

—Dert etmeyin, ben bir otobüse biner giderim, dedi Tania.

—Geranios burada mı kalıyor?

—Evet, kendisi sizi bekliyor.

Malko daha fazla bilgi alamayacağını anlamı tı. Arabadan indi ve giriş kapısındaki zili çaldı. Arkasına baktığında Tania'nın hızlı adımlarla uzaklaştığını gördü.

Tam o sırada demir kapı açıldı, siyah saçlı güzel bir kız ona yol vermek için geri çekildi.

Malko içeri adımını atar atmaz yan tarafta bir silüet farketti. Bu onun gördüğü son şey oldu. Birden her yerin karardığını hissetti.

*

**

Tania taksiden indi inde kalbi dehşet gibi çarpmaya başladı. Evinin önünde, içinde dört kişi bulunan bir "404" duruyordu. Taksiye tekrar binip binmemekte tereddüt etti. İyi bir fikir de ildi bu, onu farkettiklerinde hemen yakalarlardı. Zaten böyle bir şeyi Chalo'nun ölümünden beri bekliyordu. Hiçbir şey farketmemi gibi eve doğru yürüdü.

"404"ün kapılarından biri açıldı, beyaz apkalı küçük bir adam arabadan indi, apkasını geriye doğru iterek, kadını kibarca selamladı.

—Senyora Tania Popescu?

Adam sanki bilmiyormuş gibi numara yapıyordu.

—Evet, benim, dedi Tania.

—Size bazı sorular sormak istiyorduk. Lütfen bizimle gelir misiniz?

Tania karı koymaya çalışmadı. Sokak bombardı. Sokağa çıkma yasasını bekleyemediklerine göre epeyce aceleleri olmalıydı. Bir robot gibi "404"ün arka koltuğuna oturdu. Yola çıktıklarında hiç kimse konuşmuyordu. Araç Alameda Caddesi'nden geçerek bütün pencere-

leri kapalı küçük bir otelin önünde durdu. Polisler nazik bir tavırla ona yol gösterdiler. Tania korkmaya başlamıştı. Bir koridordan geçip, bir sürü silahlı adamın bulunduğu küçük bir odaya girdiler. Beyaz apkalı adam ona oturması için bir sandalye gösterdi.

—Sadece birkaç dakikanızı alacağım senyora. Tanıdığınızı tahmin etti, imiz birinin nerede olduğunu soracağız.

—Kimden bahsediyorsunuz?

— Carlos Geranios'tan.

Yüreğine gelmiştin ama hiç belli etmedi.

—Senden cevap bekliyorum, sersem!

Her şey bir anda oldu. Onu yerlerde sürükleyip bütün elbiselerini çıkardılar. Tania tuza adımı bir hayvan gibi bağıırıyordu. Her taraftan tekme ve tokat yağıyordu. Bir ara saçlarından çekerek yerde sürüklediler. Sonunda Tania'yı bir doktor masasının üstüne yatırdılar. Kollarını deri kayıplı bacakları ise açık olarak bağlandı.

Beyaz apkalı küçük adam gruptan ayrılarak ceketini çıkardı. Hiç acele etmeden kadına tecavüz etti. Dişlerini de onu izlediler. Tania bağırarak istiyordu ama ağzından hiçbir ses çıkmıyordu. Sonunda kusmaya başladı. Tokatlar devam ediyordu. Kendine gelmesi için bağından ağrı bir kova suyu boşalttılar ve yan odaya geçirerek bir sandalyenin üstüne bıraktılar.

—Bütün bunlar seni bekleyen şeyler hakkında bir fikir vermek içindi. Bize uslu uslu Carlos Geranios'un nerede olduğunu söyleyeceksin, yoksa seninle daha yakından ilgilenmeyi başlayacağız dedi beyaz apkalı adam.

Tania gözlerini kapattı. Biraz daha hiç olmazsa bir saat daha dayanmalıyım diye dü üdü.

—Bilmiyorum.

—Sürtük! diye ba ırarak kadının üzerine yürüdü beyaz apkalı polis.

VI. BÖLÜM

—Öldürün onu!

Malko henüz kendine gelememi ti. Duydu u kadın ç ı l ı ı uzaklardan geliyor gibiydi. Birden aya a kaldırıldı ını hissetti.

Küçük bir odadaydı, adamlar kar ısına dizilmi ti. Bir tanesi aniden güçlü bir yumruk savurdu. Geriye do ru dü erken arkasından biri onu yakalayarak hızla duvara fırlattı. Sert bir ekilde duvara çarparken açılan ka ı oluk gibi kanıyordu. Malko tehlikeli yumruklara kar ı kendini korumak istiyordu ama akan kan görü ünü engelliyordu. Tam o sırada üç ki i aynı anda üstüne çullandı. Her taraftan darbeler ya ıyordu. Yere dü mü tü, yüzünü ve karnını korumaya çalı tı. Bayılmadan önce hatırladı ı son ey esmer kadının zevkten parlayan gözleriydi.

Malko yava yava kendine geliyordu. Bo bir odada elleri arkadan ba lı olarak, onu yere atmı lardı. O sırada büyük bir pani e kapıldı. Gözlerini açmak istemi , fakat sa gözü açılmamı tı. Ka ından akan kan kurumu , gözünü açmasına engel oluyordu. Aya a kalkmak istemesi büyük bir acıyla kıvrınmasına yol açtı. Kasıkları büyük ıstırap veriyordu. Aklına gelen sakatlı ı dü ünme istemedi. Bu arada yan odadan sesler geldi.

—Serseri herif nihayet uyandı, dedi biri ispanyolca.

Malko bu sert kar ılamının sebebini bulmaya çalı ıyordu.

ki adam odaya dalarak onu madeni bir sandalyenin üstüne oturtular. Malko acı içinde kıvranıyordu. Masanın üstünde kendi silahının yanında bir Beretta ve daha birçok silah gördü. Daha fazla incelemeye vakit bulamadan sakalh biri ona yakla arak, ngilizce olarak sordu.

—Carlos Geranios'u görmek istiyordun de il mi?

—Evet ama...

—Carlos Geranios benim.

Malko sakallı adamı inceledi. Üstünde bol bir gömlek ve kot pantolon vardı. Uzun saçları ve sakalına ra men yakı ıklı bir gençti. Etrafında sakallı esmer dört ki i daha bulunuyordu. Uzun saçlı, esmer kadın ise yanında duruyordu.

Carlos Geranios, Malko'ya tehditkâr bir tavırla yakla tı.

—Duydun de il mi, a a ılık herif!

Malkoba ını kaldırarak:

—Niye böyle sert davranıyorsunuz? Ben sizin dü manınız de ilim.

Carlos arkada larına döndü.

—Duydunuz mu ona niye kaba davrandı ımızı soruyor!

—Bırak da serserinin gözlerini oyayım, diye ba ırdı esmer kız.

Malko sırtının ürperdi ini hissetti. Gerçekten de bıraksalar dedi ini yapacak diye dü ünürken yedi i sert tokat kapanmı gözündeki kan pıhtısını dü ürdü. Aniden gözlerine giren ık yüzünden rahatsız olmu tu.

—Domuz herif! Kendini ne sanıyorsun?

Sana içki ikram edece imizi mı dü ünüyordun?
imdi seninle güzelce e lenece iz ve Diego
Portales'deki arkada ların seni bulamayacak-
lar. Chalo gibi a ır a ır öleceksin!

—Chalo mu? Ama o intihar etmi ti!

—Demek intihar ha! Ona ne yaptılar biliyor
musun? Üç dört ki i gelip kadın çoraplarıyla
zavallıyı ba ladılar ve ölene kadar zehirli gaz
solumaya zorladılar. Ve bunu da ilk defa
yapmıyorlardı.

Malko hiçbir ey söyleyememi ti. Carlos
ona soru sorma fırsatı vermeden girtla ına
yapı tı.

—A a ılık, it herif! Hava polisinin dostum
Luis-Miguele ne yaptı ını da biliyor musun?

Hayır bilmiyordu, zaten cevap verme
imkânı da yoktu. Carlos büyük bir nefretle
devam etti.

—Macellan Bo azı'nda, bir helikopterden o
buz gibi suya sallandırdılar. Donmak üzereyken
yukarı çekip husyelerini kerpetenle kopardılar
ve ölüme terkettiler. Anlıyor musun, ölüme
terkettiler!

Birden sakallı adamlardan biri Malko'nun
cinsel organını eliyle sıkmaya ba ladı. Malko'
nun a zından insanlık dı ı bir çı lık yükseldi.
Carlos sakallı adama engel olarak Malko'nun
çekt i acıya son verdi.

—Bekle Miguel, önce onu sorguya çekme-
liyiz, dedi.

Sonra Malko'ya döndü.

—Fazla sevinme. Seni götürece imiz yerde
e lenmek için çok vaktimiz olacak.

Adamlarından birine dönerek:

—Gidin bakın bakalım Luis arabayı yükle-

mevi bitirmi mi? dedi.

Bu arada Malko biraz nefes alacak zaman bulabilmi ti.

Az sonra elleri ya i içinde bir adam odaya girdi.

—Ancak üç saat sonra yola çıkabiliriz, tamir için arka dingili sökmek zorunda kaldım.

Carlos bir küfür savurdu.

—Daha önce halledemez misin?

—İmkânsız, bu i epey zaman alır diye cevapladı öbür adam.

—Eh, zamanımız bol oldu una göre bu serserinin sorgulamasına hemen ba layabiliriz, dedi Carlos Geranios.

Malko'nun sabrı tükenmeye ba lamı tı.

—Hepiniz delisiniz! Ben sizi DÎNA'nın elinden kurtarıp, ülke dı ına kaçmanıza yardımcı olmak için gelmi tim, dedi.

—Yaa, demek beni ili dı ına götürmek için geldin.

—Evet, ili'ye geli imin amacı buydu.

—Neden böyle bir eye gerek duydun?

—Elçilikten kaçtı ınızdan beri izinizi kaybetmi tik, halbuki her eyi yol...

Carlos Geranios'un attı ı yumruk a zının tam ortasında patladı. Durmadan vuruyordu. Birkaç saniye sonra Malko hiçbir ey hissetmez oldu, bayılmı tı.

Tekrar kendine geldi inde Carlos yine kar ısındaydı.

—Seni buraya kim yolladı?

—Magali'nin hesabını ödeyeceksin! diye ba ırdı genç bir sakallı adam.

Malko bu deliler evinden sa çıkamayaca ını dü ünmeye ba lamı tı. Etrafında ona kar ı olan

nefreti hisseder gibiydi, E er hemen harekete geçmezse, açıklama yapacak zaman bulamadan onu öldürecekleri kesindi.

—Lütfen dinleyin, ben sandı ımız gibi D NA'nın adamı de ilim. nanmıyorsanız, John Villavera ile temas kurun. Böylece bana verdi i talimatları ö renebilirsiniz, dedi.

—Sen hâlâ bizi aptal yerine koyuyorsun gringo, dedi Carlos.

Yan odadan açık musluklardan akan suyun sesi duyuluyordu. Maiko ba ına geleceklere dü ünme istemedi. Carlos Geranios eline 45'lik bir Colt alarak Malko'nun kar ısına dikildi.

—Aslında seni öldürmeleri için dün emir vermi tim, ama ıskaladılar. Artık burada oldu una göre bize bazı bilgiler vereceksin. Ondan sonra da hakketti in cezayı çekeceksin.

*

**

Tania çıldırarak gibiydi. Aklında tek ey vardı: Hiçbir ey söylememek. Etrafındaki polisler durmadan küfürler ya dırıyorlardı.

—Konu ! Komünist orospu!

Beyaz apkalı adam, kollarını sıvamı kadına ba ırıyordu.

Yeniden vurmaya ba ladı. Tania'nın dayanacak gücü kalmamı tı. Artık konu masının bir zarar vermeyece ini dü ündü. Oraya gittiklerinde bo bir ev bulacaklardı.

—Onlar, bana....

—Nerede , nerede? diye hep bir a ızdan ba ırı tı polisler.

*

**

—Beni öldürmekle elinize ne geçecek? diye sordu Malko.

—**Dinle gringo D NA'daki** arkadaşların M R'cilerin aptal oldu unu mu söylediler sana? Esmer kız ba ını kapıdan uzatıp seslendi!
—"Maricon" banyosu hazır.

Bunun üzerine Carlos ve arkadaş ı Malko'yu sürükleyerek odadan çıkardılar, içinde küveti olan küçük bir banyoya soktular. Küvet a zına kadar sabunlu suyla doluydu. Malko bütün gücüyle kendini yere atmak istedi.

—Haydi bakalım, dalı a hazırlan diye ba ırdı genç kız.

Karnı küvetin hizasına geldi inde, omuzlarından iterek suya bastırdılar. Olacakları farkedenden Malko, ba ı suya girmeden önce a zını kapatmı tı.

Su buz gibiydi, içi titriyordu. Ba ını öyle bir hızla suya itmi lerd ki, alını küvetin dibine çarptı. Hâlâ ba ını suyun içine bastırıyor nefes almasına fırsat vermiyorlardı. akakları zonklamaya ba lamı tı, artık acı dayanılmaz hale gelmi ti..Ci erlerindeki basıncı hafifletmek için içindeki havanın birazını bıraktı.

Sabunlu sıvı yakarak a zını doldurdu. Vücudu su yutmamak için direniyordu.

Sonunda suyun ci erlerine girip yayıldı ını hissetti. Sebebini bile ö renmeden burada öldürülece ini anlamı tı. Bir anda gözleri karardı. Kendine geldi inde lavabonun ba ında kusmakta oldu unu farketti. Kusma iste ini bir türlü frenleyememi ti. Ne zaman bayıldı ımda hatırlayamıyordu. Bu arada sabunlu su ka ındaki yarayı açmı kanama tekrar ba lamı tı. Biraz rahatladıktan sonra, esmer kız Malko'ya

bir fincan uzattı. Fincanı baına dikmesiyle tükürmesi bir oldu.

Kahve tuzluydu!

Kızın nefret dolu bir ifadesi vardı.

—O hayvan herifler kız kardeşime bütün bir gece boyunca aynı şeyi yaptılar.

Malko'yu yine küvete doğru, sürüklüyorlardı. Carlos elleri belinde:

—Evet gringo hâlâ dalgıçlık mı oynamak istiyorsun? diye sordu.

—Siz hepiniz çılgınsınız! Sordu unuz şeyler hakkında hiçbir bilgim yok. Tekrar söylüyorum John Villavera'yla temas kurun.

—Senin buraya gelmeni kim söyledi?

—Chalo Goulart! diye umutsuzca bağırdı Malko.

Carlos bağına iki yana salladı.

—Pis yalancı. Peki Chalo'ya nasıl ulaştın? Onun ismini kimden aldın? Nasıl olsa konu acaktır.

Malko'yu yeniden sabunlu suya daldırdılar. Cellatlarının onu konu turmak için her şeyi yapacaklarını anlamıyordu ve ondan sonra da mutlaka öldüreceklerdi. Hayatta kalabilmesi için bu işkenceye dayanması gerekiyordu.

Ama sadece Tarda onun nerede olduğunu biliyordu. Bak kim onu bu sakin görünümüyle evde aramaya gelebilirdi? John Villavera'nın onun Tania'yı görmeye gittiğinden haberi yoktu. Oliveira da kendisini böyle bekliyordu.

Ciğerleri bu basınca yine dayanamayıp bayılmıştı. Malko'yu küvetten çıkartıp tekrar lavabonun başına getirdiler ve aynı işkence bu şekilde sürüp gitti.

Artık zaman kavramını yitirmişti. İşkenceci-

ler nöbetle e dinlenirken beyaz gömleklili esmer kız bu sahneyi büyük bir zevkle izliyordu. Ka ından akan kan yüzünden küvetteki su kızıla boyanmı tı. Artık mantıklı dü ünemez hale geliyordu.

Kendisini toplaması için yere bıraktıklarında arabanın tamiri ile u ra an Luis içeri girdi.

—Araba hazır.

—Çabuk bir eyler atı tırıp yola çıkalım, dedi Carlos Geranios.

Hepsi birlikte yan odaya geçerek masaya oturdular. Malko'yuyı görebilmek için kapıyı açık bırakmı lardı.

O sırada sokak kapısı çaldı. Malko bundan daha iyi bir ey olamaz diye dü üdü.

Carlos Geranios hiç ses çıkarmadan yerinden kalktı, tabancası elinde Malko'ya do ru ilerledi.

Tabancasını Malko'nun boynuna dayayarak aya a kaldırdı, ellerini çözerek:

—Kapıyı sen açacaksın gringo. E er yanlı bir ey yaparsan bütün arjörümü sırtına bo altırım, dedi.

Malko sırtında Colt, oturma odasından geçerek sokak kapısına yöneldi. Dı arıdan hiç ses gelmiyordu.

—Gelen Tania olmalı, diye fısıldadı Carlos.

—Kapıyı aç gringo.

Malko elini kapının tokma ına uzattı ı sırada metalik bir ses duydu içgüdüüne uyarak aniden kendini yan tarafa do ru attı. Aynı anda dı arıdan yaylım ate i ba lamı tı. Dehk de ik olan kapı açıldı. 45'lik Colt konu maya ba lamı tı.

Yere yatmadan önce, dı arıdakilerin üniformalı polis oldu unu görmü tü. Otomatik

silahlar kur un ya dırıyordu. Carlos'un yanına gelen sarı ın M R'ci otomatik silahların ate i ile ikiye biçilmi ti. Her taraftan çı lıklar geliyordu.

Carlos Geranios ba ırarak bir eyler söyledi ama Malko ne dedi ini anlamamı tı. Duvarın yanına uzanmı ölü numarası yapıyordu. Polisler henüz onu görmemi ti. Sivil kıyafetli polisler yava yava içeri girmeye ba lamı lardı.

Polislerden biri onu farkedince vah i bir çı lıkla taradı. Kur unlar Malko'nun ba ının 10 santim yukarisından geçiyordu. Ba ırarak kim oldu unu anlatmak istedi, ama kimse onu dinlemiyordu. Bu arada iki sivil polis, ellerinde tabancaları Malko'nun üstüne do ru yürüdüler ve tabancalarının kabzalarıyla vurmaya ba ladı-lar.

—Gebert u pis komünisti! diye ba ırdı sivillerden biri.

imdi de DINA'nın elinde ölece im diye dü ündü Malko Hâlâ ona vurmaya devam ediyorlardı. Artık mücadele edecek gücü kalmamı tı. Tam o sırada beyaz apkalı bir adam:

—Bırak onu Diego! Onunla konu mam lazım, diye ba ırdı.

Malko bir eyler söylemeye çalı tıysa da a zından ses çıkmadı. Evin arka' tarafında çatı ma devam ediyordu.

**

M R'ciler kaçmaya çalı ıyorlardı.Sakallı biri mutfa ın kö esinde saldırganları oyalıyordu. Esmer kız Fiat'ın direksiyonuna geçmi hazır bekliyordu. Dı arıda bir sürü polis arabası vardı. Carlos Geranios elinde bir M 79' la Luis'e:

—Garaj kapısını aç! diye ba ırdı.

Elindeki silah aynı zamanda el bombası da atıyordu. Sonuna kadar sava mayı göze almı tı.

Garajın lo lu u onların hemen görölmelerini önlemi ti.

—Haydi Luis! diye tekrarladı Carlos Geranios.

Son bir taramadan sonra mutfaktaki yerini bırakıp arkada larına yeti ti. Carlos Geranios elindeki silahı ate ledi, kapının önünde hiçbir canlı kalmamı tı.

Carlos arabadaki esmer kıza dönerek:

—Haydi gidiyoruz sabella-Margarita ! diye ba ırdı.

Fiat, dı arı do ru hızla atıldı. Her taraftan kur un ya ıyordu. Araba delik de ik olmu tu. Kadın arkada larını almak için arabayı duvar kenarında durdurdu. Carlos ve Luis silahlarıyla etrafı tarayarak arabaya binmeye çalı ıyorlardı. Vurulanların çı lıkları, silah sesleri ve etrafa sıçrayan kan ve vücut parçaları, ortalı ı mezbahaya çevirmi ti. Luis kendisini arabaya ataca ı sırada vurulup dü tü. Bu arada sabella-Margarita arabayı harekete geçirmi ti. Santa Fe Soka ı'na çıktıklarında sevinç çı lıkları attılar. Yolda herhangi bir polis barikatı yoktu.

Carlos ba ını ellerinin arasına alarak, Luis'e:

—Di erlerine i kence yapacaklar, diyerek a lamaya ba ladı.

—Hepsi öldü, umarım o serseri de ölmü tür, dedi sabella-Margarita.

VII. BÖLÜM

—Kes sesini, sersem!

Malko aya a kalkmaya çalı arak ngilizce bu duruma itiraz etmeye yeltendiyse de polislerden biri silahın kabzasıyla böbreklerinin üstüne sert bir darbe indirdi. Malko yüzükoyun yere dü tü. Elleri arkadan kelepçeyle ba lı olarak bir ambulansın içinde bulunuyordu. Araç soka a çıkma yasa nın bo alttı ı caddelerde çılınca ilerliyordu. Yanında beyni darmada ın olmu Luis'in ceseti yatıyordu. Arkadaki ambulans yaralı polisleri ta ıyordu. Tam bir katliam olmu tu.

Kaçanların dı nda bütün M R'ciler öldüröl- mü tü. Polisler Malko'nun ölüp ölmedi ini kontrol etmek için silahların namlulanyla dürtüp duruyorlardı.

Ambulans durdu unda bütün polisler indi. Malko'nun aya a kalkacak gücü kalmamı tı. Kabza darbeleri altında araçtan indirildi ve sürüye sürüye binaya götüröldü. Malko dar bir sokakta olduklarını ve siyah ta bir binaya girdiklerini farkedebildi ancak.

çeri girdi inde tekme ve tokatlar yine ba lamı tı. Büyük acı çekiyordu.

—Ben Amerikalıyım! diye ba ırdı spanyol- ca.

—Sen pis bir komünistsin! dedi polis.

—Ama burada, " efkat Yuvasında" fikir- lerini de i tireceksin! diye devam etti.

Malko hata yaptı nın farkına varmı tı. ngilizce konu maya devam etmeliydi, bu son

ansıydı.

Di er odalardan acı çeken insanların çı lıkları geliyordu. Onu pencereleri kapalı bo bir hücreye attılar. Henüz kendini toplamaya ba lamı ken iki sivil polis odaya girdi, onu döverek dı arı çıkardılar. Bir merdivenden a a ıya yeraltına indiler. Bir koridora geldiklerinde polisler dar bir kapıyı açarak onu içeri ittiler. On metrekarelik bir odada kadınlı erkekli bir sürü insan üst üste oturmaktaydı.

—Yer versenize, bakın yeni biri geldi diye ba ırdı polislerden biri.

çeridekilerin ço u köylüydü. Hepsi elleri kelepçeli ve büyük bir iple birbirlerine ba lanmı durumdaydılar. En önde oturan gözlüklü genç geri çekilmek isterken gözlü ünü dü ürdü. Tam alacakken sivil polislerden biri gözlü ü topu uyla ezdi.

—Geri çekilin domuz herifler! diye ba ırdı.

Polisler odayı terkedip kapıyı kapattıktan sonra, Malko o i renç kokunun farkına vardı. Sıcakla birlikte a ırla an sidik kurumu kan ve ter kokusu midesini aya a kaldırmı tı. Yanında oturan ya lı adam:

—Seni yeni mi tutukladılar? diye sordu.

—Evet, bir saat kadar oluyor, dedi Malko spanyolca.

—Burası çok sıkı ıktır, yatıp uzanacak bile yer yok. Her türlü ihtiyacımızı burada görüyoruz çünkü kimseyi dı arı bırakmıyorlar. Yiyecek olarak ise günde birkaç galeta ve biraz su veriyorlar. Birde o cüce var....

—Hangi cüce? diye sordu Malko.

Gözlü ü kırılan genç yanlarında sessizce a lıyordu.

—Onu çok yakında görürsün. Seni buradan alırlarsa bil ki ona götürmek içindir. Adam'eytanın ta kendisi. Dediklerine göre daha evvel bizim taraftan mı ama onu satın almı lar.

—Ne zamandan beri tutuklusunuz? diye sordu Malko.

—Tam 11 gün, diye cevap verdi.

— 11 gün ha?

Malko bu korkunç yerde ne kadar kalacağını dü ünüyordu. İmdiden bacaklarına kramp girmeye başlamı tı. Ayrıca müthi bir susuzluk duyuyordu. Carlos Geranios'u dü ündü. O öldü üne göre görevi de bitti sayılırdı. Fakat D NA'nın D evi nasıl buldu unu ve nasıl bu kadar çabuk gelebildi ini bir türlü çözemi yordu. Tina ile beraberken onu takip etmi olamazlardı. O sırada kapı büyük -bir hızla açıldı, iki karabinyero içeri daldı. çlerinden bir tanesi parma ıyla Malko'yu i aret etti.

—Î te Amerikalı komünist bozuntusu diye arkadaşına gösterdi.

Kelepçelerin canını daha çok yakması için Malko'yu çekerek dı arı çıkardılar, ama Malko duydu u acıyı o kadar önemsemedi. Sonunda konu up derdini anlataca ı birini görebilecekti.

—Seni kur una dizece iz! diye ba ırdı polislerden birisi.

Aynı merdivenden yukarı çıkarak koridora geldiler. Ölmü biri sedyenin üzerinde bırakılmı tı. Yeni yakalananları getirmi lerdı. Hiç biri konu muyor a kın gözlerle etraflarına bakıyorlardı. Polisler onu bo bir hücreye attılar.

—Soyun bakalım! dedi bir tanesi.

Malko a ırdan alınca silahların kabzalarıyla vurmaya başladılar. Malko. bütün elbiselerini

çıkarmı üstünde bir tek külotukalmı tı. Polis silahını midesine do ru do rultarak:

—Onu da çıkar bakalım komünistlerin aleti nasıl oluyormu görelim, dedi.

Bu a a ılayıcı sözlerden sonra verilen emre itaat etmekten ba ka çaresi yoktu. Tutuklunun bütün gururunu kırmak ve ahlak de erlerini altüst etmek için çok iyi bir yöntemdi. Polislerden biri kelepçelerini çözdükten sonra onu hızla kalorifere do ru çekti. Oturamayaca ı bir ekilde Malko'yu oraya kelepçeledi.

—Bu senin son gecen olacak. Sana özel bir program uygulayaca ız, dedi polislerden biri di arı çıkarken.

Kapı kapanmı , Malko nihayet ^yalnız kalmı tı. Belki biraz dinlenebilirdi. Onu niye di erlerinden ayırmı lardı? Aklına gelen ihtimaller onu korkutuyordu. Bu bina bir kıyma makinesine benziyordu. Odalardan gelen ıstırap dolu çı lıklar ve i kencecilerin küfürleri ona ba ka bir boyutta ya adı ı izlenimi veriyordu. Sonunda yorgunluktan dizleri üstüne çökmek zorunda kaldı.

Yarı yarıya uyuklamaya ba lamı tı ki kapı açıldı içeri beyaz apkalı bücür bir adam girdi. Malko'ya yakla arak spanyolca:

—Söyle bakalım, sana burada iyi davrandılar mı? diye sordu.

Malko'nun içinden adamın suratına tükürmek geliyordu ama kendini tuttu ve sakin bir sesle konu tu:

—Bana nasıl davrandıklarını çok iyi biliyorsunuz. Ben ülkenizde resmi görevle bulunan bir Amerikan vatanda ıyım. Yanlı lıkla tutuklandım. Hemen serbest bırakılmamı ve Albay

Federico O'Higgins'e telefon açmanızı istiyorum, kendisi beni tanır.

—Elbette. Ama biliyor musun senin gibi kaç tane "Amerikalı" tutukladık bu güne kadar?

—Ben komünist de ilim ve yanlılıkla tutuklandım, dedi Malko.

Kısa boylu adam suratında pis bir gülümsemeyle kamçısını çıkardı. Malko'nun saçlarına yapı arak baını kaldırdı.

—Carlos Geranios domuzu nerede saklanıyor? diye sordu.

—Hiçbir ey bilmiyorum. Albay Federico O'Higgins'le görüşmek istiyorum.

—Dinle, sen akıllı bir komüniste benziyorsun. O her dakika baırıp çairan serbest bırakıldıklarında hakkımızda bir sürü yalan uyduran o salak gençlerden farklısın. Beni anlıyorsun değil mi? Çok yorgunum, sana vurmak istemiyorum. Karılıklı birer sigara içelim ne dersin?

Malko'nun sinirden ve yorgunluktan bir ey söylememesi üzerine beyaz apkalı polis derin bir iç geçirdi.

—Hepiniz birbirinize benziyorsunuz. Sempatik davranmamız size yetmiyor anlaşılan, dedi.

Sıır sinirinden yapılma kırbacı eline alarak düzenli aralıklarla Malko'ya vurmaya başladı. Malko ilk kırbaçta haykırmamak için kendini zor tuttu. Derisini etinden ayırıyorlarmı gibi bir hisse kapıldı. Polis hiç sakınmadan her yanını kırbaçlıyordu. Malko acıyı azaltmak için iyice yere çöktü. çini öyle bir kin ve nefret sarmı tı ki artık darbeleri hissetmez oldu.

Nefes nefese kalan polis aniden durdu.

Kamçısını bırakarak, Malko'ya yakla tı.

—Dayanıklı sert birine benziyorsun, seni Küba'da mı yeti tirdiler? Daha ileri gitmeden sana bir ey gösterece im. Belki bu fikrini de i tirmene yardım eder.

Malko'yu yalnız bırakarak hücreden çıktı, on dakika sonra yanında, bir sedye ta ıyan iki karabinyerosla geri döndü. Polisler sedyeyi bıraktıktan sonra hemen dı arı çıktılar.

Juan Planas, babacan bir tavırla Malko'ya dönerek:

—Bak bakalım, tanıyabilecek misin? dedi.

Malko polisin blöf yaptı mını sanmı tı. steksizce gözlerini sedyeye çevirdi ve bir an gözlerine inanamadı. Sedyenin üzerindeki o zavallı ey Tania'ydı!

Kadın korkunç bir i kence görmü tü. Gö üsleri küçük sigara yanıklarıyla doluydu, sa eli kanlı bir yı m halindeydi. Yaraları o kadar derindi ki kemikleri farkediliyordu. Kayı larla ba lanmı oldu u sedyede çırılçıplak yatıyordu. Zavallı kadın.

Cüce polis yüzünde üzgün bir ifadeyle:

—Gördü ün gibi konu tu ama biraz geç kaldı. Bizi kızdırmı tı.

Malko tiskintiyle ba mını çevirdi. Polis omuzundan sarsarak Tania'yı uyandırmaya çalı tı. Kadın inleyerek gözlerini açtı. Malko'yu görünce yüzünde belli belirsiz bir a kınlık ifadesi geçti. Beyaz apkalı polis de bunu farketti.

—Seni görmek onu sevindirdi, dedi Juan Planas.

—Bu kadını imdiye kadar sadece bir kere gördüm. Ona yaptıklarınız insanlık dı ı, dedi

Malko.

—Bu kadın çok tehlikelidir, kendisi Ailende'nin ve o Castro domuzunun yakın arkada ıdır...

Ba mı bilgiç bir edayla sallayarak sözüne devam etti:

—Çok akıllıdır, bu zamana korunuyordu, o yüzden ona dokunamıyorduk. General Pinoc-het'in yakın arkadaşlarından biriyle yatıp kalkıyordu. İmdi bu ki i ölmü bulunuyor, böylece Senyora Tania'yla biraz gevezelik etme imkânı buldum. Zaten sen de onun yüzünden burada bulunuyorsun. Fakat Carlos Geranios'un nerede oldu unu hâlâ söylemedi. İmdi ikinizden birinin karar vermesi gerekiyor. Hanginiz bana Carlos Geranios'un saklandı ı yeri söyleyeceksiniz?.

Tania gözlerini kapatmı tı. Malko onun nasıl yakalandı nı dü ünüyordu. Tutuklanma-sının Chalo Goulart'a yaptı ı ziyaretle bir ilgisi var mıydı acaba? Bücür polis önünde dikilerek:

—Evet, söyle bakalım, Carlos Geranios nerede?

—Size hiçbir ey bilmedi imi söyledim. Amerikan hükümeti için çalı ıyorum ve elçili im u anda beni aramakla me guldür, dedi.

Juan Planas ba mı sallayarak.

—Amerikalılar benim dostumdur. Ceketini açarak belindeki Colt tabancayı gösterdi. Daha çok komünist öldürmem için bunu bana Amerikalılar verdi. Konu mak istemedi ine göre aynı soruyu arkada ın Tania'ya soraca ım, dedi.

Juan Planas masanın üstünden atlara i ne yapmak için kullanılan kocaman bir ırınğa aldı.

Elleri kelepçeli oldu u için Malko hiçbir ey

yapamıyordu.

ıringanın pistonunu iyice geriye çektikten sonra, apkasını geriye iterek Tania'ya yakla tı.

—Biliyor musun, bazı kadınlar gö üslerini büyütme için estetik ameliyatı yaptırıyorlar.

Sol eliyle kadının gö sünün ucunu parmakları arasında sıkı tırarak yukarı do ru kaldırdı ve i neyi gö sün altına saplayarak yava yava ıringanın içindeki havayı bo altmaya ba ladı. Tania gözleri yuvalarından fırlamı korkunç çı lıklar atıyordu.

—Bırak onu hayvan! diye ba ırdı Malko.

Gö üs giderek büyüyordu. Neredeyse di erinin iki katına ula mı tı. Tania yeniden çı lık atmaya ba ladı. Çok acı çekiyordu.

Acımasız adam i ini bitirince bu defa kadının gö sünü avucunun içine alarak sıktı.

—Söyle bakalım imdi o domuz nerede?

Kadının attı ı çı lıkla Malko hücrenin duvarlarının yıkılaca nını sandı. Polis de ba ırarak küfür etmeye ba lamı tı. Bu insanlık dı ı davranı adamı etkilemiyordu bile.

Malko'ya do ru dönerek:

—Komünistler baya ı dayanıklıymı dedi.

Sedyenin etrafında bir tur daha attıktan sonra tekrar ıringaya hava çekti ve kadının öbür gö süne do ru e ildi. Aniden hiç acımaksızın ıringayı gö üse daldırdı. Tania duydu u acıyla öyle bir çı lık attı ki ellerinden birini ba layan kayı koptu ve kadın büyük bir iddetle celladının kafasına vurdu. Bo bulunan Juan Planas yere dü mü tü. ıringa hâlâ gö sün ucunda sallanıyordu. Adam küfürler ederek aya a kalktı ve i nenin içinde kalan havayı tek bir harekette bo alttı.

Kurbanının ı lıkları artık hıçkırı a dönü mü tü. Sonunda hareketsiz kaldı, bayılmı tı. Malko gördü ü bu korkunç sahnelere inanamı yordu. Kafasında tek bir ey vardı: Juan Planas'ı kendi elleriyle bo mak.

—O daha sonra da konu ur, imdi sen konu acaksın, dedi polis.

Beyaz apkasını yerden alarak, Malko'ya do ru yakla tı.

—Yorulдум ama seninle iyi e lenece iz dedi.

Kapıya do ru gidip seslendi ama cevap veren olmadı. Birisini bulmak için hücreden ıktı. Malko bu fırsatı hemen de erlendirdi.

—Tania!

Romen gözlerini aralamı tı. Ba ını Malko'ya do ru çevirerek bir eyler söylemeye çalı tı ama sadece dudakları kıpırdadı. Malko söyledikleri ni anlamak için büyük gayret sarfediyordu.

—Özür dilerim... bilmiyordum. E er buradan kurtulabilirsiniz.... onlara uzun zaman dayandı ımı söyleyin. Vina Del Mar'da Julia'yı bulun... lokantada... papa an...

Malko, söylediklerinin gerçek mi yoksa hayal ürünü mü oldu unu bilemiyordu.

Koridorda ayak sesleri duyuldu. Juan Planas yanında karabinyeroslarla geri geliyordu. Tania hemen gözlerini kapattı. Kadını hücreden dı çıkarttılar. Juan Planas ba ını sallayarak Malko'ya yakla tı...

—Anla ılan bu beladan kurtulmak istemi yorsun. Sayende arkada ın Carlos Geranios u anda Isabella-Margarita ile gönül e lendiriyor. Bir de kendine bak, ne haldesin. Dinle be dakika içinde her ey hallolabilir. Bizi Carlos'un

saklandı ı yere götürmen yeter, ondan sonra serbestsin.

Sanki bir sır veriyormu casına sesini alçalttı.

—Ho uma gidiyorsun, cesur adamsın. Ayrıca kadını da sana verece im, yatakta epey becerikli olmalı.

Malko nefesini tuttu ve hayatında hiç yapmadı ı bir eyi yaptı: Polisın suratına okkalı bir tükürük savurdu.

Malko'nun büyük a kınlı ı altında polis, hiç bozuntuya vermeden cebinden mendilini çıkarıp yüzünü sildi. Konu maya ba ladı ında sesi buz gibiydi.

—Seninle i im bitti i zaman Valvidia'ya gönderileceksin. Oradaki arkada ların kalın kafalı komünistleri konu turmak için çok iyi bir yöntemleri var dedi. Kafes içindeki akbabalara güzel bir ziyafet olursun.

Karabinyeroslar tekrar geri gelmi lerdı. Malko'yu çözüp koridora çıkardılar. Odaların önünden geçerken, Malko ayaklarından tavan-daki bir trapeze çırılçıplak vaziyette asılmı bir adam gördü. En korkuncu makatına sokulmu süpürge sapıydı. Malko gördü ü bu manzara kar ısında kusacak gibi oldu.

Juan Planas Malko'ya dönerek:

—Bu tekni i Brezilya'daki arkada larımız ö retti. Ya konu ur ya da ölürsün. Birazdan onun yerini sen alacaksın, dedi.

Juan Planas, adamlarına asılı mahkûmu indirmeleri için emir verdi. Malko'yu sırtüstü yatırmı lardı. Malko dayanma gücünün zayıfladı ını hissediyordu. Artık yapacak hiçbir ey kalmamı tı.

— imdi sıra sende! diye ba ırdı Juan

Planas.

ki polis Malko'nun üzerine do ru e ildi.

*a

**

akakları zonkluyordu. Birden gö sünde bir acı hissetti Juan Planas, gö sündeki kılları eliyle yolarak e leniyordu. imdiye kadar geçirdiklerinin ve olacakların yanında bu bir ey de ildi ama sınırları o kadar yıpranmı tı ki ba ırmaya ba ladı.

—Bekle asıl e lence biraz sonra ba layacak, dedi Juan Planas.

Malko, Avusturya'daki atosunu dü ünme-ye çalı tı. Bazı odaların tekrar restore edilmesi gerekiyordu. Juan Planas'ın sesiyle gerçe e döndü.

—Artık geç oldu, ayrıca ben de yoruldu. Sana dü ünmen için be dakika veriyorum. E er konu mazsan yemin ediyorum seni do du una pi man edece im.

Malko cevap vermedi. Bunun üzerine Planas bir sigara yakarak duvara yaslandı.

—Ayda 1000 lucas için bu i zevkle yaptı ımı mı sanıyorsun? Her gece ayakta dikilerek sizin yalanlarınızı dinlemekten bıktım. Karımın yüzünü göremez oldum!

Sigarasını yerde ezerek:

—Demek konu mayacaksın? Pekâlâ. Haydi bakalım ba lıyoruz, dedi.

Süpürge sapını eline aldı ı sırada, kapı vuruldu. Malko bulundu u yerden sadece cilalı bir çift postal görebiliyordu. Bakı larını yukarı do ru kaldırınca tanıdık bir yüzle kar ıla tı.

Yeni gelen, yüzünde bir tiskintiyle:

—Kim bu? diye sordu.

Bücür cevap verecek zaman bulamadı.

—Te men Aguirre! Bana yardım edin! Ben Oliveira'nın dostuyum, diye ba ırdı Malko.

Subay a ırmı tı. Ka larını çatarak Malko'ya yakla tı. Yüzünün aldı ı ifadeden, Malko kendisini tanıdı ını anladı. A layacak gibi oldu, nihayet dı dünyadan biri kendisine yardım edebilecekti.

—Çözün onu! diye emir verdi subay.

Juan Planas ileri atıldı. Subayın da yardımıyla Malko'yu aya a kaldırdılar.

—Buraya nasıl dü tünüz? diye sordu te men.

—Carlos Geranios'la beraberken yakalandı, diye söze karı tı Juan Planas.

Bunu duydu unda, Te men Aguirre'nin yüzünde dü manca bir ifade belirdi.

—Sizin orada ne i iniz vardı?

Malko biraz olsun kendini toparlayabilmi ti.

—Bakın, bu uzun bir hikâye. Lütfen Albay O'Higgins'e telefon edin. Kendisi beni tanır, serbest bırakılmamı sa layacaktır. Ülkenize resmi bir görevle geldi imi biliyor, dedi.

Aguirre bir karar veremiyordu. Onu Oliveira'nın evinde görmü tü ama serbest bırakma sorumlulu nu alamazdı. Görevi, her gece D NA'nın soru turma merkezlerini denetlemektir. Onun önerilerine göre bazı ki iler tekrar sorguya çekilebiliyordu. Fakat Malko'nun durumu onun sorumluluklarını a ıyordu.

—Bekleyin, birkaç yere telefon etmem gerekiyor, dedi.

Malko, konu manın verdi i rahatlıkla bitkin bir halde duvara yaslandı.

Malko içindeki sıkıntıyı atamamı tı. Te men

aradı ı ki iyi yerinde bulamayabilirdi veya arama zahmetine katlanmazdı, bu çılgın yerde insanları hiç iz bırakmadan yok etmek o kadar kolaydı ki...

Hücrenin kapısı açıldı iki karabinyero bir paket içinde elbiselerini getirmişlerdi.

—Giyinebilirsiniz senyor dedi, içlerinden birisi.

Mümkün olan en hızlı şekilde giyindi. Bu arada Juan Planas Malko'ya yaklaştı.

—Size karşı dürüst davrandım değil mi? Sadece bana verilen emirlere uydum.

Giyinir giyinmez, iki karabinyerosla odadan çıktılar. Malko yürümekte zorluk çekiyordu. Her yer bombo tu, di erleri yatmaya gitmiş olmalıydılar. Küçük bir odaya girdiler. Te men Aguirre, ba ıyla oturmasını i aret etti.

—Senyor, Albay Federico O'Higgins'le görüşüm. Kendisi, ülkelerimiz arasındaki iyi ilişkilere dolaylı serbest bırakılmanızı emretti. Yalnız, bu olaya bir açıklama getirmek için yarın Edificio Diego Portales'te bekleniyorsunuz, diye sözlerini bitirdi.

O anda Malko'nun bir tek dileği vardı, bu kâbustan kurtulmak.

—Malko gitmek için yerinde durdu. Ayakta güçlkle durabiliyordu.

—Adamlarım sizi otelinize veya istediğiniz yere kadar götürecekler.

—Burada neler olup bittiğinden haberiniz var mı? diye sormaktan kendini alamadı Malko.

—İli'nin yüz karası olan böyle durumları önlemek için her gece, bu yerleri dolaşırım, dedi te men.

—Üstünüzdeki uniformaların erefini asıl siz

lekeliyorsunuz, diye kar ılık verdi Malko.

Te men Aguirre ses çıkarmadı. Anla ılan Malko'ya kar ı saygılı olması emredilmi ti. Malko'nun aklına birden Tania geldi.

—Buradan ancak Tania adındaki kadınla birlikte çıkaca ım.

—Ben sizden emir alacak de ilim, diye ba ırdı te men. Size hiçbir ey hakkında bilgi vermek zorunda de ilim. E er buradan çıkmak istemiyorsanız, sizi tekrar hücrenize gönderebilirim.

Malko artık daha mantıklı dü ünmeye ba lamı tı. Tania'yı kurtarabilmesi için ilk önce kendisinin buradan çıkması gerekiyordu. Bu arada te men:

—Senyor, size bu binanın adresinin gizli oldu unu belirtmek zorundayım, dedi.

Dı kapı açıldı ında büyük bir hırsla temiz havayı ci erlerine çekti. Çalı ır durumda bir Jeep onu götürmek üzere hazır bekliyordu. Arabaya do ru hareketlendi, fakat bacakları kendisine itaat etmiyordu. Gözlerinde yıldızlar uçu maya ba lamı tı, bayılmak üzereydi.

—Sırtüstü yatırın!

Ses çok uzaklardan gelir gibiydi.

VIII. BÖLÜM

Arabanın kalın camları dı arının gürültüsünü geçirmiyordu. Malko kendini ba ka bir dünyada gibi hissediyordu. San Salvador Hastanesi'nde geçirdi i 4 gün ona iyi gelmi ti. Her eye ra men kendini zayıf ve güçsüz hissediyordu.

Aynada yüzünü gördü ü zaman çok korkmu tu. Sa yanı tamamen i gözü hâlâ kapalıydı. Çenesini ise hiç oynatamıyordu.

—Hastaneden erken çıkmanız hiç de iyi olmadı dedi John Villavera.

—Aylarca kalamazdım ya diye cevap verdi Malko.

Hastaneye getirildikten birkaç saat sonra John Villavera çıka gelmi ayrıca onu her gün ziyaret etmi ti. D NA'ya derdini anlatmı tı, imdi sıra Albay Federico O'Higgins'te idi.

—Onunla çok sert konu mayın size iyi davrandı dedi John Villavera.

—Albaya ne anlattınız?

Malko ba ını Amerikalıya do ru çevirmeye çalı tı ama boynu çok a rıyordu.

—Hemen hemen gerçe i. Resmi göreviniz, dı nda " irket'in" sizden Carlos Geranios'u bulmanızı istedi ini söyledim. Ayrıca bu üzücü olaya sebebiyet verdi imiz için özür diledim.

—Size büyük borcu olmalı. Peki benim Carlos'un yanında bulunmamı nasıl açıkladınız?

—Ayrıntılara girmedim, sadece sizin kendi siyle nasıl temas kurdu unuzu anlattım.

Eklenecek bir ey varsa, albayla görülürken anlatırsınız, diye sözlerini bitirdi Amerikalı.

Malko dü ünüyordu. Chalo Goulart öldü-üne ve Tania da ellerinde oldu una göre, gerçe i söylemesinde büyük bir sakınca yoktu... Lincoln sa daki dar soka a saparak Edificio Diego Portales'in önünde durdu. Malko'nun kafasında tek bir soru vardı: Carlos Geranios onu niye bir dü man gibi görmü tü?

—Arabayı size bırakıyorum, dedi Amerikalı Beni bıraktıktan sonra sizi burada bekleyecek.

**

Federico O'Higgins, yaralı elini eldivenden çıkartarak ovu turdu.

—Çok büyük bir hata yaptınız senyor çok büyük bir hata. Hayatınıza mal olabilirdi.

Malko bir ey söyleyecek gibi olunca, sözüne devam etti.

—Olanlar dan haberim var.Senyor Villavera bana her eyi anlattı. Siz sadece size verilen emirleri uygulamaya çalı tınız. Tabii resmi bir kınama yayınlanabilir, ama aramızda bu i i kapanmı sayıyoruz. Hakkınızda ba ka hiçbir sorgulama yapılmayacak.

Acaba te ekkür etmemi mi bekliyor, diye dü üdü Malko.

Albay O'Higgins eldiveni dikkatle eline geçirirken:

—Bu arada Carlos Geranios'la bir daha temas kurmaya çalı mayacaksınız. Zaten yakında tutuklanacak. Gördü ünüz gibi istihbarat servislerimiz çok titiz bir çalı ma içindeler.

Malko buz gibi bakı larla ilili'yi süzdü.

—Titiz olup olmadıklarını bilmiyorum ama

çok acımasızlar. Gördü üm muamele muamele bir ülke için utanç verici. Oradaki polislerin davranı ları hayvancaydı.

Albayın yanakları kızarmı tı.

—Senyor! Bu insanları anlamalısınız. Sizi tehlikeli bir terörist sanmı lar. Daha önce de MÎR'cilerin yanında sava an bazı Amerikalı-lara rastlamı tık. Sizi de onlardan biri zannetmi ler. Ayrıca baskın sırasında, arkada-larından ikisinin öldürülmesi sınırlarını boz-mu . Zaten tutuklandı nız haberi geldi inde hemen serbest bırakılmanız için emir vermi tim.

—DÎNA'nın bütün bürolarının bu binada oldu unu sanıyordum.Bana i kence gördü üm merkezlerden hiç söz etmemi tiniz, dedi Malko.

—Orası sadece üphelilerin toplandı ı yer diye cevap verdi albay.

Malko 12 metrekare'lik hücreye tıkılmı zavallıları dü ündü. Ne yazık ki onlar için u anda elinden bir ey gelmezdi, istemeyerek yüzünü astı. Albay ona do ru e ilerek:

—Kendinizi iyi hissetmiyor musunuz? diye sordu.

—Hayır hayır bir eyim yok diyerek kendini toplamaya çalı tı. Sırtında kırbacın açtı ı yaralar hâlâ acı veriyordu.

—Bu kötü olay beni gerçekten çok üzdü, diye tekrar etti ili'li. Anladı nızı ümit ederim, her eyi kontrol etmem çok zor oluyor.

Malko bu fırsatı kaçırmadı.

—Aklıma gelmi ken adamlarınız Carlos Geranios'un izini nasıl buldular?

Albay derhal ses tonunu de i tirdi.

—Herhalde güvenilir bir kaynaktan aldılar. Biliyorsunuz, kendisi uzun zamandan beri

aranıyordu... Bunun sizin orada bulunmanızla hiçbir ilgisi yok.

Malko Juan Planas'ın bu "istihbaratı" nasıl aldı nı biliyordu. Albayın olaya "insancıl" yakla ımından faydalanmak istedi.

—Albay ben oradayken adının Tania oldu unu tahmin etti im bir kadın çok a ır i kence görmekteydi, diye bir yem attı.

Federico O'Higgins'in gözleri parladı:

— kencecinin adını da biliyor musunuz?

—Kısa boylu bir polis beyaz apkalı ve bıyıklı. Sanırım adı Juan Planas.

Albay bu ismi defterine not ederken üzgün bir ekilde ba nı sallıyordu.

—Senyor bu bilgi için size te ekkür borçluyum. Her türlü sertli i yasaklamı tım. Size yemin ederim bu adam görevinden alınarak en a ır ekilde cezalandırılacaktır. (Derin bir iç geçirdikten sonra devam etti). Acımasız bir dü manla sava maktayız. Bu yüzden bazı bilgilerin ele çabuk geçmesi açısından sorgular büyük önem ta ıyor ama her eyin bir sınırı vardır tabii.

—Bu kadınla ilgilenece ime söz vermi tim. Kendisinin bir hastaneye naklini istemek, umarım sizi zor durumda bırakmaz. Hatta birlikte hastanede ziyaretine gidebilirsek Londra Soka ı'nın kötü izlenimini silmesine yardım etmi oluruz, diye sözlerini bitirdi Malko.

ilili'nin yüzünde beliren sıkıntılı bir ifade hemen kayboldu. Albay ne eli bir sesle:

—Çok iyi bir fikir dedi. Bu Tania denen ki iyle ilgilenece im. Son durumu otelinize bildiririm. imdilik sizin dinlenmeniz lazım.

Binadan çıktı ında Lincoln onu bekliyordu.
Arabaya binerek:
—Elçili e dedi oföre.

**

—Daha da kötü olabilirdi i te bunun için çok mutluyum dedi John Villavera.

Amerikalı'nın gözleri heyecandan dolu dolu olmu tu. Bu efkatli bakı lar Malko'yu da etkiledi.

—Belki Amerika'ya dönseniz daha iyi olacak, dedi Amerikalı. e devam edecek durumda de ilsiniz, çok acı çektiniz. Bu askerlerin kafası çalı mıyor. Verilen emirlere körü körüne hiçbir esneklik göstermeden uyuyorlar.

—Bir ey daha ö rendim diye konu masını sürdürdü Villavera. Size i kence yapan Juan Planas adlı ki i daha önce Ailende hesabına çalı ıyormu . Son olaydan sonra görevinden alınıp güneyde küçük bir kasabaya gönderilmi .

Malko onun dilim dilim kızartılmasını tercih ederdi.

—Hayır Amerika'ya dönmüyorum. ki güne kalmadan kendimi toparlarım. Carlos Gerani-os'u aramaya ba layaca ım. Biliyor musunuz, e er polisler gelmeseydi beni onlar öldürecekti.

—Öldürecekler miydi?

—Evet beni D NA'nın bir ajanı sandılar. Onu kurtarmak için geldi imi söylememe ra men bana inanmadılar.

—Sinirleri çok bozuk olmalı. talyan Elçili i'nden ayrılması büyük hataydı. imdi onu rahatça ülke dı ma kaçırabilirdik, dedi Amerikalı. Peki onu nerede ve nasıl aramayı

dü ünüyorsunuz? Bu olaydan sonra Carlos sizi gördü ü yerde öldürür.

—Bir fikrim var, e er i e yaramazsa Amerika'ya dönece im, dedi Malko.

—Kaldı ınız için size çok te ekkür ederim.

Bu konu malar bitti inde Lincoln Sheraton Oteli'ne gelmi ti.

— yice dinlenin dedi Amerikalı.

Malko yorgunluktan dökülüyordu, ama yine de dü ünmeden edemiyordu. Tania DÎNA'nın elinde oldu una göre onların tarafında olamazdı. Carlos'u bulmasına yardım edebilirdi. Albay O'Higgins de ona yardımcı olabilirdi.

Resepsiyonda odasının anahtarını alırken arkasından bir kadın sesi duydu.

—Günaydın!

Oliveira sırtında heybesi dar pantolonuyla ona gülümsüyordu. Malko'nun yüzünü gördüğünde rengi bembeyaz oldu.

—Aman Allahım! dedi.

—Buraya nasıl geldiniz?

—Hastaneye telefon etmi tim, oradan ayrıldı ınızı söylediler.

Malko genç kadını kolundan tutarak asansöre götürdü:

—Sakıncası yoksa odama gelin. Bu halde ortalıkta dola mak ho uma gitmiyor dedi.

Odaya girdiklerinde Oliveira heybesini yata a atarak ince zarif parmaklarını Malko'nun yaralı yüzünde gezdirmeye ba ladı, Malko kendini tamamen ona teslim etmi ti. Oliveira'yı arzulamaya ba ladı ını hissetti. Genç kız da bunu farketmi ti. Malko'ya iyice yakla arak:

—Pedro, ba ınıza gelenleri anlattı dedi korkunç bir ey neredeyse sizi öldürüyorlarmı .

—Hepsini biliyor musunuz?

Oliveira evet anlamında ba nı salladı.

—Biliyorsunuz, Pedro benim ni anlım. D NA tarafından tutuklanmı sınız ve sizi oradan kendisi kurtarıp hastaneye yollamı ama... durumunuzun bu kadar a ır oldu unu bilmiyordum dedi.

Malko ayrıntılara girmemeyi tercih ediyordu. Büyük bir dikkatle dudakları Oliveira'nın-kileri buldu.

Ayrıldıklarında Oliveira alçak bir sesle:

—Seni görebilece imi hiç sanmıyordum. O ak am seni gece 10'a kadar bekledim.

Tekrar senli benli konu maya ba lamı lardı.

Uzun süre birbirlerini süzdüler. Oliveira gülümseyerek bluzunu çıkarttı. Pantolonunu sıyırırken o güzel bacakları ortaya çıkmı tı.

—Haydi gel fazla zamanım yok. Bu ak am Pedro ile yeme e çıkaca ız

Elleri Oliveira'nın biçimli kalçalarını kavradı nda Malko içindeki sıkıntıların yok oldu unu hissetti.Birlikte halının üzerine yuvarlandılar. Oliveira gülerek:

—Bana kocamı hatırlatıyorsunuz, dedi. O da senin gibi aceleciydi.

—Özür dilerim ama...

Genç kadın aya a kalktı.

—Ne kadar acımasızım ama yine de çok iyiydi diyerek banyo ya girdi.

Oliveira banyodan çıktı nda giyinmi saçlarını taramı tı.

—Pedro bana bazı eyler anlattı, ama kimseye söylemeyece ine söz vermelisin.

—Söz! dedi Malko.

—O görmeye gitti in kadın Tania bir

komünist ajanıymı . Fakat ona imdiye kadar dokunamıyorlardı.çünkü aynı zamanda Chalo Goulart'ın metresiydi. Chalo herkesin saygı duydu u ki iydi. Ya asaydı Tania'yı be dakika içinde çıkartabilirdi. Kadına kar ı çok büyük bir sevgi duyuyordu. O ölünce hemen kadını tutuklamı lar, böylece sizi yakaladılar.

—Chalo niye intihar etti?

—Bilmiyorum Pedro da bilmiyor ama onun ölümüyle birçok ey düzelecek dedi. Haydi artık ben gideyim. Pedro beni evde bulamazsa köpürür. Beni yarın ara olur mu?

Kadın odadan çıkarken Malko a kın onu izliyordu. Chalo'nun niye intihar etti ini ö renmesi gerekti, bunu bilebilecek tek ki i vardı: Tania.

*

**

Telefondaki ses bozuk bir îngilizceyle,
—Size ekselansları Albay O'Hig ins'i veriyorum, dedi.

ilili'nin sesini duydu unda, Malko'nun tüyleri diken diken oldu.hâlâ a rıyan yaralarım hatırlamı tı. Albay sa lı mın nasıl oldu unu soruyordu. Birkaç formalite cümlesinden sonra Malko aklındaki soruyu yöneltti:

—Size sözünü etti im konuyla acaba ilgilenebildiniz mi?

—Derhal gerekli önlemleri aldım. Size kötü davranan polis ülkenin güneyinde Punta Arenas'a gönderildi. Ayrıca D NA'nın bütün servislerinde kötü muamele yapanların a ır ekilde cezalandırılacaklarını söyledim.

—Peki ya kadın?

Telefonun öbür ucunda bir sessizlik oldu.

—Bu sabah sizi hayal kırıklığına uğratmak istemezdim ama bazı işlerim dolayısıyla birkaç gündür Santiago'da yoktum. Döndüğümde hemen bu konuyla ilgilendim...

—O halde?

—Tania denilen kadın maalesef kaçmış dedi üzgün bir sesle O'Higgins.

—Kaçmış mı? Fakat bu imkânsız!

—Daha doğrusu kaçmasına yardım etmişler. Olay sizin serbest bırakılmanızdan iki gün sonra olmuş. Başka bir yere nakledilirken konvoy yolda MİR komandolarının saldırısına uğramış. Tania'nın ismi kaçan tutuklular listesinde bulunuyormuş.

Malko tekkür ederek telefonu kapattı, çok acıdı. Artık elinde Carlos Geranios'u bulmak için hiçbir iz kalmamıştı. Bir ipucu hariç: Vina Del Mar'daki restoran ve papazın.

Yine migreni tutmuştu, başı çok acıyordu.

Gelecek günlerin neler getireceğini kim bilebilirdi ki?

IX. BOLUM

Dominikli diplomat Jorge Cortez yanında iki güzel kızla bir masada oturuyordu. Malko'yu görünce masasına davet etti. "Los Leones" Kulübü'nün her zamanki gibi hoş bir havası vardı. Malko masaya geldi inde, diplomat hayretle kollarını kaldırdı.

—Bir kaza mı geçirdiniz?

—Sizinkinin aynı, dedi! Malko.

Kızlar bu konu madan rahatsız olmu lardı.

—Onlar çok tehlikelidirler, sizi nereye götürdüler? Kara Kuvvetleri'nin malzeme deposunda mıydınız?

—Hayır, Londra Soka ı'ndaki bir evde. Sonra da San Salvador Hastanesi'ndeydim, diye cevap verdi Malko.

—Biliyor musunuz, imdiye kadar komünist oldu unu sandıkları en az altı Amerikalı öldürdüler, diye sözüne devam etti Dominikli diplomat.

Aralarında bir sessizlik olmu tu.

—Yemek yiyecek misiniz? diye sordu diplomat.

—Hayır.

—O halde bir kahve içersiniz.

—Peki.

Malko kahvesini içtikten sonra Los Leones' ten çıktı. San Jose Soka ı'nda duran Datsun' unu aldıktan sonra Vina Del Mar'a do ru yola koyuldu. Carlos Geranios'u bulmaktan ba ka ey dü ünüyordu. Tania kaçtı ına göre onu büyük bir ihtimalle Vina Del Mar'da

bulabilirdi. Ama ilk önce Tania'nın evine u ramayı dü ünüyordu.

Tania'nın evinde hiçbir hayat belirtisi yoktu. Biraz dola tıktan sonra oradan ayrılarak nehir boyunca ilerlemeye başladı.

Alameda çıkışında arabasının deposunu doldurduktan sonra tekrar yola koyuldu. Santiago'dan çıkması yarım saatini almı tı. Her tarafa girip çıkan otobüsler ve yayalarla trafik tam bir ke meke ti.

Otoyola çıktı ında trafik hafiflemi ti. Havaalanına giden kav a ı geçtikten sonra arkadan gelen bir motosiklet sesi duydu.

Alı kanlıkla arabasını sa a do ru kaydırdı. Dikiz aynasında motosikleti görebiliyordu imdi. Aracı kullanan kadına iki gün önce Providencia'da rastlamı tı.

Kadının tabancasını çıkardı ını gördü ünü anda frene asıldı. Motosiklet bir ok gibi yanından geçmi ti. Uzakla ırken silah seslerini duydu. Refleksleri sayesinde yara almadan kurtulmu tu.

Motosiklet gözden kaybolmu tu bile onu takip etmesi imkânsızdı.

Onu kim öldürmek istemi ti?

D NA olamazdı. Belki de Carlos Geranios'un arkada larıydı. E er öyle ise bu Tania'nın henüz onlarla temasa geçmedi i anlamına geliyordu. Birkaç yüz kilometre sonra Pasifik Okyanusu'nu görebilecekti. Artık takip edilmedi inden emindi.

*

**

Vina Del Mar deniz kenarında eski tip sarı ve sedef rengi binalarıyla sevimsiz bir yerdi. Yaz sonu oldu u için kasabaya fazla bir hareket yoktu. Malko sahil yoluna do ru saptı, bir sanayi bölgesinden geçerek kasabaya girdi. Lokantaları ve plajlarıyla dünyanın her tarafında rastlanabilecek bir sahil kasabasıydı.

Malko biraz dü ünmek için arabasını bir plajın önüne çekti. Geranios'u bulmak için elinde iki ipucu vardı: Bir isim-Julia ve papa an. Tekrar yola koyuldu, gördü ü ilk restoranda durdu. Bardaki garsona böyle bir lokanta tanıyıp tanımadı ını sordu. Hiçbir sonuç alamamı tı.

Ara tırmaya devam etti. U radı ı dördüncü lokantada plajın yanındaki barakayı gösterdiler.

—Orada bir papa an var!

Malko garsona iyi bir bah i verdikten sonra arabasını park etti. İçeri girerken papa anı farkettiler. Tüyleri yolunmu renksiz bir hayvandı. Zincirle ba lı oldu u tünekte bir yazı asılıydı: "Onun kadar aptal olmayın ve canını sıkmayın"

Bir masaya oturarak kızarmı ıstakoz ısmarladı. Acaba Julia kimdi ve onunla nasıl temasa geçecekti?

Garson ıstakozu getirdi inde:

—Burada Julia adında biri var mı?diyesordu.

Garson a ı r mı tı:

—Burada o isimde kimse yok diye cevap verdi.

O sırada Malko adama 5000 esküdos uzatmı tı.

Garson gözden kayboldu unda Malko

kızarmı ıstakozunu yeme e ba ladı. Yemek bitti inde garson tekrar ortaya çıktı. Tabı almak üzere Malko'nun yanına geldi inde bu isimde birini tanımadı mı söyledi. Malko çok sinirlenmi ti, böylece 300 kilometreyi bo una tepmi oluyordu. Öfkeyle lokantadan çıktı arabaya bindi inde direksiyona ili tirilmi notu farkettti.

Kur un kalemle yazılan not çok kısaydı: "Valparaiso limanındaki foto rafçı"

Etrafına bakındı kimseyi göremedi. Kendisi ıstakozu ile u raırken biri bu notu arabaya bırakmı olmalıydı.

Ka ıdı cebine koyup Valparaiso'ya do ru yola çıktı. Burası Santiago'dan daha çirkindi. Antrepoların arasında sıkı mı gecekondular ilerideki tepenin eteklerine kadar uzanıyordu.

Limanda kargo binalarının bulundu u yerin kar ısında arabasını park etti. Etrafı çeken bir foto rafçı gözüne ili ti. Malko güne ten yanmı adama do ru yürüdü. Adam Malko'yu lamaya do ru iterek:

—Sadece iki lucas senyor dedi.

Malko sesini alçaltarak konu tu!

—Julia'yı arıyorum.

—Julia...

—Vina Del Mar'dan geliyorum, onun için önemli bir mesajım var.

Foto rafçı etrafına bakındı.

—Gelin bir foto rafınızı çekeyim, dedi.

Malko hayvanın üzerine çıktı kendini gülünç hissediyordu. Adam bir kaç ayar yaptıktan sonra:

—Asuncion Soka ı 45 numara ikinci kat dedi.

Malko foto rafı bile beklemeden ayrıldı. Bir taksi oförüne soka ın nerede oldu unu sordu. Tarif edilen yere geldi inde çok a ırmı tı. Burası eski Amerikan arkılarının çalındı ı rezil barların ve tayfaların devam etti i genelevlerin bulundu u bir sokaktı kapılarda mini etekli kızlar bekle iyordu.

Aya ında yüksek topuklu ayakkabılarıyla on iki ya larında bir kız:

—Haydi gel sadece iki lucas diye ba ırdı.

Onu görmemezlikten gelen Malko 45 no'lu binanın önünde durdu. Bina o kadar eskiydi ki yıkılacak gibi duruyordu. Koridordan çok pis bir koku yayılıyordu. İlk katı çıktı ında tabancasının emniyetini açmak için durdu, ceketinin altına saklayarak çıkmaya devam etti.

İkinci katta bir tek kapı vardı, içeriden hafif bir radyo sesi geliyordu. Kapıyı tıklattı, radyo susmu tu. Kapı açıldı ında Malko silahına davranmamak için kendini zor tuttu. Kar ısında duran Carlos Geranios'un yanındaki esmer kızdı! Derinden gelen bir sesle içeri seslendi.

—Riguelme!

—Korkmayın, dedi Malko.

Yan odadan elinde Kala nikof'u sakallı biri fırladı.

X. BÖLÜM

—Ate etmeyin! Tania tarafından geliyorum diye ba ırdı Malko.

Ta gibi hareketsiz kalmı tı. Tabancası ceketinin altında hazır bekliyordu. Kız, Malko'yu gördü ünde eytan görmü gibi korktu. Sakallı adam gözleriyle Malko'yu inceliyordu, en ufak hareketi Kala'nın Ta'ya biçilmesine yol açacaktı.

Esmer kızın korkudan gözleri büyümü tü.

—Ama Tania...

—Kes sesini, diye ba ırdı sakallı.

Adam ate etmeye hazırlanıyordu.

—D NA tarafından tutuklanmı tım. Tania'yi merkezlerinde bana i kence yaparlarken gördüm. Önümde ona i kence ettiler dedi Malko.

—Siz mi? Size i kence mi yaptılar?

—Beni sizlerden bir sanıyorlardı, diye açıkladı Malko.

—Oradan çıkmayı nasıl ba ardınız? diye sordu sakallı.

Malko gerçe i açıklamaya karar vermi ti, her eyi oldu u gibi anlattı.

—Ve imdi de buraya bizim iyili imiz için geldi inize inanmamızı istiyorsunuz öyle mi?

—CIA için çalı tım do ru, fakat benim D NA ile hiçbir ilgim yok. Buraya sadece Carlos Geranios'a yardım etmek için geldim. E er nerede oldu unu biliyorsanız lütfen beni ona götürün, diye sözünü bitirdi Malko.

—Carlos sizi hemen öldürür. Zaten Tania'

yla gelmenizden önce sizi öldürtmek istiyordu. Chalo ile görüşünüzden beri arkadaşlarımız ölüyor. Biz son baskından mucize eseri kurtulduk dedi esmer kız.

—Sizi ben ihbar etmedim. Tania tutuklanmı tı, o itiraf etmek zorunda kaldı.

—Bu do ru olamaz! diye ba ırdı sakallı adam.

Birden bir sessizlik olmu tu, hava gittikçe gerginle iy ordu.

—Sizi Tania'nın sayesinde buldum, diye ısrar eden Malko adresi Tania'nın kendisine nasıl verdi ini anlattı.

—Sizin D NA'dan olup olmadı ınızı bize kim garanti edebilir? diye sordu esmer kız.

Aralarındaki gerginlik hâlâ devam ediyordu, sakallı teti e basmak için hazır bekliyordu.

—Bunu size Tania'nın kendisi de garanti edebilir. Juan Planas adındaki bir polis bana i kence yaptı ını gördü. Onunla konu abilirsiniz, çünkü duydu uma göre kaçmayı ba armı .

—Kaçmı mı?

kisi de aynı anda ba ırmı lardı. Sakallı buna inanmıyordu.

—Bu imkânsız öyle bir ey olsaydı mutlaka haberimiz olurdu dedi.

—Bu i te bir gariplik var, dedi esmer kız. fulia acil durumlar için kullanılan bir ifreydi ve bunu da sadece Tania biliyordu. Onu iyi tanırım, i kence altında bile bu ifreyi ele vermezdi. Bu adam buradaysa, Tania'nın verdi i ifre yüzündendir.

Tekrar bir sessizlik oldu. Sonunda sakallı adam silahını indirerek homurdandı.

—Pekâlâ istedi ini yap öyleyse.

Malko da tabancasını büyük bir dikkatle masanın üzerine koyarak uzakla tı.

—Benim de tedbirli olmam gerekiyordu ama unu bilin ki ben sizin dostunuzum dedi.

—Siz nasıl dostumuz olabilirsiniz? Amerikalı'lar General Pinochet'yi iktidara getirmek için ellerinden geleni yaptılar. Para ve silah yardımı sa ladılar. Albay O'Higgins'in Mercedes'inin parasını kim ödedi sanıyorsunuz?

—Onu Carlos'a götürmeliyiz ne yapılaca ına ancak o karar verebilir, dedi esmer kız.

—Çok tehlikeli Isabella-Margarita. Seni her yerde arıyorlar, dı arı çıkmamalısın diye uyardı sakallı.

Kız hiç cevap vermeden yan odaya geçip ceketini ve çantasını aldı ve Malko'ya döndü:

—Arabanız var mı?

—Evet rıhtımda bırakmı tım dedi Malko.

—Çok iyi. Siz önden çıkın soka m ucundaki küçük alana gidin ve beni orada bekleyin.

Malko yine o i renç kokuların geldi i koridordan geçti. Artık i Carlos Geranios'u iknaya kalıyordu.

Arabası, bıraktı ı yerde duruyordu. Ona do ru ilerlerken gözüne foto rafçı ili ti. Adam çekti i foto rafı göstererek:

—Nasıl, iyi çıkmı de ilmi? dedi.

Foto rafı alarak tekrar Datsun'ununa döndü. Meydanın kö esine geldi inde sabella-Margarita bir banka oturmu onu bekliyordu.

—Ne tarafa gidece iz?

—Santiago yoluna çıkın.

Gecekonduların arasından geçerek Santiago' ya do ru yöneldiler. Genç kız çantasını ve silahını bacaklarının arasına koymu tu.

—D NA'ya yakalanmak istemiyorum, onun için bu Beretta'yı yanımdan hiç ayırmam dedi.

—Bu sava a niçin devam ediyorsunuz? diye sordu Malko.

Genç kızın kahverengi gözleri bu ulanmı tı.

—Karde im karabinyeroslar tarafından Sumar fabrikasında çıkan çatı ma sırasında öldürüldü. Kafasına son kur unu sıkmadan önce belini kırmı lardı.

—Beni Carlos Geranios'a götürmeyi niye kabul ettiniz? Benden pek ho lanmadı ınızı biliyorum.

—Carlos'u görmek istiyorum. Ayrıca Tania size ifre kelimeyi söylemi . Bunun mutlaka bir sebebi olmalı.

sabella-Margarita sinirli bir ekilde devam etti.

—Hem Londra Soka ı'nda neler olup bitti ini de ö renebiliriz.

Sessizce yol alıyorlardı.

—Sa daki küçük soka a sapın dedi genç kız. Burası arızalı toprak bir yoldu. Malko hızını dü ürdü.

—Nereye gidiyoruz?

—Yoksa korkuyor musunuz?

—Hayır ama bana güvenilmemesi hiç ho uma gitmez.

—Güven bizi için bir lükstür, dedi sabella-Margarita.

Yol gittikçe kötüle iyordu. Bir korulu un yanından geçtikten sonra ufak bir açıklı a geldiler. Meydanın öbür ucunda bir madenin giri i bulunuyordu.

—Farlarınızı yakın ve içeri girin, dedi genç kız.

Malko emre uydu. Burası eski bir yeraltı madeni olmalıydı.

—Tamam! Farlarınızı söndürün ve beni burada bekleyin.

sabella-Margarita arabadan inerek karanlıkta gözden kayboldu. Birkaç dakika sonra kendisine yakla an fenerlerin ı ıklarını gördü. Garlos Geranios bütün yüz kasları gerilmi halde:

— nin arabadan diye ba ırdı.

ki adam çabucak Malko'nun üstünü aradı. Tabancasını aldılar.

Altı ki ilik grup madenin içlerine do ru yürümeye ba ladı. Dar ve ıslak birçok galeriden geçtikten sonra geni bir yere geldiler. Etrafta bir sürü kasa ve iki Jeep göze çarpıyordu.

—Görüyorsunuz de il mi nerelerde saklanmak zorunda kalıyoruz. Bu delikte fareler gibi ya ıyoruz.

Malko'nun etrafında hiç de dostça duygular beslemeyen sessizbir çember olu mu tu.

—Sizi buradan çıkarmak için sizinle kar ıla - mak istedim dedi Malko.

Carlos sinirlenmi ti;

—Yine de burası DINA'nın hapisanelerinden daha iyidir. Bu sefer elimizden kurtulamazsın. Madenin giri inde silahlı iki adam nöbet tutuyor. Bir orduyu bile en az iki saat oyalayabilirler. Ana giri hariç üç gizli kaç ı yerimiz daha var dedi.

—Sizi ben ihbar etmedim.

—Sana inanmıyorum. Buraya gelip bu kadar büyük riski göze aldı na göre sana iyi para veriyor olmalılar. Kendini çok zeki sanıyorsun, de il mi?

Carlos elini sabella-Margarita'nın omuzuna atarak:

—Onu getirmekle iyi yaptın, dedi. Sonra Malko'ya döndü.

—Sana ifreyi kim verdi?

—Tania.

Carlos Malko'ya iddetli bir tokat attı.

—Hayvan! Ona sen i kence yaptın!

Malko Carlos'un gırtlara sarılmamak için kendini zor tutuyordu. Bütün iradesini kullanarak sakin bir ekilde bından geçenleri tekrar anlattı.

—Artık yalan söylemeyi bırak, kimse DINA'dan kaçamaz. Tania hâlâ onların elinde olmalı ya da onu sen öldürdün!

—Gebertin onu diye bir ses duyuldu.

—Haklısın Pablo haydi dedi Carlos bını sallayarak.

Malko karanlı ın içinden kısa boylu sakallı birinin kendisine do ru yakla tı ım gördü.

—Yürü bakalım gringo.

Sesi so uk ve hissizdi. Malko gülümsedi. Carlos'u kurtarmaya gelmi ti ve imdi onlar kendisini öldürmek istiyorlardı.

—Tamam, burada dur gringo.

Pablo cep fenerim Malko'yu aydınlatacak ekilde yere bıraktı.

Kala nikofunu kalça hizasında tutuyordu. Bacaklarını hafifçe açmı ate etmeye hazırlanıyordu.

—Korkmana gerek yok gringo. Hiçbir ey hissetmeyeceksin, dedi.

Tüfe in emniyetini açarak "seri" atı durumuna getirdi.

Malko,elinde olmadan gözlerini kapamı tı.

Metalik bir ses duydu, tüfek ate almamı tı. Pablo mekanizmayı geri çekerek kur unu çıkardı. Malko kurtulmak için son bir anısı daha oldu unu anlamı tı. ilili'nin bacaklarına do ru daldı.

Silah ate aldı nda, her ikisi de yere yuvarlanmı tı. Malko kuvvetli bir karete darbesiyle ilili'nin boynuna vurdu. Pablo'nun a zından anla ılmaz kelimeler döküldü, yerde öylece kalakaldı. Malko makineli tüfe i alarak aya a kalktı. Bu arada Pablo ayılmı do rulma-ya çalı ıyordu. Fakat yedi i dipçikle tekrar bayıldı.

Malko iddeti hiç sevmezdi ama bu sefer mecbur kalmı tı. Cep fenerini de yanına alarak geldi iyoldan geri döndü.

Az önce Carlos'la konu tukları açıklı a geldi inde Geranios'un sesini duydu.

—Pablo her ey yolunda mı?

Grup silahlarını bırakmı bir fenerin etrafında toplanmı tı. Malko cep fenerini onlara do ru tutarak:

—Her ey yolunda dedi.

Bir sessizlik oldu. Malko silahını göstererek ilerlemesine devam etti. Birden Carlos'un sesi duyuldu.

—Pis fa ist! Pablo'yu öldürdün, katil!

—Hayır Pablo ya ıyor, diye cevap verdi Malko.

Biraz daha ilerledikten sonra Kala nikofun arjörünü çıkararak yere attı sonra da silahı yere bıraktı.

— imdi bana inanıyor musun Carlos Geranios?

Sessizlik uzamaya ba lamı tı. Malko son

kozunu oynadı ını biliyordu. Carlos yava yava ona do ru ilerleyerek:

—Gerçekte kimsin sen? diye sordu.

Hava biraz yumu amı tı.

—Daha önce de söyledi im gibi ben bir CIA ajanıyım ve sizi ili'den çıkartmak için görevlendirildim. Tania'yı ben ihbar etmedim-DÎNA'yla birlikte çalı mıyorum E er DÎNA beni serbest bıraktıysa bu sadece CIA ile sürtü meye girmek istememeleri yüzündendir. Buna ra men San Salvador Hastanesi'nde dört gün geçirmek zorunda kaldım, isterseniz kontrol edebilirsiniz, diye Malko konu masını bitirdi.

Carlos'un gözlerindeki o dü manca ifade silinmeye ba lamı tı.

—Yine de inanması zor. Chalo sizle bulu madan önce öldü, büyük bir ihtimalle DÎNA tarafından "intihar ettirildi." Fakat Tania'nın konu tu unu sanmıyorum. Ayrıca kaçtı ına da inanmıyorum, çünkü öyle bir ey olsa ilk önce bizim haberimiz olurdu.

—Ben Tania'nın niçin tutuklandı ını biliyorum.

Malko Oliveira'dan ö rendiklerini aktardı. Carlos anlatılanları dü ünceli bir ekilde dinliyordu.

—Beni ili'den çıkarmak için John Villave-
ra'nın emirlerine uydu unuzu söylüyorsunuz.

—Aynen, isterseniz kontrol edebilirsiniz.

Malko aynı eyleri tekrarlamaktan sıkılmı tı.

a ırma sırası Carlos Geranios'la Isabella-Margarita'ya gelmi ti. Aralarında bakı tıktan sonra Carlos söze girdi.

—Samimi oldu unuza inanıyorum. ili'ye gelmenizden birkaç gün önce italyan Büyükelçi-

li i'nde bulunuyordum. Sahte bir isme düzenlenen geçi belgesiyle ülkeden kaçacaktan. D NA orada saklandı mı bilmiyordu. Yerimi bilen birkaç ki iden biri ba kasının yanında dalgınlıkla bu olayı anlatmı . Üç saat sonra DÎNA'nın adamları onu götürdüler ve bir daha o kızı gören olmadı.

Bir soluk aldıktan sonra devam etti:

—Ben gördüm ama ölmü tü (sesi titremeye ba lamı tı).Bir gece DÎNA'nın polisleri cesedi elçili in bahçesine attılar. Korkunçtu. Onu size i kence eden adam yani Juan Planas o hale getirmi ti. Bu yaptıkları büyük bir hataydı. Benim orada saklandı mı bildiklerini göstermek istiyorlardı. Artık kaçmama imkân vermeyeceklerini anlamı tım. Bunun üzerine intikamımı almak için büyükelçilikten ayrıldım.

Malko Carlos'un anlattıklarını büyük bir nefretle dinledi.

—Peki sözünü etti iniz kadını D NA'ya kim ihbar etmi ?

—John Villavera.

Malko, midesine yumruk yemi gibi oldu. Carlos Geranios'un davranı ları imdi bir anlam kazanıyordu. Fakat bu inanılmaz bir eydi.

—John Villavera'nın böyle davranması için bir sebep yok ki, dedi.

—CIA'ya yardım etmekle asıl aptallı ı beni yaptım. Allende'nin CIA'nın yolladı ı paralarla devrildi ini ispatlayacak deliller var elimde. Ayrıca Cunta'nın Amerikan irketleriyle girdikleri dolaylı ve dolaysız bütün ili kileri biliyorum. CIA'nın adamları u anda diken üstündeler. Bütün delilleri ve tabii dolayısıyla

beni ortadan kaldırmak istiyorlar.

Carlos açıklamalarına devam etti:

—CIA bu i e do rudan bula mak istemedi i için i ini DINA aracılı ı ile yürütmek istiyor, fakat D NA beni bir türlü bulamıyordu, i te bu sırada devreye siz girdiniz. Villavera'nın hakkımda dü ündüklerini bilmesem, sizi büyük bir dostlukla kar ıldım ve siz de beni ölüme götürürdünüz.

—Sizden niye bu kadar korkuyorlar?

Carlos ba ını salladı.

—Konu mamdan. Elimdeki belgeler gayet açık. simler, tarihler olaylar... Bunları inkâr etmeleri olanaksız. Fakat bütün dünyamn bu olayları ö renmesi için elimden geleni yapacağım.

Aniden susmu tu. Malko gözlerini yere indirdi. Babacan tavırlı John Villavera'nın bunu yapabilece ini aklı almıyordu.

—Bu anlattıklarınızın do ru oldu una emin misiniz? diye sordu Malko.

—Tamamen.

—E er bütün bunlar gerçekse size yardım edece ime söz veriyorum. Anladım kadarıyla Washington'dakiler burada neler olup bitti ini tam olarak bilmiyorlar. Ama önce bir ara tırma yapmam lazım.

— stedi iniz ara tırmayı yapabilirsiniz.

—Yani beni serbest mi bırakıyorsunuz?

—Evet.

Malko John Villavera'yı dü ündü, Carlos Geranios'u bulması için ne kadar ısrar etti ini... Bütün bunların altında mutlaka büyük bir üç ka ıt vardı. Belki de buz da ının sadece su üstünde kalan kısmını görmü tü. Birden aklına

bir ey geldi.

—E er bu anlattıklarınız gerçek olsaydı
DINA çoktan buraya gelmi olurdu dedi. Beni
izlemeleri hiç de zor de il.

Carlos Geranios omuz silkerek.

— ster inanın, ister inanmayın ama söyledik-
lerimin hepsi do ru. Arkada ınız John Villavera
ve DINA birlikte çalı ıyorlar.

Tania adı Malko'nun beyninde çınılıyordu.
Bütün bu sırrın anahtarı oydu. Albay O'Higgins
onun bir KGB ajanı oldu unu söylemi ti.

—Tania'nın yerini bulmama yardım eder
misiniz?

—Evet diye cevapladı Carlos.

—Güzel. Böylece gerçe i ö renebilece iz,
dedi Malko.

XI. BÖLÜM

Santiago'ya dönerken Malko'nun zihninde Tania vardı. Acaba hâlâ ya ıyor muydu?

Yalan söyleyen hangisiydi? Carlos mu John Villavera mı?

Geranios'un anlattıkları inanılmayacak kadar a ırtıcıydı. "irket" bir M R militanını ortaya çıkartıp D NA tarafından öldürülmesini sa lamak için onu ili'ye yollamı tı. Ama yine de mide bulandıran bazı i eretler vardı...

Carlos Tania'nın nerede oldu unu bulmak için gereken her eyi yapacaktı. Ondan sonrası Malko'ya kalıyordu.

O kadar dalmı tı ki Santiago'nun o yo un trafi ini bile farketmemi ti.

Resepsiyonda kendisi için bırakılan notu aldı. Oliveira telefonunu bekliyordu. Bir du alıp genç kızı aradı.

—Yine bir yerde ba ın belaya girdi sandım.

Malko endi elenmemesini söyleyerek onu yeme e davet etti. Elçili e gitmek için vakit geç olmu tu. Artık gerçekleri ö renmenin zamanı gelmi ti.

*

**

John Villavera'nın gözlüksüz daha sert bir görünümü vardı. Dikkatle Malko'yu izliyordu, gözlüklerini takarak esnedi.

—özür dilerim, dün gece hiç uyuyamadım, bütün gece kaybolan kedimi aradım. Sizi dinliyorum, yeni bir ey bulabildiniz mi?

— imdilik ara tırıyorum.

Hiç dü ünmeden yalan söylemi ti Malko.
Buna kendi de a ırdı.

Amerikalı ellerim birbirine kenetleyerek:

—Umarım Geranios bir dikkatsizlik yapmaz dedi. Bu sabah ö rendi ime göre General Pinochet, Carlos'u elinden kaçırdı ı için Albay O'Higgins'i iyice azarlamı . Onu çok geç olmadan bulmalıyız.

Malko oyununu sürdürdü.

—Onu ili'den nasıl çıkarmayı dü ünüyorsunuz?

—Uçakla diye cevapladı Amerikalı. Valparaiso yakınlarında bir düzlükten kalkacak uçak onu Arjantin'de Mendoza'ya indirecek.

Terkedilmi madenin yakınlarında...

Aym eyin etrafında dönüyor gibiydiler. Malko konu mamak için kendim tuttu. Aym anda bu kadar rastlantı onu ku kullandırmı tı. Ortaya bir yem atmak istedi.

—Albay O' Higgins' in anlattıklarına ra men duydu uma göre Tania hiçbir zaman kaçmaya kalkı mamı ve u anda ellerinde tutuklu bulunuyormu . Bu konuda ne dü ünüyorsunuz?

—Bu bana da üpheli geldi. Biliyorsunuz askerler polis gibi titiz çalı mıyorlar.Ayrıca geçenlerde bu kaçı hakkında gazetelerin birinde bir haber gözüme çarptı, dedi.

—Haberde foto raf var mıydı?

Amerikalı hayır anlamında ba mı salladı.

—Olay soka a çıkma yasa ı sırasında olmu . Ama daha fazla bilgi edinmeye çalı ırım. imdi ne yapmayı dü ünüyorsunuz?

—Yapacak bir ey yok, elimde hiç ipucu kalmadı. Tania'yı bulmaya çalı aca ım. Sahi

DÎNA beni izliyor mu dersiniz:.

John Villavera a ırımı bir tavırla:

—Hiç sanmıyorum dedi. Albay O'Higgins'le çok açık bir konu ma yaptık. Sizin Carlos Geranios'u aramaktan vazgeçti inizi ve sadece yazaca ınız rapor için bilgi topladı ınızı söyledim.

—Umarım o da sizin kadar dürüst davranır. Ayrıca onunla görü mek istiyordum, benim için bir randevu ayarlayabilir misiniz?

—Hemen mi?

—E er mümkünse.

John Villavera ahizeyi kaldırıp numarayı çevirdi.

**

Albay konu urken Malko gözlerini adamın sakat elinden bir türlü ayıramıyordu. ilili de devamlı Malko'yu inceliyordu. Malko tehlikeli bir hasmın kar ısında oldu unu hissetti.

—Tania'nın izini bulabildiniz mi?

—Hayır bu i canımı sıkıyor. Eminim u anda Carlos Geranios'la bulu mu tur bile.

—Fakat sizin olaylara hakim oldu unuzu ve halkm sizi destekledi ini sanıyordum dedi Malko.

Albay abartmalı bir hareketle ba ım salladı.

—Elbette öyle. O kadar çok ihbar mektubu alıyoruz ki hepsini de erlendiremiyoruz. Fakat sivil hayata geçmeden önce profesyonel kı kırtıcı ajanları yok etmemiz gerekiyor.

Malko olabildi ince saf saf baktı.

—Onu niye daha önce tutuklamadınız?

—Çünkü elimizde hiçbir delil yoktu, diye çıkı tı albay. Çok uzun süren ara tırmalardan

sonra yakalayabildik Tania'yı.

Eldiveni dikkatle çıkardıktan sonra parmaklarına masaj yapmaya başladı, yüzü asılmıştı.

—Hava de i t i i zaman çok a rıyor, dedi. Bakın dokunun elime.

Eli yılan derisi gibi so uk ve nemliydi.

—Artık damar görevini yapmıyor, belki bir gün kesmek zorunda kalacaklar dedi.

Tekrar eldivenini giyerek saatine baktı. Malko aya a kalkmı tı. Anla ılan daha fazla bir ey ö renmeyecekti.

—Umarım Tania'yi bulursunuz, dedi.

Federico O'Higgins onu asansöre kadar geçirdi. Malko asansörde Oliveira vasıtasıyla belki Tania hakkında bir eyler ö renebilirim diye dü ünüyordu.

**

Gürültü sokaklara ta ıyordu. Herkes kafayı bulmuş arkı söylüyordu. Sarho un biri komik bir ekilde Oliveira'nın önünde reverans yaptı. Genç kız gülmekten kırılıyordu. Daha sonra sarho ciddi bir tavırla bir bardak içki ikram etmek istedi. çkiyi her tarafa dökmü tü. Oliveira gülerek ba mı Malko'nun gö süne dayadı.

—Çok ne eli bir yer de il mi?

Santiago'dan yirmi kilometre kadar uzakta bir kır evinde bulunuyorlardı. Zaman epey geç olmuştu. Malko saatine bakarak:

—Saat yarım dedi.

—Benle beraberken merak etmene gerek yok geçi kartım var.

—E er Te men Aguirre'ye rastlarsak bizim için hiç iyi olmaz, diye devam etti Malko.

—Bu imkânsız, u sıralar her gece DİNA da görevli. Çok hırslıdır, ama bu gece beni telefonla arayabilir. Eve gitsek iyi olur, dedi.

—Kıskanç de ilmidir?

—Hem de nasıl! Haydi daha fazla geç olmadan gidelim.

*

**

Oliveira'nın elleri bir yılan balı ı gibiydi, kıvrılıyor, ok uyor, sıkıyordu. A ır ili arabı bütün ehvet duygularını ortaya çıkarmı tı.

Malko hareketlerini kontrol etmek için büyük bir çaba harcıyordu. Genç kızın ok amaları onu çileden çıkartmaya yetmi ti. Birden büyük bir arzu dalgasının bütün vücudunu kapladı ını hissetti ve elektrik çarpmı gibi Oliveira'nın yanına yı ıldı.

—Te men hâlâ telefon etmedi, dedi Malko.

—Biraz sonra arar, dedi genç kız hafif bir gülümsemeye.

Malko'nun canı biraz konu mak istiyordu.

—Biliyor musun, Tania D NA'nın elinden kurtulmayı ba armı .

—D NA'dan kurtulu yoktur.

—inanmıyorsan, te menine sor, dedi Malko yarı aka yarı ciddi.

Tam o sırada telefon çalmaya ba lamı tı.

Oliveira parmaklarını duda ına götürerek:

— t. Bu mutlaka o olmalı, dedi.

Uykudan yeni kalkmı gibi sesini de i tirdi.

—Alo?

Malko'ya göz kırpıyordu. Konu maları devam ederken Malko iyice yata a yerle ti. Konu ma bitti inde Oliveira Malko'ya döndü.

—Haklıymı sın haber gazetede bile çıkmı .

Oliveira Malko'nun dudaklarını öpmeye ba ladı, nefesi sigara ve alkol kokuyordu. Daha soma kalkıp pikaba hafif bir müzik koydu tekrar yanma uzandı. Birbirlerine sarılarak müzi i dinlemeye ba ladılar. Malko yava yava kendinden geçmekteydi, göz kapaklan a ırla - mı rüya görüyordu. Birden sıçrayarak uyandı. Rüyasında bir akbaba en nazik yerlerini didikliyordu. Uyandı ında bunun Oliveira oldu unu gördü.

Doymaz bir kadındı...

Telefon çaldı ında Malko Oliveira'yı durdurmak için silkelemek zorunda kalmı tı: —Telefondaki senin te mense ve cevap vermezsen buraya gelebilir, dedi Malko.

Bu cümle Oliveira'yı kendine getirmi ti, Malko'dan ayrılmadan ahizeyi kaldırdı. Konu - ma uzun sürmemi ti. Oliveira hızla telefonu kapatırken:

—Rahat bırak beni uyuyaca ım diye ba ırdı.

—Arayan Pedro'ydu. Tania ile niye ilgilen - di imi soruyordu.

Oliveira a ır a ır hareketlerine tekrar ba lamı tı. Fakat Malko'nun akli ba ka yerlere gitmi ti. Artık dikkatli davranmak zorundaydı. Te men Aguirre uyarılmı tı.

—Artık ho una gitmiyor muyum? diye sordu üzüntüyle genç kadın.

—Hem de çok ho uma gidiyorsun dedi.

Bütün dikkatini kıza vermeye çalı tı. imdilik durum aydınlanmı tı. Te men Aguirre Tania'nın kaç ı mı do rulamı tı.

Malko o gece sabaha kadar uyuyamayacaktı. Kafasından hep aynı soru geçiyordu: Tania Popescu neredeydi?

XII. BÖLÜM

Oliveira memnun ve mesut derin bir uykuya dalmı tı. Malko sessizce yataktan çıktı. Aklına ba ka bir fikir gelmi ti. Belki de Tania, Carlos'un Amerikalılar'la arasını açmak için gönderilmi bir KGB ajanıydı. Bu varsayım akla çok daha yakındı.

Sabah sisi Santiago'nun üstüne çökmü tü. Malko a a ıya inip, Datsun'a bindi.

Modeda Meydanı'ndaki büyük otoparkta birkaç yer kalmı tı. Arabasım park ederek indi. John Villavera'nın teleks çekmek için erkenden büroya geldi im biliyordu. Bürosuna girdi inde Amerikalı kahvesini içmekteydi.

—Sizi otelinizden aradı ımda çıktı ınıızı söylediler...

Malko cevap vermedi, özel hayatı sadece kendini ilgilendirirdi.

—Size bir ey getirdim, dedi Villavera, hafif bir gülümsemeye.

Elinde "Mercurio" gazetesinin Tania ile ilgili haberin çıktı ı sayısı vardı. Malko gazeteyi bir kenara bırakarak:

—Benim de size bir süprizim var, dedi.

Villavera'ya yeraltı madeninde ba ından geçenleri, Carlos'un CIA'ya kar ı yaptı ı suçlamaların hepsim anlattı.

—O zavallı genci anlıyorum. DÎN A nın büyükelçilik skandali çok çirkin bir hareketti Ayrıca Magali'yi ihbar eden ben de ilim Tania'dırdedi.

—Tania mı?

John Villavera Malko'nun önüne kalın bir dosya atarak:

— te benden önce burada görevli olan arkada ımın bana Tania hakkında bıraktı ı dosya. Bu kadın Castro ve KGB'nin rejimi kontrol etmek için yolladı ı bir ajan. Chalo Goulart vasıtasıyla Carlos Geranios'un CIA ile olan ili kisini ö rendi, i te bu yüzden Magali'yi ihbar etti. Kimli inin ortaya çıkmaması için,i in DÎNA tarafından yapılmasını istiyordu. Bu bilgileri çok güvenilir kaynaklardan elde ettim. Onsuz DÎNA, Carlos Geranios'un saklandı ı yeri hiçbir zaman bulamazdı.

Söyledikleri birbirini tutuyordu. Malko üstünden büyük bir yükün kalktı ını hissetti. imdi ise bu kadının Carlos'la görü mesini engelleyip, adamı hemen ili dı na çıkartmak gerekiyordu.

—Carlos Geranios'un kaçı ını hemen organize edebilir misiniz?

—Evet, yalnız önce Carlos'la temas kurmanız gerek. Yola hemen çıkabilece ine emin olmalıyız. Bu arada Tania'ya çok dikkat edin. Siz onun için öldürülmesi gereken ilk hedefsiniz diye sözlerini bitirdi.

Malko arabasındaydı.

Oliveira'nın buti ine geldi inde bir araba parktan çıkıyordu. Malko onu beklerken gözü dikiz aynasına takıldı. Birden kanı dondu. Daha önce ona saldıran motosikletli kadın ona do ru geliyordu! Eli hemen tabancasına gitti. Sol camı açarak beklemeye ba ladı. Ye il ı ık yanmı tı, birkaç saniyede kadın yanına ula acaktı. Bu saldırıdan kurtulması için çok küçük bir anısı vardı.

XIII. BÖLÜM

Malko tam teti e basaca ı sırada, kadının elinde silah olmadığını farketti. Motosiklet yanından hızla geçerken kadın bir eli areti yaparak, ona doğru bir cisim fırlattı. Malko el bombası sanmı tı. Hemen arabadan dışarı çıktı yerde yuvarlanarak park etmiş arabaların arasına gizlendi. Zaman geçmesine rağmen hiçbir patlama olmamı tı. Kızgın ve sinirli bir halde yerinden kalkarak arabaya doğru ilerledi. çeri baktı ında beyaz bir top gördü.

Ta a sarılmı bir ka ıt parçasıydı. Ka ıtta "Tania D NA'nın Subercaso Soka ı 34 numaradaki merkezinde tutuklu bulunuyor" yazıyordu.

Ka ıdı katlayıp cebine koydu. Oliveira'nın i aretlerine aldirmeden bir robot gibi yola koyuldu.

Oliveira'yla konu acak durumda de ildi, içini bir intikam ve nefret duygusu kaplamı tı. Kurdu u bütün varsayımlar yıkılmı tı. E er Tania kaçmadıysa, etrafındaki herkes ona yalan söylemi ti. Arabayı kenara çekerek durdu. Aklına gelen ilk ey Amerikan Büyükelçili ine gidip John Villavera'yı pencereden atmaktı.

Mesajı bir daha okudu, bunun ba ka bir manası olmalıydı. Etrafında bir dolap dönüyordu, ama ne oldu unu anlayamıyordu. Bildi i tek ey burada birçok ki iyi rahatsız etti iydi. Bu kendinden kurtulmak için hazırlanmı zekice bir plan olabilirdi.

Motosikletli kadının Geranios için çalı tı ı

ne malumdu? Tania'nın ajam da olabilirdi.

Sinirle ka ıt parçasını buru turdu. Dönüp dola ıp hep aynı noktaya geliyor, her ey Tania'da dü ümleniyordu. Ara tırmasına en ba tan ba laması gerekecekti.

*

Binanın kar ı tarafına park etmi ambulanslarda hiçbir hareket göze çarpmıyordu. Giri te "Casa de Saudad Klini i" yazılı bir levha asılıydı.

Malko yava yava sokaktan geçti. Dikkati çekmemek içindurmamı tı. Ambulans oförleri araçlarının içinde uyulamaktaydılar. Görünü te hiçbir anormallik yoktu. Bir tur daha atarak, klini in biraz ilerisine park etti. Arabadan çıkarak yoldaki bir banka oturdu ve klini i gözetlemeye ba ladı.

On dakika sonra klinikten çıkan biri ambulanslardan birine binip oradan uzakla tı.

Geçen zamana ra men hiçbir hareket yoktu. Sıkıntıdan patlamaya ba lamı tı. Burası her yönüyle bir klini e benziyordu. Ne çatıda anten ne de üniformalı adamlar vardı.

Kırk dakika sonra ambulans geri döndü. Arkadan sedyeyle birini indirip binaya soktular. Malko iki saat daha beklemeye karar vermi ti. Canı iyice sıkılıyordu. Geçirdi i üç saat içinde sadece bir ki i getirmi lerci.

Binayı gözetlemeye o kadar dalmı tı ki yanma yakla an ya lı kadını görmedi bile. Yanına oturan kadın, onunla konu maya ba lamı tı. Son zamlardan yakınmaktaydı. Malko konu maya **pek katılmıyordu.**

—**Bu mahallede mi oturuyorsunuz?** diye

sordu Malko.

—Evet, biraz a a ıda Salvador Soka ı'nda.

—Subercaso'daki klinikte çalı ıyorsunuz sanırım? diye safça sordu Malko.

Ya lı kadın, beyaz binaya hiç ses çıkarmadan baktı. Biraz evvelki gevezeli inden eser kalmamı tı.

Malko aya a kalkmı tı, aılıktan karnı kazmıyordu, arabasına do ru yürüdü, ö le yeme ine Los Leones Kulübü'ne gidiyordu.

Terastaki masalardan birinde Jorge Cortez'i gördü. Yine iki ahane kızla birlikte oturuyordu. Tanı ma faslı bittikten sonra, diplomat:

—Bizimle yemek yer misiniz, diye sordu.

—Ba mıza bir kaza mı geldi, diye sordu kızlardan biri.

Eli farkında olmadan ka ına gitti. Burası gerçekten güzel bir yerdi, geçirdi i kötü anlan unutmaya çalı tı.

Yemeklerini ısmarladıktan sonra sohbet koyula mı tı. Malko kulak misafiri olmakla yetiniyordu. Birden konu maya dikkatini verdi. Kızlardan biri gazeteci olarak girdi i yeni i inden söz ediyordu. "Prensa Latina" ajansında i e alınmı tı.

—Mercurio gazetesinde bir gazeteci vardı, adı Carmen Rosario. Acaba onu tanıyor musunuz? diye sordu Malko.

Evet tanıyordu, bu Malko'nun çok ho una gitmi ti.

—Onunla tanı mayı çok isterdim. ili hakkında bir yazı hazırlıyorum bazı bilgilere ihtiyacım var dedi.

Kız muzipçe güldü.

—O da memnun olacaktır. stiyorsanız

hemen imdi ona telefon edebilirim. Bu saatte gazetede olması gerekir.

Kalçalarını sallayarak telefon kabinine do ru yöneldi.

Geri döndü ünde,yüzünde üzgün bir ifade vardı.

—Carmen sizi ö leden sonra dörtte gazetede bekliyor dedi.

Dominikli diplomat Malko'ya döndü.

—Bu ak am evimde küçük bir davet veriyorum. Gelirseniz çok memnun olurum, Oliveira'yı da getirin, dedi.

**

Carmen Rosario iri gö üslü sarı ın bir kadındı. Malko'yı her tarafı cam olan küçük bir odada kabul etmi ti. Bu saatte gazete hemen hemen bo tu. Malko ona bir eyler içmeyi teklif etti i zaman hemen kabul etti.

—Carlton'a gidelim, dedi genç kadın. E er bir ey olursa bana haber verebilirler.

Carlton'a girdiklerinde Malko 50 yıl öncesine döndü ünü hissetti. Her ey tozlu ydu yayları eskimi antika koltuklar ya lı garsonlar ve küf kokan eski bir salon. Birkaç ya lı kadın aralarında konu arak çay içiyorlardı.

çkilerini ismarladıktan sonra Carmen ve Malko konu maya ba ladılar. Malko ona Mercurio gazetesine nasıl girdi ini sordu.

—Ailende zamanında girmi tim.

—Bu sonra size sorun çıkarmadı mı? diye sordu Malko.

Gazetecinin yüzünde muzip bir ifade belirmi ti.

—Hayır,babamın Cunta'da tanıdıkları

vardı.

— stedi iniz her eyi yazabiliyor musunuz?

Genç kadın cevap vermeden önce biraz tereddüt etti.

—Evet... Ama bazı öyle eyler var ki yazılmaması daha iyi. Hükümete çatmak gibi mesela.

Gülerek devam etti:

—Cunta'nın lokantalara 1 lusalık yemek verme zorunlulu u hakkındaki emriyle ilgili bir ara tırma yapmı tım. Bu tedbiri fakirler için dü ünmü lerdı, ama lokantalar sadece balık kafası çorbası veriyorlardı. Daha sonra bu ara tırmamın yayınlanmasının sakıncalı olabilece i söylendi bana.

—Yayınlasaydınız ba mıza ne gelecekti?

—Muhtemelen DINA'ya ça ırılacaktım. Oradaki görevliler benim sevgililerimin listesini gösterip hakkımda her eyi bildiklerini söyleyeceklerdi.

—Her eyi bilebilirler mi?

Carmen Rosario ba mı salladı.

—Evet. Çok geni istihbaratları ve ispiyonları var, hem de en iyileri. Otelinizden bir telgraf yollamaya kalkarsanız sakın sizi tehlikeye atacak bir ey yazmayın. Bütün haberle meler dinleniyor.

Malko bu kızla sohbeti daha derinle tirebilece ini dü ündü.

—Geçenlerde Mercurio gazetesinde sizin bir yazınızı okumu tum, galiba bir kaçı la ilgiliydi.

—Ah evet. Tania Popescu'nun kaçırılması olayı.

—Bu bilgiyi nasıl aldı nızı merak ediyorum. Bildi ime göre D NA bu tür operasyonlarda çok

gizli davranır, dedi Malko.

Kısa bir tereddütten sonra:

—Ni anlım bir subaydır. Bazen bana bu tıp, tiyolar verir. Zaten bunun için Mercurio bana gayet iyi bir maa ödüyor, dedi genç kadın.

—O halde sizi olayın geçtiği yere götürdü?

—Ah, hayır! Olay gece olmuştu. Ayrıca D NA hiçbir zaman ajanlarının tanınmasını istemez. Bana sadece Tania'nın bir fotoğrafını vererek kaçının nasıl gerçekleştirildiğini anlattı. Ayrıca bu çok iyi bir haberdi: ilk defa bir tutuklu D NA'nın elinden kurtulmayı başarıyordu.

Daha sonra uzunca bir süre politika hakkında konu tular. Malko'nun anlayışına göre Carmen askeri rejime karşı da ildi. Bu haberi sadece de i ik oldu u için yayınlamı tı.

Acaba Tania neredeydi?

*

**

Jorge Cortez kapıyı açtı nda Malko'yu görünce çok a ırmı tı. Onu beklemedi i üstündeki bornozdan ve çıplak ayaklarından belliydi. Malko'yu içeri alırken:

—Sizi bu saatte beklemiyordum dedi.

Alçak bir sesle ekledi.

—Yataktaydım.

Dar bir koridordan geçtikten sonra bahçeye bakan güzel bir salona girdiler .O sırada odaların birinden asık yüzlü, sınırlı bir hizmetçi çıktı. Diplomat ne eli bir kahkaha attı.

—Korkunç bir kadın, kızlardan nefret eder... Buraya bir kız ça ırdı imda o kadar sinirleniyor ki, ona sabah kahvaltısı bile vermiyor.

Sözünü tam bitirmi ti ki odadan, lokantadaki kızlardan biri fırladı beline sadece bir havlu

sarmı tı. Kızgınlıkla Cortez'e do ru gelerek:

—Hizmetçiye banyonun nerede oldu unu sordu umda, bana küfretti, dedi.

—E er seni bu kılıkta görseydi, haklı oldu unu söylerdi mutlaka, dedi Dominikli diplomat.

Kız büyük bir kızgınlıkla salondan çıktı. Çıkarken hizmetçiye çarpmı tı. Kapıyı öyle bir kapattı ki her taraf sallandı.

—Galiba güzel bir a k hikâyesinin sonu, dedi yumu ak bir sesle Malko.

—Umarım önemli bir ey için gelmi sinizdir, dedi diplomat.

Malko gülümsüyordu ama bakı ları so uk-tu.

— u anda Santiago'da güvenebilece im tek ki i sizsiniz, diye söze ba ladı. Aramızda büyük bir samimiyet yok ama size güveniyorum ve buna da çok ihtiyacım var. Bu bir ölüm kalım meselesi.

Jorge Cortez a ırmı tı.

—Bana, sizin CIA ajanı oldu unuz söylenmi ti. D NA'yla olan sürtü menize ra men arkadaşınız John Villavera'nın birçok dostu vardır.

—Evet bu çok do ru, fakat benim sorunuma bir çözüm getirmiyor.

—Sizi dinliyorum, dedi Dominikli diplomat.

—Sizi tehlikeye atacak bir ey istemeyece im. E er belli bir zamana kadar benden bir haber alamazsanız, sizden bazı ki ilere haber vermenizi isteyecektim. Bundan kimseye söz etmezseniz, sizin için hiçbir tehlike söz konusu de il diyerek sözlerini bitirdi Malko.

—O halde anla tık dedi diplomat bana

güvenebilirsiniz.

*
**

Malko arabasını ambulansın arkasında bıraktıktan sonra, klini e do ru yürüdü. Sakin gözükmeye çalı arak ana kapıdan içeri girdi, koridor lo tu, solda içerisi görünmeyen camlı bir oda bulunuyordu. Odada oturan adamlardan biri Malko'yu görünce aya a kalktı.

—Senyor?

—Saat be te Te men Aguirre ile randevum vardı.

Saat be e on vardı.

—Te men Aguirre mi? Onu tanımıyorum, burası....

—Gidin bilgi alın öyleyse, dedi Malko kuru bir sesle.

Adam kararsız dü ünüyordu.

—Biraz burada bekleyin senyor, dedi.

Camlı odaya girerek telefona yöneldi. Malko onu gözleriyle izliyordu. Oliveira'nın söyledi i ne göre te men geceleri çalı ıyordu. Ama u anda kar ıla ırsa Malko söyleyece i bir mazeret hazırlamı tı bile. Telefondaki konu ma uzamı tı, sonunda adam Malko'ya do ru gelerek:

— u anda Te men Aguirre'yi bulamıyoruz, e er size randevu vermi se mutlaka gelecektir. Size onu nerede bekleyece inizi göstereyim dedi.

Malko onu koridorun sonuna kadar takip etti. çinde birkaç sandalye bulunan küçük bir odaya girdiler. Adam Malko'yu orada bırakarak kapıyı kapattı.

Odada beklerken, Malko, burasının hastane gibi kokmadı ını farketmi ti. Sıra en son

noktayı kontrole gelmi ti ve bunun için çok zamanı yoktu. Aya a kalktı, kapıyı açarak yava ça dı arı çıktı. Etrafına bir göz attıktan sonra a a ıya inen nerdivenlere yöneldi. Merdivenlerin ba nda iki nöbetçi vardı.

Malko sakin bir ekilde koridora ilerledi. Nöbetçi onu görmeden ters istikamete do ru gidip geri döndü. Böylece klinik personelinen biri gibi davranabilirdi. Malko'yu gören nöbetçiler aya a kalktılar.

—Te men Aguirre a a ıya indi mi?

Askerlerden biri ba ını salladı.

—Kimseyi görmedik senyor.Siz kimsiniz?..

—Siz beni takip edin, siz de burada kalın, dedi Malko. Te men Aguirre geldi inde Binba ı Salto burada dersiniz.

Bodrum katta hücreler vardı. Karabinyeros-ların gündüzleri dı arı çıkmaları kesinlikle yasaklanmı tı.

—Haydi gidelim, dedi Malko.

A a ıda bir kapı vardı. Nöbetçi kapıyı tıklatarak, Malko'ya do ru döndü.

Aynı anda Malko silahını çıkardı ve büyük bir so ukkanlılıkla:

—Sakın sesini çıkarma yoksa seni öldürürüm dedi.

Sol eliyle adamın silahını alarak duvara dayadı ve açılan kapıdan içeri girdiler.

Giri teki masanın arkasında ba ka bir sivil oturuyordu. Malko'nun silahını görür görmez aya akalkmı tı.

—Tania Popescu hangi hücrede? diye sordu Malko.

Gardiyan hiçbir ey söylemedi. Ya çok korkmu tu ya da gerçekten bilmiyordu. Malko

gözlerini adamlardan ayırmayarak hücrelerden birinin kapısını açtı, içeride kimse yoktu.

Adamlara yakla malarını i aret etti, hücreye girdiklerinde a ır kapıyı üzerlerine kilitledi.

kinici hücrenin kapısını açtı ında yerde inleyen iki adam gördü, çok pis bir koku genzini yakmı tı. Kapıyı açık bırakarak öbür hücrelere yöneldi. Daha sonra açtı ı iki hücre de bo tu. Üçüncü de ise yerde oturmu altı tutuklu bulunuyordu, a kın bir halde Malko'ya baktılar. Onu DÎNA'nın i kencecilerinden sanmı lardı.

—Tania Popescu burada mı? diye sordu.

Hiç cevap vermediler. Ondan sonraki hücrede elbiseleri yırtılmı , bacakları kan içinde genç bir kadın gördü. Hücreden çıkarken ayak sesleri duyuldu. Fazla vakti kalmamı tı, bakması gereken bir hücre daha vardı...

Çıplak bir ampul odayı aydınlatıyordu.

tnsan biçiminde bir yı ın odanın bir kö esine bırakılmı tı. Tanınmaz bir haldeydi bacaklarının ortasında kan ince bir erit halinde akıyordu. Tania idi bu. içinden kusmak geldi. Dı arıdaki sesler daha net duyulmaya ba lamı - tı. u anda kendini arıyor olmalıydılar.

Tam odadan çıkmaya hazırlanırken polisler üstüne atıldılar. Hiç acımadan vuruyorlardı. Bayılmadan önce, onu o kadar çabuk öldüremeyeceklerini dü ünüyordu....

XIV. BÖLÜM

Jorge Cortez, viskisini bitirirken pikaba bir plak daha koydu. Gece olmu serinlik çıkmı tı. Oturdu u yerden kalkarak telefonun yanına gitti. Malko'nun bir saat önce dönmesi gerekiyordu. Aklına türlü bahaneler getiriyordu ama hiçbiri sıkıntılarını yok etmeye yaramıyordu.

Gözleri, Malko'nun bıraktı ı zarfa takılmı - tı. Hareketi seven biri de ildi. Kendine ait küçük bir serveti vardı. Kadınları, partileri salon sohbetlerim seviyordu, imdiye kadar hiç böyle i lere bula mamı tı. Yine de onu Malko'ya ba layan bir eylerin varlı ını hissediyordu. Kararını vermi ti. Önündeki zarfı açtı, sırayla yazılmı üç isim ve telefon numarası vardı:

1-John Villavera.

2-Albay Federico O'Higgins.

3-Frank Thorpe. Langley, Virginia.

Malko ona 1 ve 2'yle yaptı ı telefon konu malarından 3'e bilgi vermesini tavsiye etmi ti. Jorge Cortez telefonun ba ına geçerek numaraların ilkini çevirdi.

**

—Söyle bakalım domuz! beni görmek istemi sin?

Malko'nun. yüzü petrolden gözükmüyordu. Elleri arkasında kelepçeli oldu u için yüzünü sikmiyordu. Çekti i acıları dü ünüyordu. Bütün beyni kendini bu tuza a dü ürenlere kar ı duydu u nefretle doluydu. Bu arada

Te men Pedro Aguirre'yi gördü.

Cılalı botlarıyla Te men Aguirre, büyük bir öfkeyle Malko'yu süzüyordu. Yanındaki adamlar hiç ses çıkarmadan olayı izliyorlardı. Onların da üstü petrole bulanmıştı. Yakalandığında Malko'yu öldüresiye dövmü lerdı. Polislerin biri te meni evinde bulmuş ve olay böylece ortaya çıkmıştı.

—Hiçbir şey söylemeyecek misin? diye ba ırdı.

Umarım Jorge telefon eder diye düşünüyordum Malko.

Pedro, tutuklunun söyleyebileceği şeylerin kendi gururuna ve erefine dokunabileceğini hissederek adamlarına:

—Dı arı çıkın diye emir verdi.

Yalnız kaldıklarında Pedro Malkoya doğru e ildi.

—Konu bakalım pis komünist, Tania'nın burada olduğunu sana kim söyledi?

—Hiç kimse.

—Yalancı! Bütün bu yalanların hesabını vereceksin!

Malko bu sırada mesajının Washington'a ulaşabileceğini düşünüyordu. Kurduğunu planlamıştı. CIA göz göre göre, en iyi ajanlarından birinin öldürülmesine izin veremezdi.

Tabii tahmininde yanılmadıysa....

-Niçin Tania'yı görmek istiyordun?

Malko biraz petrol yutarak:

—Bu sizi ilgilendirmez dedi.

A a ılayıcı bir ses tonuyla sözüne devam etti:

—Te men Aguirre biraz sonra beni serbest bırakıp özür dilemek zorunda kalacaksınız. Ben Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil ediyorum.

Bu yüzden hesap vereceksiniz... Ayrıca Oliveira bana yaptıklarınız yüzünden sizi asla affetmeyecektir.

Son sözleri istemeden söylemi ti... Pedro onu büyük bir hınçla süzdükten sonra kapıyı kilitleyerek küvete do ru yürüdü.

—Biliyor musun, elimden senin gibi kaç tane serseri geçti? Hiçbiri daha sonra gelip ikâyette bulunamadılar. Sen de ikâyet edemeyeceksin, ne Amerikalılar'a ne ba kasına...

Malko'nun cevap vermesini beklemeden, avucunun içiyle Malko'nun ba nını hızla küvetin içine do ru itti. Malko kurtulmak için çırpınıyordu ama faydasızdı. Bu arada ayaklan kaydı ve tamamen küvetin içine girdi.

**

Albay Federico O'Higgins telefon çaldı ında eline masaj yapmakla me guldü. Jorge'nin anlattıklarını dinlemeye ba ladı ında elinin a rısını unutmu tu. Birkaç saniye beklemesini söyleyip eldivenini giydi.

Yüzü asılmı tı. Dominikli diplomatın anlattıklarını hiç kesmeden sonuna kadar dinledi.

Bunun kötü bir aka oldu unu, ertesi günü kulüpte bu olayı anlatarak kahkahalarla güleceklerini söyledi. Dominikli diplomat aynı eyleri dü ünüyor olmalıydı ki, Frank Thorp'dan söz etti. O'Higgins büyük bir hiddete kapılmı tı ama hiç belli etmedi.

Bu olayla ilgilenece ini söyleyerek telefonu kapattı.

Harekete geçmek için çok az zamanı vardı. Geri dönmeyecek bir noktaya gelmi ti, telefonu kaldırarak bir numara çevirdi.

XV. BÖLÜM

Malko'nun ba mı küvete bastıran el birden saçlarından yakalayıp çekti. Herhalde "yardım" gelmi ti. Malko ba ı petrolden çıkınca derin bir nefes almaya çalı tı. Kula ına küfürler çı lıklar geliyordu. Gözleri petrolle dolu oldu u için etrafını seçmekte güçlük çekiyordu. Sonunda onu ayaklarından sürüyerek ba ka bir odaya götürdüler.

Başınçlı su büyük bir hızla yüzüne çarpıyordu. Öksürmeye ba ladı, su bütün vücudunu yıkamaya ba lamı tı. Daha sonra getirilen havlulara kurulandı. Nihayet görebiliyordu. ki karabinyeros onu tiksintiyle izlemekteydi.

Aya a kalkmak için büyük çaba harcadı,ba ı dönüyordu. Polislerden biri gülerek:

—Bu banyo iyi geldi de il mi? dedi.

Cevap vermedi. Onu bu petrol banyosundan çıkardıklarına göre dü ündü ü plan i lemi ti. çinden Jorge Cortez'e te ekkür etti, diplomat sözünü tutmu tu. Odaya giren kadın elbiselerini getirdi. Giyinip saate baktı ında çok zaman geçmedi ini farkettiler.

Giri teki koridorda bir sivil onu bekliyordu.

—Senyor sizi Albay O'Higgins'e götürmek üzere emir aldım, dedi.

Malko "klinikten" çıktı ında temiz hava almak için bir süre durdu. Datsun'un park etti i yerde olmadı ını farkettiler. D NA'nın arabalarından birine binip yola koyuldu. Providencia'dan çıkarak Barrio Alto istikametine yöneldiler. Sonunda güzel bir bahçeyle çevrili alçak bir evin

önünde durdular.

— te burası, dedi **sivil**.

Malko arabadan indi. John Villavera ile kar ıla mak için sabırsızlanıyordu. Kapıyı açan oydu, birkaç saniye sessizce bakı tılar. Söze Amerikalı girdi:

—Sizi iyi gördü üme sevindim.

Malko, Villavera'nın tokala mak için uzattı ı eli görmemezlikten gelerek:

—Bana bazı açıklamalar yapmanız gerekecek dedi.

Amerikalı ba ını sallayarak Malko'ya içeri girmesini i aret etti.

—Albay Federico O'Higgins burada dedi.

Malko kanının beynine sıçradı ını hissetti.

—Onunla kar ıla maktan büyük bir zevk duyacağım.

Öfkeyle oturma odasına daldı. ilili bir koltu a oturmu gülümsemeye çalı ıyordu.

—Kızgınlı ınıızı anhyorum, ama kabul edin ki siz de bana yalan söylediniz. Bana bu olayla bir daha ilgilenmeyece inize dair söz vermi tiniz. (Derin bir iç geçirdi) Bu kolay bir meslek de il.

Malko onun sözünü kesti.

—Sizin gibi bu mesle i yapanların ço u asıldı albay!

Albayın suratı öfkeden morarmı tı.

—Prens Malko, rica ederim albayla **böyle** sert konu mayın, dedi Villavera.

Malko gözlerini ilili'ye dikti:

—Demek Tania Popescu kaçmı tı ha?

Albay bakı larını kaçırarak i renç **bir** gülümsemeyle:

—Prens Malko. ili'nin güvenli i açısından

o kadının bulundu u yeri kimseye söyleyemedim, dedi. Bana bu emri General Pinochet vermişti. Bay Villavera'ya da yalan söylemek zorunda kaldım,isterseniz kendisine sorabilirsiniz.

—Palavra! dedi Malko.

Bütün bu olanlardan i reniyordu. Parma nı tehdit edercesine albaya do ru uzatarak:

—Ona rahatça i kence yapabilmek için bana yalan söylediniz, dedi.

—Hayır,ona i kence yapmadık tedavi için o klini e kaldırılmı tı.

—Evet, petrol banyosunda tedavi görüyordu! Artık yalan söylemekten vazgeçin, dedi Malko.

Aynı anda John Villavera'ya döndü:

—Söylediklerim sizin için de geçerlidir. Beni alet ederek Carlos Geranios'u D NA'nın eline teslim etmek istediniz.

Amerikalı bozulmu tu:

—Unuttu unuz bazı eyler var. kimiz aynı taraftanız ve Albay Federico O'Higgins Amerika'nın dostudur.

—Kongre' nin böyle bir dostluktan gurur duydu unu sanmıyorum. Son zamanlarda Washington da çok ey de i ti, gidip bir göz atsanız iyi olur kanısındayım.

Federico O'Higgins yaralı elini Malko'nun koluna koyarak:

—Açıklamama için verin lütfen dedi. Kararınızı daha sonra verirsiniz. İlk olarak John Villavera'nın sizden daha fazla bir ey bilmedi ini temin ederim. Bu ki i yani Tania Popescu Arjantin'den gelecek bir yardım bekliyordu. Beraberce yıkıcı faaliyetlere ba la-

yacaklardı. Bildi iniz gibi 4000 kilometrelik bir sınırı kontrol etmek çok zor. Elimizdeki tek ipucu Tania Popescu idi. E er hâlâ hapiste oldu unu bilselerdi hiçbir zaman ili'ye gelmezlerdi. Saklanabilecekleri bütün sı inaklar gözaltındaydı. Saklandıkları asıl yerleri ö renmek için biraz a ır bir sorgulamaya tabi tutuldu.

Malko'nun öfkesi yava yava geçiyordu. Albayın yumu ak konu ması etkisini göstermi - ti.

—Prens Malko, sava tı ımız ki iler çocuk de il, solcuların kullandı ı yöntemleri biliyorsunuz. Bu Tania denenki i, Allende zamanındaki birçok cinayetten sorumludur. Bazı ki iler tarafından korunmasaydı, onu çok daha önce tutuklayabilirdik.

Bütün bu açıklamalara ra men Malko henüz tatmin olmamı tı. John Villavera'ya dönerek:

—Albay O'Higgins'le bu kadar iyi dost olmanıza ra men nasıl oluyor da Carlos Geranios'u ülke dı ina çıkartmayı dü ünüyorsunuz? diye sordu.

John Villavera'nın dudakları kurumu tu. Albay ısrarla Amerikalı'yı süzüyordu.

—Umarım Prens Malko geçmi ten söz ediyordur. Carlos Geranios devlete kar ı çok a ır suçlar i lemi azılı bir teröristtir, dedi.

John Villavera a ırmı tı.

—Bu ülkenin içi lerine kar ı ılmayaca ını elbette ki biliyorum. Sadece sizin sa duyunuza inanarak....

Albay büyük bir jest yaparmı gibi:

—Evet, pi man olan herkesi affetmeye hazırız dedi.

Daha sonra Malko'ya dönerek sözüne devam etti.

—Prens Tania Popescu hakkında anlattıklarımın inanmıyor musunuz? Dinleyin e er gerçekten bu Carlos' tan kurtulmak isteseydik ve Villavera da bize yardım etseydi, bütün yapacağımız sizi takip edip onu yakalamak olurdu. Tahminime göre ona Carlos'un nerede saklandı m söylediniz.

Malko cevap vermedi. Bu onu üpheye dü üren tek noktayı kendini koltu a bırakırken:

—Pekâlâ bütün bu anlattıkların mantıklı olabilir. Yalnız bir ey daha var o da DÎNA'nın Gestapo' y a çok benzemesi dedi.

Odaya a ır bir sesizlik çökmü tü. Malko'nun son cümlesi bir bomba etkisi yaratmı tı.

—Bu söyledikleriniz çok a ır bir suçlama dedi John Villavera.

Amerikalı albayı kapıya kadar geçirirken Malko salonda oturuyordu. Geri geldi inde Amerikalı'nın alnında kırık kırıklar belirmi ti.

—Beni çok zor bir duruma soktu unuzun farkında mısınız? u anda bana çok kızgın. Sizi oradan çıkartmak için ona her eyi anlatmak zorunda kaldım.

Malko bir yumruk savurmak istedi, ama kendim çok bitkin hissediyordu.

—Sizin öve öve bitiremedi iniz örgüt tarafından iki kez i kenceye u radım. Herkes bana yalan söyledi ve beni öldürmeye çalış tılar!

—Tania'nın ba ka bir i kence merkezine götürüldü ünden haberim yoktu. Biliyorsunuz, O'Higgins bana her eyi anlatmıyor. Carlos Geranios'a gelince, hiçbir zaman onu D NA'nın

eline vermeyi dü ünmedim. Sizden onu kurtarmaya çalı manıza devam etmenizi isteyecektim, u anda bunu yapabilecek tek ki i sizsiniz.

Malko gözlerini kapattı. Bir günde ya adıkları çok fazlaydı.

Her eye ra men Carlos Geranios'un nerede oldu unu biliyordu.

—Beni otelime kadar götürür müsünüz? Bütün bunları yarın konu uruz, dedi aya a kalkarken.

**

Malko'yu bir türlü uyku tutmuyordu. Gözlerini kapattı ında petrol dolu küvet aklına geliyordu. Açık pencereden Moneda Meydanı'nın u ultusu geliyordu. Sabah olmu , güne odayı aydınlatıyordu. Yataktan kalktı ında kararını vermi ti. Carlos'a gidip bütün bildiklerini anlattıktan sonra seçimi ona bırakacaktı. Fakat saklandı ı yere giderken takip edilmemesi gerekiyordu. Tehlikeliydi ama ba ka ansı kalmamı tı. A a ı indi inde arabasını oto-parkta buldu. Bilinmeyen ki iler tarafından oraya getirilmi olmalıydı. Alameda yönüne do ru ilerlerken, bir motor gürültüsü dikkatini çekti. Dikiz aynasından baktı ında, yine o motosikletli kadının kendine do ru gelmekte oldu unu gördü. Kötü bir niyeti yok gibiydi.

Arabasının hizasına gelmesini beklerken camı indirdi. Kadın hızını kesmeden e ilerek:

--Carlos için verece iniz bir bilgi var mı? diye sordu.

—Evet, diye ba ırdı Malko.

Durması için bir i aret yaptı. Malko hemen emre uydu. Durduklarında, Malko arabadan

inerek motosikletin arkasına yerle ti.

—Sıkı tutunun gidiyoruz dedi kadın.

Hemen yola çıktılar. Kadın ters yönde bir soka a saptı. Az ilerde bir binanın önünde durarak motosikletten indi.

— te burası senyor, dedi.

Asansöre binerek dokuzuncu kata çıktılar. Apartmandan içeri girdiklerinde Malko birbirleriyle konu up sohbet eden bir sürü yarı çıplak kız gördü. Nereye geldi ini tahmin etmesi zor olmadı. Kadın onu bo bir odaya götürerek:

—Demek sizi serbest bıraktılar? dedi.

—Evet. Carlos'u görmek istiyorum ona anlataca ım bazı eyler var. Sonunda Tania'yı bulabildim.

Malko konu masını sürdürdü:

—Hâlâ aynı yerde mi saklanıyor? diye sordu.

—Evet.

—Hemen kendisine haber verin, dedi Malko.

Ya lı kadınla birlikte tekrar a a ıya indiler. Kadın motosikletine bindikten sonra, Malko arabasına gitmek için bir taksi ça ırdı. Her ey on be dakikada olup bitmi ti. Çok iyi organize olmu lar, diye dü ündü Malko. Oliveira'yı ziyaret etmeye karar vermi ti.

Genç kız onu oldukça so uk kar ıladı.

—Ne istiyorsun? Rahatsız edilmekten ho lanmam, dedi.

—Hey! Ne oluyor? Sana ne yaptım:

—Daha ne yapacaktın? Seninle yattı ımı Pedro'ya kim söyledi? Dün ak am buraya geldi inde az daha beni öldürüyordu!

Öfkelenme sırası Malko'ya gelmi ti.

—Dinle beni, sana erefim üzerine yemin ederim ki Pedro'ya hiçbir eyden bahsetmedim.

Nasıl örendi ini bilmiyorum ama ak ama bulu alım. Sana açıklamam gereken bazı eyler var, dedi.

Oliveira'nın bakı ları yumu amı tı.

—Bir saat sonra gelip beni alabilirsin.

**

Santiago'dan çıkalı epey olmu tu, Malko eski madene sapmak için arkasındaki otobüsün kendisininollamasınıbekliyordu.Yava layıpeski madene girdi, selektör yaptıktan sonra motoru kapattı.

Biraz bekle mi ti ki elinde Kala nikof, fenerli bir adam arabaya do ru yana tı.

Carlos arkadan geliyordu. Malko'nun elini içtenlikle sıktı.

—Olanları biliyorum, benim yüzümden ölümü göze aldın. Ama imdi gerçe i biliyosun.

—Bir sürü yeni ey ö rendim,

Carlos'la birlikte madenin içine do ru yürümeye ba ladılar, açıklı a geldiklerinde eski kasaların üzerine oturdular. Malko ba ından geçenleri anlatmaya koyuldu.

**

—Gidece im!

Malko büyük bir sorumluluk altına giriyordu. Sonunda bütün olasılıkları dü ündükten sonra, John Villavera'nın gerçe i söyledi i kanısına varmı lardı. Carlos kendisini ona teslim edebilirdi.

—Yarın görü mek üzere.

—Yarın görü mek üzere, diye tekrarladı Carlos.

XVI. BÖLÜM

—Aramızdaki sürtümenin sona ermesinden dolayı çok mutluyum, dedi John Villavera.

El Parron Lokantası'nda öyle bir gürültü vardı ki birbirlerini konuşmak zorundaydılar. Hali vakti yerinde ilililer'in devam ettiği lokantada, o aralıktaki arabı yemekte su gibi içiliyordu. Malko bu lokantayı, Oliveira'nın butiğinin karışmasında olduğu için seçmişti. CIA efendi, Carlos'un ülkeyi terk etmek istediğini ve yardımını beklediğini söylemişti.

—John, bu işin içinde bir tuzak olmadığını eminsiniz değil mi? Carlos'un hayatı söz konusu...

Amerikalı çok aklı gibi yaparak:

—Sizden istediğim tek şey Albay O'Higgins'le sonuna kadar yalan söylediğimin bilinmemesi dedi. Yoksa İspanya'da büyük zorluklarla karşılaşabilirim. Kaçışla ilgili ayrıntılara gelince, Ibacahe yoluna çıktığımızda, yedinci ile sekizinci kilometreler arasında duracaksınız. Orası küçük bir uçağın inmesine elverişli bir yerdir diye sözünü tamamladı.

—Bir işi pistinden faydalanacağımızı sanıyordum?

—Yaptığım araştırmaya göre o işi pisti çok sık kullanılmakta ve D NA tarafından kontrol ediliyor. Uçak Geranios'u doğrudan Arjantin'de Mendoza'ya bırakacak. Size gelince, hafta sonu beraberce Vina del Mar'a gidip geleceğiz, dedi.

Amerikalı'nın gözleri sevinçten parlıyordu.

—Derhal Langley'e bir teleks çekece im, dedi.

—O teleksin bir kopyasını bana verirseniz memnun olurum.

—Ama mesaj ifreli çekilecek. Onu okumaya yetkili olup olmadı ınızı bilmiyorum. Bunu ilk önce Langley'e danı malıyım.

—Teleksin bir kopyasını görmek Carlos'u rahatlatırdı.

Aklına bazı detaylar takılmı tı.

—Uça ı nereden bulacaksınız?

—Eulegio Sanchez kulübünden kiralayacağım. Daha önce de birçok kereler oradan uçak kiralamı tım. Sahte bir uçu planı ile havalanacak, diye sözünü bitirdi Villavera.

—Uça ın pilotu kim?

—Amerikalı, kendisine güvenebiliriz. Eskiden Anaconda'da teknisyenlik yapıyormu . Saatlerimizi bu ak am ayarlarız. İmdi hareket saatine kadar dinlenmeye bakın.

Lokantanın önünde birbirlerinden ayrılmı lardı. Malko Oliveira'yı görmek üzere buti e yöneldi.

Genç kız kendisini ma azanın önünde bekliyordu. Gözündeki geni çerçeveli gözlü e ra men yüzündeki morluklar belli oluyordu. Malko'nun koluna girerek arabaya bindiler. Los Leonos'te bir kahve içmeye karar vermi lerdı.

—Yarında Vina Del Mal a gideriz, dedi genç kız.

Malko Los Leones'te Jorge Cortez'le bulu acaktı. çeri girdiklerinde Malko onu bir masada tek ba ına otururken buldu. Diplomat

ona yakla arak:

— imdi de beni durmadan takip ediyorlar, dedi.

—Ba ınız derde mi girdi?

—Henüz de il. Beni D NA'ya ça ırdıklarında, konu tu um bir subay ülkelerimizin çok iyi ili kiler içinde bulundu unu ve benim ili'nin içi lerine karı mamam gerekti ini söyledi. Tabii ki buna itiraz ettim ama sanırım bu günlerde telefonum sürekli dinleniyor. Hizmetçimi de pazara gitti inde sorguyu çekmi ler.

—Sizin ba ınızı derde soktu um için özür dilerim, ama telefonunuz sayesinde D NA'nın elinden ikinci defa kurtuldum.

—Hiç özür dilemeyin sa lam bir kaynaktan duydu uma göre, O'Higgins sizi ili'den sa çıkartmayacakmı . Öldüreceklerini sanmıyorum ama her an ba ınıza bir kaza gelebilir. Örne in bir araba kazasına kurban gidebilirsiniz. ..

Oliveira masalarına geldi inde sustular ve günlük konulardan konu maya ba ladılar.

Bir süre sonra Oliveira Malko'nun kula ına e ildi:

—Bu ak am geliyor musun?

—Hayır yarın formda olmam lazım.

Oliveira bir kedi mırıldanarak:

—E er gelirsene sana bir süprizim olacak dedi, çılgınlar gibi sevi ece iz.

Jorge, iki a 1 ın konu masını alaylı bakı larla izliyordu.

*

**

— te biletiniz, dedi Lon-Chile acentesinin görevlisi. Uçak saat ikide kalkacak. Lütfen iki

saat önce havaalanında bulunun... iyi yolculuklar.

Malko görevliye te ekkür ederek seyahat acentasından çıktı. Oliveira ile geçirmeyi planladı 1 hafta sonunu iptal etmesi gerekti. Jorge'un uyarısından sonra bu riski göze alamazdı. Bu durumu bilmeyen Oliveira'ya telefon edip hafta sonunu beraber geçirmeyi teklif edecek, böylece DÎNA'nın onu öldürme giriimini hafta sonuna kadar bir ölçüde önleyebilecekti.

*

**

—Uçak saat yedide hazır olacak, dedi Viliavera. Mendoza'ya vardı ında bizden birisi Geranios'u kar ilayacak ona para ve pasaport temin edecek.

Haritayı Malko'nun önüne açarak, uça ın inece i yeri gösterdi.

—Araç tam buraya inecek. Sizin orada olup olmadı ınıızı kontrol için iki tur attıktan sonra inecek. Pilota kullanaca ınıız arabanın rengini bildirdim. Hiçbir hata olmaması için aracın tavanına siyah bir daire çizeceksiniz.

—Pekiya DİNA?

—Hafta sonu büroların ço u çalı maz. O'Higgins ise güneye gidecek, yine de dikkatli olmak zorundasınız.

Viliavera masanın etrafında dola arak ne eli bakı larla Malko'nun elini sıktı.

—Washington'a hakkınızda çok olumlu bir rapor gönderece im, dedi.

**

Pencereye yaslanmı olan Malko, bo

Moneda Meydanı'nı seyrediyordu. Saat bire yakla ıyordu, birkaç dakika sonra soka a çıkma yasa ı ba layacaktı. Bütün e yaları hazır dı, resmi olarak hafta sonunu geçirmek üzere Vina Del Mar' a gidecekti.

Yata ına uzanarak uyumaya çalı tı. Kilise- nin yarım saatte bir çalan çanlarını saymaya koyuldu.

Sıçrayarak uyandı ve saatine baktı: Dört buçuk. Hemen hazırlanarak a a ıya indi. Lobi bombo tu, sadece resepsiyondaki memur uyanık kalma mücadelesi veriyordu. Moneda Meydanı'na çıktı ında henüz güne do mamı tı. Arabasına binerek a ır a ır yola çıktı.

Yava yava yükselen güne e ra men Santiago hâlâ sisler içindeydi. Valparaiso yolu bombo tu. Devamlı dikiz aynasından arkasını kontrol ediyordu, pe inden gelen yoktu. Dü ündü ü planı uygulayabilmesi için takip edilmemesi gerekiyordu.

Derin dü ünelere o kadar dalmı tı ki, eski madene ayrılan yol sapa ını geçmi ti. Geri geri gelerek do ru yola saptı. Bu arada güne do mu çöl bütün çirkinli i ile ortaya çıkmı tı.

Önünde bir saati daha vardı. Birden fren yaptı, bir at arabası yolu kapatmı tı. Yanından geçmeye çalı rken, Carlos'un sakallı yüzünü tanıdı. Gülerek arabaya yakla an Carlos:

—Günaydın! dedi. Sakın bizi yanlı anlamayın. Biliyorsunuz ili'ce her ey olabilir. E er yakalanmı olsaydınız, belki bizim nerede saklandı mızı size i kence ile söylettirebilirlerdi.

Malko etrafına bir göz attı. Isabella-Margarita ile birlikte on iki ki iydiler.

—Hepinizi götürmeme olanak yok, dedi.

—Di erleri bizimle gelmiyor, burada daha yapılacak çok "i var. Sonunda bu iktidarı yıkaca ız.

Carlos'la Îsabella-Margarita'nın ayrılması pek hazin oldu. Bir süre birbirlerini süzdükten sonra uzun uzun öpü tüler.

—Hazırsanız gidelim, dedi Malko.

Carlos kendisini Datsun'un koltu una bırakırken:

—Ya asın MÎR! diye ba ırdı.

Araba uzakla ırken Isabella-Margarita gözleri ya lı el sallıyordu.

—Onu bir daha ne zaman görebilirim bilmiyorum.

Hiç konu madan yol aldılar. ilili kısa cümlelerle ona yolu tarif ediyordu.

—Benim için hayatınızı tehlikeye atıp acı çektiniz. Bir CIA ajanının bunu yapabilece ini tahmin etmezdim.

—Ben di er ajanlara benzemem. Ayrıca yanılmıyorsam siz de CIA için çalı tınız.

Carlos Geranios umutsuzca gülümsedi.

—Do ru, çok büyük bir hata i ledim. Allende'yi bazı i çi haklarını kabul etmesi için zorluyordum. çilerin yemek yemek için paraya ihtiyaçları vardı. Bu hata yüzünden kendimi hiçbir zaman affetmeyece im. Di er komünistler bize satılmı diyorlar, fakat biz hiçbir zaman kuzeyden gelen kapitalizmi kabul etmedik.

Tekrar bir sessizlik olmu tu.

— te Ibacache yolu, buradan sa a dönün, dedi Carlos.

Malko güneye do ru giden dar asfalt bir yola girmi ti. Yedinci kilometreyi geçtikten sonra

yava ladı ve arabayı durdurdu.

Sessizlik korku vericiydi, iki adam arabadan indiler. Carlos belindeki 45'ligi çıkartarak ate e hazır duruma getirdi. Saat henüz sabahın altı buçu u idi. Yorgundular.

— talyan Büyükelçili i'nden kaçtı ımdan beri do ru dürüst bir uyku uyumadım. Tam dinlenememenin verdi i yorgunlu u size anlata- mam. Mendoza'ya gitti imde bir hafta deliksiz uyuyaca ım.

Malko arabadaki boya kutusunu çıkararak, bir fırçayla arabanın tavanına yuvarlak bir daire çizdi. Geranios endi eyle onu izliyordu. Uça ın inmesi gereken alan ta larla kaplıydı. Geranios sıkıntısını saklamaya çalı arak arabanın yanına oturdu.

—O uçak buraya inemeyecek, inse bile kalkması çok zor olacak, dedi.

Sessizce birbirlerine baktılar. Saat yediye be vardı. Artık geri dönmek için çok geçti.

—E er gidemezseniz ba ka bir yol dü ündü- nüz mü?

Carlos a ır a ır ba ını salladı.

—Hayır, pratik olarak u anda ba ka hiçbir seçene imiz yok. Fakat ne olursa olsun bunları emniyete almam gerek, dedi yanından hiç ayırmadı ı deri çantasını göstererek?

—Beni bu çantanın içindekiler yüzünden öldürmek istiyorlar.

—O çantada ne var? diye sordu Malko.

Carlos cevap vermeden önce kısa bir tereddüt geçirdi.

—O'Higgins'in bir CIA ajanı oldu unu ispatlayan belgeler. Bunun yanında Amerikalı- lar'ı çok ilgilendirece ini tahmin etti im ba ka

dokümanlar... "Camelot" projesiyle ilgili her şey ve 27 Haziran 1970'deki ili'yle ilgili komite toplantısının ayrıntılı hikâyesi. Bu olayların içinde Henry Kissinger ve CIA efi de bulunuyordu.

—Bu "Camelot" projesi de neymi ?

Geranios güldü:

—Bunu bilmeniz gerekirdi. Camelot, CIA'nın kurdu çok gizli bir servis. Ailende rejimini devirmek için kurulmuştu.

Malko midesine bir yumruk yemi gibi oldu. Gerçeği itiraf etmeye korkuyordu. Carlos'un anlattıklarından sonra her şey bir açıklık kazanmaya başlamıştı...

—John Villavera bu belgelerin sizde olduğunu biliyor mu?

—Muhtemelen. Ondan önce görevde bulunan ekip bu dokümanları benden pazarlık yoluyla almaya çalışmıştı.

—Peki, niye daha önce bana bu belgelerden söz etmediniz?

—Yapamazdım, size yeterince güvenmiyordum.

—Bu belgeleri nasıl ele geçirdiniz?

Carlos gülerek.

—Tania vermişti dedi.

Her şey açıklığa kavuşmuştu. Ne kadar aptalca davranmıştı! Tania gizli Sovyet ajanı olarak Cunta'yı ve CIA'yı zor duruma düşürmek istemişti, içini bir sıkıntı kapladı. CIA'nın Santiago'daki temsilcisi John Villavera'nın masum yüzü aklına geldi....

—Hemen buradan gitmeliyiz! diye bağırdı Malko. Hem de en hızlı şekilde. Eski madene ulaşabilirsek düşürmek için biraz zaman

kazanırız.

— a ırma sırası Geranios'a gelmi ti:

—Niçin? Bana demi tiniz ki....

—Bu belgelerin varlı ından haberim yoktu. imdi her ey de i ti, hemen buradan kaçmalıyız.

Carlos onu dinlemiyordu bile gözlerini do u yönünde havaya dikmi ti. Büyük bir sevinçle ba ırdı.

—Hey bakın!

Malko ba ını kaldırdı ında, alçaktan uçan bir uçak gördü. Arabasının üstüne çizdi i dairenin bir i e yaramayaca ını tarketti. Bu saatte, çölde onlardan ba ka kimse yoktu! Küçük uçak üstlerinden geçerek gitti. Uça ın geri dönmesini bo una beklediler. Ufukta gittikçe küçülmekteydi.

—Geri gelecektir, be dakika içinde yola çıkabiliriz, diye ba ırdı Carlos.

Malko delik de ik yola bakarak, pilota nasıl yardımcı olabilece ini dü ünüyordu. O sırada uçak çıplak gözle seçilemeyecek kadar ufalmı tı. Artık motor sesi duyulmuyordu. Bakı larını Carlos'a çevirdi inde genç adamın bir heykel gibi hareketsiz durdu unu gördü. Malko arabasına do ru ko tu:

—Çabuk!

ilili, hâlâ uça ın kayboldu u yöne do ru bakıyordu. Gözleri dolu dolu arabaya bindi.

—Nereye gidiyorsunuz? Uçak biraz sona geri dönecek!

—Hayır!

Malko arabayı çalı tırarak, bir " u " dönü ü yaptı. Araba stop etmi ti, motoru çalı tırmaya u ra ırken, birden kanını donduran bir ses

duydu. Hızla arabadan dışarı çıktı.

—Carlos! Dikkat et!

Carlos hiçbir şey anlamaz oldu. Deri çantasını kucağında sıkarak arabadan çıktı. Malko elini siper ederek kuzeydoğu istikametine baktı. Uzakta çok hızlı ve alçaktan uçan bir şey görmüştü. Duyduğu sesin ne olduğunu şimdi anlıyordu. Yaklaşan bir savaş uçağı idi.

Malko hemen etrafına bakarak araziyi gözden geçirdi, elli metre ileride volkanik yapıda derinlemesine inen kayalıklar görmüştü. Carlos'u peşinden sürükleyerek kaktüslerin arasındaki kayaların arkasına sindirdi. Jetin uçuşu iyice artmıştı.

Pilot uçağın makineli tüfeklerini ateşlemiştir arkasından da bir bomba atmıştı. Jet uzaklaşırken Malko başını kaldırıp Datsun'dan arta kalanlara baktı. Arabanın kapıları havaya uçmuştu ve yanmaktaydı. Jet artık ufak bir nokta olarak görünüyordu..

—Eğer arabanın içinde olmadığımızı farketmiyorsa tekrar geri dönecektir, dedi Malko.

Elindeki deri çantayı gösüne bastırarak Carlos sabit bakışlarla gökyüzünü süzüyordu. Jet havada büyük bir tur atıp geri döndü. Üstüne siyah daire çizilmiş hedefini görmemesi için pilotun kör olması lazımdı. Malko'nun içinde John Villavera'ya karşı büyük bir kin ve nefret dalgası kabardı. Reaktörlerin gürültüsü tekrar duyulmaya başlamıştı.

Kendilerini tekrar kayalıkların arasına attılar nefes almaya dahi korkuyorlardı. Yeni bir makineli tüfek salvosundan sonra uçak uzaklaştı. Anlaşılan pilot yaptığı işi ten emin olmak istemiştir. Ayağa kalktılar, Malko'nun kalbi deli

gibi atıyordu.

Onlara saatler kadar uzun gelen birkaç dakikadan sonra jet geldi i yönde uzakla arak gözden kayboldu. Kayaların arasından çıktılar. Carlos'un elleri hâlâ titriyordu.

—Mutlaka gelip cesetlerimizi arayacaklardır dedi Malko.

XVII. BÖLÜM

Bo azı kurumu ci erleri yanan Malko batıya do ru ko uyordu. A ırla an bacakları kendini ta ıyamıyordu. Carlos'un durumu da parlak de ildi. Elindeki a ır deri çantayı bırakmamı tı. Arkalarında yanan Datsun'un dumanı yükselmekteydi. Santiago-Valparaiso yolunda uzakla maya çalı ıyorlardı. Büyük bir ihtimalle D NA cesetleri aramak için o istikametten gelecekti. Malko ci erlerinin patlayaca ını sandı. Kafasında bir tek dü ünçe vardı: John Villavera'yı yakalamak. Fakat Amerikalı çok uzakta Santiago'da bulunuyordu. Malko bitmi ti, soluklanmak için durdu. Carlos Geranios onu bile inden çekti.

—Haydi arkada , bizi burada bulurlarsa hemen öldürürler.

—Beni bırakın kendinizi kurtarmaya bakın dedi Malko.

Geranios Malko'yu omuzlarından tutup sarstı:

—Haydi kımılta, canlan biraz!

Birden bir araba gürültüsü duydu. Eski bir siyah Ford onlara, do ru yakla ıyordu, iki kere klakson çalarak, ani bir frenle durdu. 'Arabadan inen ya lı köylü, ne eli bir ekilde spanyolca konu maya ba ladı. Malko'nun spanyolcası de i ik lehçeleri anlayacak kadar iyi de ildi.

Carlos bir yandan konu urken bir yandan da tercüme ediyordu.

—Araba enkazını görünce bir kazaya

u radı ımızı sanmı . Bizi Santiago'ya götürmesini teklif ettim.

Pazarlıkları kısa sürdü. Malko'nun verdi i esküdöslar pazarlı ın uzamasını önlemi ti. Beraberce arabaya bindiler. Carlos köylünün yanına oturmı tu.

Santiago'ya daha epey yolları vardı. Malko çok yorgundu gözlerini kapatıp biraz dinlenmeye çalı tı. Klakson sesleriyle uyandı nda, Santiago'ya girmektedirler. Malko kendini emniyette hissediyordu.

Ford Alamede Bulvarı'ndan Moneda Meydanı'na do ru ilerledi. Büyük meydana geldiklerinde köylü, yüksek binalara bakarak:

— Bu ehre ilk defa geliyorum! Ne kadar güzelmi ! dedi.

Carlos ve Malko arabadan inerek hemen bir kafeteryaya girdiler, arka arkaya iki er kahve içtiler.

—Haydi, gidip Amerikan Büyükelçisi'ni görelim dedi Malko.

—Hayır artık Amerikalılar'a güvenmiyorum. Santiago'da saklanıp organize olmaya çalı acaım.

Elini kaldırarak vedala tı.

Malko görevinin bitti ine inanamıyordu.

—Sizinle nasıl temas kurabilirim?

Carlos biraz tereddüt ettikten sonra:

—Miroflar Caddesi'ndeki randevuevinin sahibi Anna vasıtasıyla kurabiliriz. O size benim nerede oldu umu söyleyebilir.

Deri çantasını alarak karanlı a karı tı.

Malko'nun aklında tek bir ey vardı, gidip John Villavera'yı bulup ona iki çift laf etmek. Günlerden cumartesiydi hemen uça a binse

ancak pazar günü Washington'da olabilirdi. Michael Burrough ile John Villavera'nın kaderini tartı mak için sabırsızlanıyordu.

*

**

Otele gidip üstünü de i tirdikten sonra, John Willavera'nın evine yollandı. Kapının zilini uzun süre çaldıktan sonra, Willavera'nın sesi duyuldu.

—Kim o?

Malko içinde kabaran duygulara hakim olarak alaylı bir ekilde:

—Sürpriz John! Kötü bir sürpriz!

Sessizlik oldu. John Willavera sesini mutlaka tanımı tı. Kendini toparlamaya çalı ı-
yor olmalıydı. Dı kapıyı hâlâ açmamı tı.

—John sizin bir pislik oldu unuzdan üphe ediyordum, fakat bu kadarını tahmin etmemi -
tim. Artık kirli i lerinizi ba kalarına yaptırma-
yacaksınız. Ben ve Carlos hâlâ ya ıyoruz kötü
haber de il mi?

Sonunda Amerikalı konu tu:

—Du taydım, ne oluyor? Niye Arjantine
gitmediniz?

—John az daha cehenneme gidiyordum,
ama imdi, Carlos'la beni nasıl öldürtmeye
çalı tı ınızı anlatmak için Washington'a gidece-
im. Biliyorsunuz orada epey tanıdı ım vardır.

John Villavera'nın sesi tizle mi ti.

—Söylediklerinizden hiçbir ey anlamıyo-
rum. Geranios nerede? Niçin beni suçluyorsu-
nuz?

—Arabamın üzerine siyah daire çizmemi
istemeniz çok pis bir akaydı, diye devam etti
Malko. Çok büyük hatalar yaptınız. Size

İmdilik veda ediyorum ama yakında adımı tekrar duyacaksınız. Bu güzel ülkeden ayrılmadan önce hakkınızda dü ündüklerimi Amerikan Büyükelçisi'ne iletice im.

—Bir dakika bekleyin. Hani hafta sonu Vina Del Mar'a gidecektik?

—Dü ündü ümden daha da a a ılıkmı sınız dedi Malko.

Bu konu madan sonra kendisini biraz daha rahatlamı hissediyordu. Washington'da kendisini seven ve sayan birkaç bürokrat tanıyordu. Üstelik bu günlerde Kongre, yaptı ı i lerden dolayı CIA'nın üstüne gitmeye ba lamı tı. Bir banyo almak için oteline dönerken kafası bunlarla doluydu. Tam banyodan çıkmı tı ki telefon çaldı. Bir kadın sesi.

—Bay Linge mi? Burası Lan-Chile Uçu muzun iptal edildi ini bildirmek için aramı tım. E er isterseniz salı günü için bir rezervasyon yapabilirim. O güne kadar ba ka yerimiz yok.

Malko içinden bir küfür savurdu.

—Peki ba ka sefer yok mu?

—Bilmiyorum ba ka havayollarının rezervasyonunu almaya yetkili de ilim. Bu rezervasyonu yapmamı istiyor musunuz?

—Hayır, dedi Malko.

Telefonu kapatır kapatmaz telefon rehberini karı tırmaya ba ladı. Yarım saat sonra durum anla ıldı. Hiçbir havayolunun Santiago'dan kalkan uça nda yer kalmamı tı! Tekrar Lan-Chile'yi aradı. Neyseki aynı görevli cevap vermemi ti. Rio için yer olup olmadı ını sordu cevap az sonra geldi. Aynı gün saat iki buçukta kalkan uçakta bir yer vardı.

—İsminiz lütfen? diye sordu görevli.

Malko ismini yazdırdıktan sonra bir süre bekledi. Görevli çok geçmeden tekrar telefona geldi.

—Çok özür dilerim senyor gözümden kaçmı . Aldı ım bilgiye göre Rio uçu u iptal edilmi . E er dilerseniz salı gününe...

Malko telefonu kapatmı tı. DINA ve John Villavera çok çabuk harekete geçmi lerdı. Bu da VWashington'un burada olup bitenlerden haberi olmadı ı tezini do ruluyordu.

Ba vurabilece i bir tek Amerikan Büyükelçi-si kalmı tı, ama büyük bir üzüntüyle onun da hafta sonunu geçirmek üzere köpekbalı ı avlamaya gitti ini ö rendi.

Otel santralındaki memureye:

—VWashington'la görü mek istiyorum, acaba ne kadar beklerim? diye sordu

—Hemen ba layabilirim efendim.

Verdi i numara, CIA Planlama Dairesi Ba kanı Frank Thorpe'un direkt hattıydı.

—Senyor, istedi iniz numara cevap vermiyor dedi santraldaki kadın.

Bu imkânsızdı. Birden Malko'nun aklına bir ey geldi.

—Bir de u numarayı deneyin..

Santral onu da kaydettikten az sonra özür dileyerek bu numaranın da cevap vermedi ini söyledi. Artık Malko emindi.

Verdi i ikinci numara Beyaz Saray'ın telefonuydu.

Etrafındaki çember gittikçe daralmaktaydı. ili'den ayrılmasını istemiyorlardı. Tek bir çözüm yolu kalmı tı: Carlos Geranios. Ba ından geçenleri dü ünen Malko gülümsemeden edemedi. Belki de kurtarmaya geldi i adam

kendisine yardım edecekti.

O sırada kapı sertçe vuruldu. Yerinden fırlayan Malko hemen silahını kaptı. Pencereden kaçmasına imkân yoktu odası on üçüncü kattaydı. Duvarın kenarını izleyerek kapıya do ru yakla tı.

—Kim o?

—Çabuk kapıyı aç!

Oliveira nefes nefese içeri daldı, heybesi yine omuzundaydı.

—Kaçtır sana telefon ediyorum ama hep me gul çalıyordu....

—Seninle ö leye do ru bulu mayacak mıydık?

Kızın gözleri korku dolu bir ifadeyle parlıyordu.

—Az önce Pedro bana telefon ederek, senin yanımda olup olmadığını sordu. Daha sonra seni aramamamı yoksa baimin ciddi ekilde derde girebilece ini söyledi... Çok korkuyorum.

Malko içindeki sıkıntının arttığını hissetti. Olaylar hızla geli iyordu. Bu otel bile tehlikeli bir yer haline gelmişti.

—Evet, sanırım Pedro haklı.Evine dön ya da tatile çık. Benimle kalırsan büyük bir riske girmi olursun.

Oliveira'nın dudaklarının kenarları beyazla mıtı.

—Neden?

—Çok uzun bir hikâye. DÎNA beni öldürmeye karar verdi. Santiago'dan ayrılmamı engelliyorlar. Amerikan Büyükelçisi tatilden dönene kadar yani pazartesiye kadar bir yerlerde saklanmam lazım.

—Babamla konu aca ım...

—Baban hiçbir ey yapamaz.

—Seninle kalaca ım, böylece sana bir ey yapmaya cesaret edemezler.

—O kadar emin olma.

—Olsun, ben yine de seninle kalaca ım.

Oliveira kendim Malko'nun kollarına atarak efkatle öptü.

—Nereye gidece iz?

—Bir araban var de il mi?

—Hayır.

—O zaman bir taksiye bineriz.

Malko çantasını aldı ve aceleyle odadan çıktılar. Güne göz kama tırıyordu. Sonunda bir araba kiraladılar. Malko arabayı almak üzere kar ı kaldırıma geçerken Oliveira'nın çı lı ı ile irkildi.

Plakasız bir "404" hızla üzerine geliyordu. Malko umutsuzca kendini kiralık arabaların arasına attı. "404" kılpayı sıyırıp geçmi ti. Yoldan geçen arabalardan birinin oförü durarak Malko'nun aya a kalkmasına yardım etti. Oliveira çılgın gibi ko arak yanına gelmi ti.

—Hiç üphe yok onlardı! Kullandıkları arabanın plakası da yoktu.

Son iki gün Malko'nun hayatının en uzun hafta sonu olaca ına benzerdi.

XVIII. BÖLÜM

Kiraladıkları mavi limuzinle a ır a ır Vitacura Caddesi'nde ilerliyorlardı. Oliveira ba ını Malko'nun omuzuna dayamı sessizce a lıyordu. Malko'nun zihninde hâlâ üstüne gelen "404"ün hayali vardı. Aynı gün içinde ikinci kez öldürölmek istenmi ti.

—Nereye gidiyoruz? diye sordu Oliveira alçak bir sesle.

—J ohn Villavera'nın evine.

oföre Amerikalı'nın adresini verdikten sonra Oliveira'ya dönerek:

—Onunla görölecek küçük bir hesabım var. Daha sonra Amerikan Büyökelçili i'ne gideriz dedi.

Oliveira korku dolu bir sesle:

—Yoksa onu öldürecek misin?

—Niye olmasın? diye buz gibi bir sesle kar ılık verdi Malko.

Hiç konu madan Barrio Alto'ya kadar geldiler. Malko kendini bir ta gibi duygusuz hissediyordu. Aslında iddetten nefret ederdi ama John Villavera çok daha fazlasını haketmi ti. Amerikalı'nın evinin bulundu u soka a girdiklerinde Malko'nun yüre i a zına geldi. DİNA'nın beyaz Chevrolet'ler inden biri adamın evinin önüne park etmi ti.

—Durmadan devam edin dedi, oföre.

Sıcaktan uyu mu olan oför Malko'nun söylediklerini duymayarak evin önünde durdu ve Malko'ya dönerek:

—Sizi bekleyeyim mi senyor? dedi.

Malko o sırada Chevrolet'den birilerinin indi ini gördü.

oför ona kapıyı açmak için a a 1 inmi ti. Polislerden biri arabanın içinde kim oldu unu anlamak için araca do ru yakla tı. Büyük bir ihtimalle e gali her yere bildirilmi olmalıydı. Villavera'nın eviyle arasındaki mesafeyi hesapladı, vurulmadan geçmesi imkânsızdı. Üstelik Oliveira da yanındaydı.

Aniden oturdu u yerden fırlayarak oför mahalline geçti.

—Oldu un yere uzan! diye ba ırdı Oliveira'ya.

Otomatik araba lastiklerinin çıkardı ı inle-meyle ileri atıldı. Polisler o kadar a ırmı tı ki ate bile edemediler. Limuzin Amerigo Vespucci Caddesi istikametinde kaybolmu tu.

Oliveira heyecandan ön koltu a geçti-

Malko Providencia'dan Miraflores Soka ı'na saparak arabayı durdurdu ve Oliveira'ya:

—Sakın bir yere ayrılma, hemen gelece im diyerek arabadan çıktı.

Anna'nın i letti i randevuevinin ziline ısrarla bastı. Kapıyı çok güzel genç bir kız açtı ve baygın bakı larla Malko'yu süzdü.

—Senyora Anna burada mı?

—Çok üzgünüm bugün bir nikâh töreni dolayısıyla kapalıyız. Ben de çıkmak üzereydim diyerek kapıyı arkasından kapattı.

Tayyörünün daracık ete i kalçalarının bütün güzelli im ortaya çıkarmı tı.

—istersen yarın gelebilirsin gringo.

Binadan birlikte çıktılar Malko arabasına bindi inde:

—Artık fahi elerle mi dü üp kalkıyorsun?

diye kızgınlıkla çıkı tı. Oliveira.

Bu sadece bir tesadüftü.

Jorge Cortez'in evine do ru yola koyuldular. O anda Malko'ya yardım edebilecek tek ki i Cortez'di.

**

—Takip ediliyoruz dedi. Oliveira.

Barrio Alto istikametinde nehir boyunca ilerliyorlardı. Malko arkasına baktı nda "404" ü gördü. Arabanın onları izledi i belliydi.

"404"den kurtulmaları gerekiyordu. Çabu- cak kafasından bütün ihtimalleri geçirdi. Oliveira hiç konu madan oturuyordu. Onlarla açık çatı maya girmesi imkânsızdı. Birden aklına çok iyi bir fikir geldi. Sola saparak geldi i yönde gitmeye ba ladı. "404" hâlâ arkaların- daydı.

—Nereye gidiyorsun? diye ba ırdı Oliveira.

—Bekle görürsün!

San Cristobal Tepesi'nin eteklerine geldikle- rinde yukarı do ru tırmanan dar yola saptı. Bu yol CIA ajanlarının sık sık gittikleri Oenothegue adlı restorana kadar çıkıyordu. Lokantanın manzarası bütün Santiago'yu ayaklar altına seriyordu.

—Sen delisin! Yukarı vardı ımızda bizi kıştıracaklar! nmek için ba ka yol yok diye mırıldandı Malko.

Sonra birden arabayı süratlendirdi. Eski "404" ün onları bu dik yoku ta izlemesi çok zordu. İlk virajda gözden kaybolmu lardı.

Tepeye vardıklarında Malko geni bir tur attıktan sonra aynı yoldan tekrar büyük bir hızla a a ıya inmeye ba ladı. İlk virajda onları

göremediler.

ikinci virajda da kimseler yoktu.

Üçünü viraja girdiklerinde "404"ün oförü alı kanlıkla arabasını sa a aldı. Malko gaza basarak "404"e tam ortadan bindirdi. Eski araba çarpmanın etkisiyle yoldan çıktı ve a ır a ır uçuruma do ru kaydı. Malko gazı bir defa daha kökleyerek arabayı bo lu a itti "404" birkaç takla attıktan sonra korkunç bir sesle a a ıdaki kayalıklara çakılıp infilak etti.

Her ey birkaç saniye içinde olup bitmi ti. Sınırları bozulan Oliveira hıçkırarak a lıyordu.

Malko San Cristobal Tepesi'nden a a ı inip kuzeye do ru yöneldi. Biraz zaman kazanmı tı.. Oliveira'yı kendine do ru çekerek:

—Korkma seni güvenilir bir arkada ımın evine bırakaca ım, dedi.

—Hayır ben seninle kalmak istiyorum diye mırıldandı Oliveira.

Malko cevap vermedi. Artık olaylar tehlikeli olmaya ba lamı tı. Yüz metre sonra motorun çok ısındı ını belirten ikaz lambası yandı. Çarpı ma sırasında radyatör delinmi olmalıydı • Hızları giderek dü üyordu. Nitekim yüz metre sonra radyatör patlayıp buhar fı kırmaya ba ladı. Araba kullanılmaz hale gelmi ti.

—Haydi yürüyelim dedi Malko.

Jorge Cortez'in evi uzakta de ildi.

*

**

Jorge Cortez çok kibar bir insandı. Bütün olaylardan haberi olmasına ra men konuyu hiç açmadı ve misafirlerine birer içki ikram etti.

—Yarına kadar burada kalmanız iyi olur.

Sonra ben sizi arabamla Amerikan Büyükelçiliği'ne götürürüm, dedi.

—Olmaz. Ne pahasına olursa olsun, beni ele geçirmek istiyorlar. Bu sizin için çok tehlikeli olabilir, diye cevapladı Malko.

—Peki ya Villavera?

—Artık onlarla birlik oldu.

kisi de susmu tu. Oliveira morali bozuk bii ekilde kendini Malko'nun yanına bıraktı.

—Hava kararınca kadar sizin için büyük bir tehlike söz konusu de il. Fakat soka a çıkma yasa ı ba ladıktan sonra istediklerini yapacaklardır. Ayrıca Albay O'Higgins aramızdaki arkada lı ın farkında,bir arama yapılırsa gelece i ilk yer burası olacaktır.

—Bu durumda ne yapmayı dü ünüyorsunuz?

—Sadece arabanıza ihtiyacım olacak daha soma onu ehirden bir yere bırakırım. Ama ne yapaca ımı imdilik bilmemeniz sizin için daha iyi olur.

—Arabam garajda fakat isterseniz geceyi burada geçirebilirsiniz.

—Te ekkür ederim bu imkânsız. Bize yeterince iyilikte bulundunuz, size minnettarım.

çkilerini bitirdikten sonra diplomat onları garaja götürdü. Malko yava ça Buick'i çıkarırken Jorge onlara el salladı. Hava bir saat sonra kararmaya ba layacaktı, geceyi arabanın içinde geçirmek çok tehlikeli olabilirdi.

Oliveira koltu a gömülmü gözleri kapalı Jim Croce'un kasetini dinliyordu. Malko ise Barrio Alto'nun ara sokaklarında dönüp duruyordu. D NA büyük bir olasılıkla bütün Santiago çıkı larını gözaltına almı tı. Havaalanı

ise gidilecek en son yerdi. Carlos'la temasını da kaybetmi ti...

—Nereye gidiyoruz?

—Ben de kendime aynı soruyu soruyordum. Galiba bir elçili e sı ınmaya çalı mak en iyisi.

—Bu o kadar kolay de il binalar çok iyi korunuyor. Ayrıca oralara yakla an herkes için vur emri var.

Bu ihtimali de gözden çıkarmak gerekiyordu. Malko acıkmaya ba lamı tı ama lokantaya gitmek de çok tehlikeliydi, içinde DINA'ya ve Villavera'ya küfürler ya dırdı.

Kırmızı ı ıkta durmu tu. Çaresizlik ve öfke arasında bocalıyordu. DINA'nın çemberi her saat biraz daha daralıyordu. Kimseyi tanımadı ı bir ehirdede güçlü bir polis örgütünü atlatmaya çalı mak büyük bir çılgınlıktı.

Belki de Carlos'u yakalamı lardı. Oliveira'dan ayrılması gerekti ini dü ündü. Uyku ve yorgunluk etkisini göstermeye ba lamı tı.

Nereye gitti ini bilmeden Vicuria McKenna'da dola ırken Oliveira oturdu u yerden aniden do rularak:

—Bizi kimsenin aramayaca ı bir yer biliyorum! dedi.

Malko heyecanlanmı tı.

—Neresi?

Oliveira'nın mavi gözleri kaçı larından beri ilk defa böyle parlıyordu.

—Valdivia!

XIX. BÖLÜM

—Çok tanınmı de i ik bir oteldir. Di erlerine hiç benzemez oraya herkes sevi mek için gider. Hatta "Time Magazin" dergisi de bu otel hakkında bir makale yayınlamı tı.

Malko çok a ırmı tı. "Time Magazin" ciddi bir dergiydi.

—Peki bu otelin özelli i nedir?

Oliveira utanarak gülümsedi:

—Odaların her biri ayrı tarzda dekore edilmi : Tahiti stili.Fransız usulu Japon tarzı,buz sarayı, uzay meki i, otomobil ve daha niceleri isteyen istedi i dekoru seçiyor. En önemlisi de otele girerken kimlik sormuyorlar, fiyatı ise 35000 esküdos..

Malko iyice meraklanmı tı.

—Sen oraya sık sık gider miydin?

—Eski kocamın kahyâsıyla gelirdik. Herhalde bütün dekorları denemi izdir.

—i yi bir fikre benziyor dedi Malko.

—Do ru devam et.

Vicuria McKenna Caddesi boyunca ilerleyen Malko bir kilometre sonra sa a küçük bir soka a girdi. Kaldırımında mini etekli kadınlar dola ıyordu.

—Buradan gireceksin dedi Oliveira büyük bir kapıyı göstererek.

Arabayı kapalı bir yere park ettiler, böylece dı arıdan bakan biri Buick'i farkedemeyecekti. Odaların kiralandı ı yer ufacık bir büroydu.

Siyah mini etekli bir kız onları odalarına götürdü. Ortalı a yayılan zayıf ık dekora

ola anüstü bir hava veriyordu.

içeri girdiklerinde Malko'nun a zı hayretten bir kar ı açık kalmı tı. Burası her eyiyle gerçek bir ma araya benziyordu. Me alelerin arkasına ustalıkla gizlenmi aydınlatma birimleri ma araya nereden geldi i belli olmayan bir ık yayıyordu. Odanın kapısı kapandı ında Oliveira vücudunu Malko'nunkine yapı tırarak:

—En sevdi im yer burası ne zamandır buraya gelmek istiyordum dedi.

Odanın tabanı hayvan postlarıyla kaplıydı, duvarlarda ise büyük aynalar vardı. Odanın sonunda kürklerle kaplı büyük bir yatak göze çarpıyordu. çeri yayılan hafif müzi in etkisiyle Malko kendini yata ın üzerine bıraktı.

insan burada kendisini dünyadan kopmu hissediyordu. Malko Valdivia'nın niçin bu kadar ünlü oldu unu imdi anlıyordu. Hiç pencere olmaması ise samimiyeti artırmaktaydı.

Oliveira'nın nemli ve sıcak dudakları ona yalnız olmadı ını hatırlattı. Genç kız hiç konu madan onu yata a iterek üstüne uzandı. Heyecandan titriyordu. Bu öpü me Malko'yu rahatlatmı tı. Çok gergin bir gün geçirmi ti.

Oliveira Malko'nun üzerinden yuvarlanarak:

—Acıktım dedi.

Hemen telef onu açıp yemek söyledi.

— ampanya da getirsinler diye fısıldadı Malko.

Sipari gelene kadar hayranlıkla ma aranın iç dekorunu incelediler. Her ey gerçe e öyle benziyordu ki...

—Biraz sonra göreceksin sana çok güzel bir

sürprizim olacak.

Malko sürprizin ne oldu unu tahmin ederek gülümsedi. John Villavera aklına gelmi bütün arzusu yok olmu tu. Onunla mutlaka hesapla-
acaktı.

Kapı çalındı. Garson çocuk büyük bir tepsi içinde deniz mahsûlleri ve bir i e Moet-Chandon getirmi ti. Büyük bir açlıkla midye ve istiridyelerin üzerine atıldılar. çti i her kadeh Malko'nun sıkıntısını biraz daha azaltıyordu.

İlk i e bitti inde Oliveira heybesini alarak banyoya geçti. Odaya geri döndü ünde Malko nefesini tuttu hiç böyle bir ey görmemi ti.

Genç kız siyah dantel bir kombinezon giymi ti. Siyah çorapları ve uzun ince topuklu ayakkabılarıyla ba ka bir dünyadan geliyor gibiydi. Kıvrak hareketlerle Malko'nun yanına kadar gelip gülerek kendini onun kollarına attı.

—Aslında bu kıyafeti hafta sonuna saklıyordum ama böylesi daha iyi oldu.

Kullandı ı parfümün kokusu dantellerin açıkta bıraktı ı gö üsleri Malko'yu gerçek bir ilk ça insanı yapmaya yetmi ti.

ampanyanın verdi i tatlı sarho lukla Oliveira Malko'nun ba nını tutarak kendine do ru çekti.

kisi de nefes nefese kalmı lardı. Normale döndüklerinde biraz daha atı tırıp ampanya içerek yastıkların üzerine uzandılar. Oliveira bitkin bir halde Malko'nun kollarında dinleniyordu.

Maiko kendini bu dekor içinde rahat ve emniyette hissediyordu.

—Herhalde gerçek ilk ça insanı bu kadar rahat de ildi dedi.

istiridyeleri silip süpüren Oliveira cevap olarak Malko'ya do ru e ilerek onu nazik bir ekilde ok amaya ba ladı. Sıcak dudakları Malko'nun yorgun vücudunu yeniden uyandırmaya ba lamı tı. Malko bu güzel dakikaları içine sindirmeye çalı tı.

**

Edificio Diego Portales binasında yanan tek ık Albay Federico O'Higgins'in bürosuydu. Bütün servislere telefonla talimatlar ya dırıyordu. Devamlı masaj yapmasına ra men elinin a rısı dayanılmaz hale gelmi ti.

O sırada telefonlardan biri çaldı. Arayan Te men Aguirre idi. Malko'yu henüz bulamadıklarını bildiriyordu. Albay te mene kızacak cesareti kendinde bulamadı. Aguirre'nin tek istedi i Malko'yu bulup kendi elleriyle öldürmekti.

O'Higgins'in morali bozulmu tu. E er o iki kaça ı bulamazsa gelece i tehlikeye girecekti. Pencereye do ru yürüdü, soka a çıkma yasa ıyla Santiago sokakları ıssızla mı tı. DİNA u anda kaçakları bulmak için bütün imkânlarını seferber etmi ti.

ilili umutsuzca nereye saklanmı olabileceklerini tahmin etmeye çalı ıyordu. Kentin her tarafında ispiyonları vardı ama hâlâ bir sonuç alamamı lardı. Hafta sonuna kadar onları bulamazsa ba ma bir sürü dert açılacaktı.

Birden aklına bir ey geldi, hızla masasına gidip telefonu kaldırdı.

*

**

ilk önce Malko uyandı. Kendini bitkin ama

çok iyi hissediyordu. Oliveira ise siyah kıyafetini çıkarmadan uyuyakalmı tı. Gözlerinin altındaki halkalar mutluluunun izleriydi.

Malko genç kızını okuyarak uyandırdı. Malko nun saati durmuştu, Oliveira saatin dört olduğunu söyledi. Tam on altı saattir uyuyorlardı. Beraberce güzel bir duş aldıktan sonra tekrar ampanya içtiler.

— Ben dı arı çıkıyorum dedi Malko.

— Bu çok tehükeü!

— Beni merak etme. Yapmam gereken önemli bir i var.

Bir yandan giyinirken konu masını sürdürdü:

— Otel patronu burada iki gün kalmamızdan üphelenir mi acaba?

Oliveira ne ü bir ekilde baını salladı.

— Hayır onlar buna alıktır hatta di er odaları denemek için pazarlık dahi yapabiliriz.

Malko genç kızını kollarına aldı.

— İmdi gidiyorum, bana buradan bir yere ayrılmayacağına söz ver.

— Hayır ben yarında "aynalar sarayına" gitmek istiyorum.

Malko ma aran merdivenlerini tırmanıp dı arı çıktığında parlak güne gözlerini kama tırdı. Bu otele gelenlerle çıkanlar hiç kar ıla mıyordu. Gizlilik her eyden önce geliyordu.

Jorge'nin arabası yıkanmı pırıl pırıldı. Bekçiye 5000 esküdos vererek Valdivia'dan ayrıldı. Buradan dı arı çıkmak onu korkutuyordu.

*

**

Tedbirli davranmı ,arabasını randevuevinden uza a park etmi ti. Hiç oyalanmadaniçeri girdi.Kapıyı bir gün önce gördü ü kız açmı , onu küçücük bir odaya almı tı.

— Ne istiyorsunuz senyor?

— Derhal Carlos Geranios ile görü mem gerek, dedi Malko.

— u anda mümkün de il. Belki bu ak am görü ebilirsiniz, ama bundan da emin de ilim. Sizi telefonla arayabilir mi?

Malko, Valdivia'nın telefonunu vermenin çok tehlikeli oldu unu dü üdü.

— Hayır, ak ama ben ararım. smimi verme-yece im, ifre "Julia" olacak, dedi.

Telefon numarasını aldıktan sonra, kız onu a a ıya kadar geçirdi.

Tekrar arabaya binip, Valdivia'ya döndü. Her yer sakin görünüyordu. Giri teki otopark bekçisi onu selam ladı.Kat hizmetçisi onu küçük bir koridordan geçirip yeni odalarına götürdü. Oliveira'yı yere oturma i içkisini yudumlar ken buldu. Genç kadın aya a fırlayarak Malko'nun kollarına atıldı.

— Geri gelmeyeceksin diye çok korkmu tum.

Buldukları odanın tavanı dahil, her tarafı aynalarla kaplıydı. Görüntüleri binlerce kere yansımaktaydı.

— Çok güzel olacak, diye fısıldadı. Oliveira.

Trajik kaçılarını tamamen unutmu gibiydi.

Bu geçirece imiz son rahat gece olacak, diye dü üdü Malko. O sırada kapı çalınmı otel görevlisi, ak am yeme ini getirmi ti. Yemekten sonra aynaların ortasında sevi tiler. Yarım saat kadar sonra, yatakta dinleniyorlardı.

— Seninle geçirdi im bu geceyi hiçbir zaman

unutmayaca ım, dedi Oliveira.

Tekrar ampanya içtiler.

— E er Pedro, beni seninle bu durumda yakalasa ikimizi de öldürür, dedi.

Aya a kalkarak, aynalardan birinin kar ısına geçti. Bunu fırsat bilen Malko, randevuevinin numarasını çevirdi. ifreyi söyler söylemez kar ı taraf derhal numarayı verdi:

— 732 864-

Numarayı kontrol dahi edememi , hat kapanmı tı. Birden canı tekrar ampanya çekti. Bir i e daha ısmarlamak için resepsiyonu aradı.

Resepsiyon bir türlü cevap vermiyordu. Tam alo diyecekken ahizde birtakım sesler duyarak dinlemeye ba ladı. Resepsiyondaki memur tam Malko'ya cevap verecekken bir mü teri gelmi olmalıydı.

— Uzun boylu, sarı ın bir gringo. ilili bir kızla beraber geldiler.

Bir anda kalbi deli gibi atmaya ba lamı tı. Ani bir hareketle telefonu kapattı.

Oliveira ciddi bir eylerin geçti ini anlamı tı.

— Ne oldu? diye sordu.

— D NA bizi arıyor. u anda resepsiyondaki memuru sorguya çekmekle me guller, dedi.

XX. BÖLÜM

Oliveira'nın dudakları titriyordu. Beceriksiz hareketlerle çabucak giyindi. Malko ise hemen hazırlanmıştı. Yava ça kapıyı aralayıp koridora çıktılar. Valdivia sakin görünüyordu.

— Çabuk!

Çavluya çıkmadan önce Malko etrafa göz attı. DNA'nın büyük bir kamyoneti otopark girişini kapattı. Hemen içeri kaçtılar, dışarıdan bazı sesler geliyordu.

Malko, açık buldu ve ilk kapıdan daldı. İçerişi gibi boya kokuyordu, herhalde tamiratçılı maları vardı. Birbirlerine sokularak seslerin uzaklaştığını beklediler.

Sesler duyulmaz olunca tekrar koridora çıkarak bütün kapıları denemeye başladılar. İlk iki odanın kapıları kilitli olduğu için giremediler. Ondan sonra denedikleri oda ise kilitli de değildi...

Malko kapıyı hafifçe araladı, içerişi kısmen aynayla kaplıydı. Odanın tam ortasında büyük bir BMW motosiklet vardı. Motosikletin üzerindeki çift ilginç bir seviye sahnesi sergiliyordu. Kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki kapının açıldığını duymadılar.

Birden adam odada yabancıların olduğunu farketti. Anı hayretten açık kalmıştı. Kadınsa henüz bir şey farkında değildi.

— Ses çıkarmayın! diye yaklaştı Malko.

Tabancasını motosikletteki çift yönlü döndürmüştü. Korkudan kıvıldaşamıyorlardı.

Adam yava ça motosikletten indi.

Elli ya larında gözüküyordu.

— Bu ne demek olu...

Malko tabancasıyla, üzerinde büyük bir yata ın bulundu u sundurmanın merdivenlerini i aret etti.

— kiniz de yukarı çıkın, dedi.

Adam itiraz edecek gibi oldu. Malko onu tabancasıyla dürterek yukarı itti.

Kadın da onu izledi. Kırk ya larında, biraz topluca olmasına ra men yine de güzel bir kadındı. Pe lerinden Malko ile Oliveira da çıktı. Zavallılar utanç içinde ayakta bekliyorlardı.

Kenara uzanın, ilk önce kadın yatsın! dedi Malko.

Kadın korka korka verilen emri yerine getirdi.

— Sen de onun üzerine uzan!

Adam Malko'nun ne yapmak istedi ini anlamamı tı. Çekinerek kendisini kadının üzerine bıraktı. Malko ise yata ın etrafını dola arak, duvarla çiftin arasına uzandı. Oliveira'yı da yanına çekti. Böylece, merdivenlerden çıkan biri; yalnızca yatakta sevi en bir çift görecekti. Malko adamı tabancasıyla dürterek:

—Daha canlı, gerçek bir sevi me olsun! dedi.

Aslında bunları istemeyerek söylemi ti ama D NA'nın polislerine kar ı en küçük tedbiri bile almak zorundaydı.

Tam o sırada a a ıdan bazı gürültüler duyuldu. Kapı vuruluyordu.

— Cevap verin, dedi Malko adama.

— Kim o?

Kapının açılıp içeri birilerinin girdi ini ve merdiveni çıkan ayak seslerini duydular. Malko, ta

kesilmi gibi hareketsiz, nefesini tuttu. Kısa bir sessizlikten sonra ayak sesleri a a ı indi.

— Aradı ımız o de il, dedi bir polis.

Karabinyeroslar gittikten sonra ilili onlara dönerek:

— Siz kimsiniz kuzum?

Gerçekten korkuyordu. Malko telefonu göstererek:

— Orası sizi ilgilendirmez, imdi 732 864'ü isteyin, dedi.

Adam söyleneni yaptı. Malko ahizeyi aldı.

— Kimsiniz? diye sordu telefondaki ses.

— Malko.

Kısa bir sessizlikten sonra, telefonda Carlos'un sesi duyuldu.

— Hey Malko, neler oluyor?

Garanos'un sesini duymak onu çok sevindirmişti.

— Valdivia'dayım, D NA'nın polisleri burayı bastılar. Her yerde beni arıyorlar, ben bura...

— Hemen yardıma geliyorum. Seni binanın dışında bekleyeceğim.

Telefon kapanmıştı. Oliveira, korku dolu gözlerle ona bakıyordu. Malko bütün olasılıkları gözden geçirdi. Büyük bir ihtimalle Valdivia'yı tekrar, baştan sona arayacaklardı. Buradan mutlaka gitmeleri gerekiyordu ama sokağa çıkma yasağıyla ilgili epey olmuştum.

Aradan on beş dakika geçmişti.

— Belki de çekip giderler, diye mırıldandı Oliveira.

— Hiç sanmıyorum Emin bir yere saklanmamız lazım, bu odalar çok tehlikeli.

— Belki bunlardan faydalanabiliriz, dedi Oliveira.

Rehine alma fikri, Malko'nun en nefret ettiği idi. Ayrıca bir i e yarayacağını da sanmıyordu.

Sinirleri bozulan ilili kadın a lamaya başladı.

— Ne olur, bizi bırakın!

— Burada kalacaksınız, kimseye bir şey söylemenizi tavsiye ederim. Aksi halde DÎNA bizimle i birli i yaptı nınızı sanabilir.

Malko'nun son sözleri, ilili çift üzerinde çok büyük bir etki yaratmıştı.

Oliveira'yla birlikte merdivenlerden inerek koridora çıktılar. Etrafta hiç ses duyulmuyordu.

Çıkışta ru ko maya başladılar. Tam ula tıkları sırada dı arıdan sesler geldi. Açık buldukları kapıdan içeri daldılar. A a ıya inen merdivenler hiçbir yere çıkmıyordu, kapana kısılmışlardı.

Bu arada koridor tenhala mı sesler azalmıştı. Saklandıkları yerden çıkıp binanın öbür ucuna do ru ko maya başladılar. Arkalarında ayak sesleri duyunca yine önlerine gelen ilk odaya daldılar. Odanın tam ortasında, kaportası ye il, büyük farlı ilginç bir araba duruyordu. Tavanda ise araba yedek parçaları asılıydı. Arabanın içine büyük ve geni bir yatak yerle tirilmişti. Kadın, "direksiyondaki adama" e ilmi , a k oyunları yapıyordu.

Davetsiz misafirler oyunlarını yarıda kesmişti.

Malko parma nını dudaklarına götürerek:

— ist! Sakın bir ses çıkarmayın, dedi.

Koridordaki ayak sesleri yaklaşıyordu. Kapı çalındı, Malko ate etmek için dönerek mevzi aldı. Arabadaki çift onları hayretle izliyordu. Ko-

ridordaki ses, hemen oteli terketmeleri gerekti ini, Valdivia'nın bo altılmakta oldu unu söyledi.

Malko'yla Oliveira göz göze geldiler. Artık kaçı larının sonuna gelmi lerdi. D NA'ya yakalanmaları an meselesiydi.

Beraberce odadan çıkarak labirente benzeyen koridorlarda ko maya ba ladılar. Sonunda formika masalı ufak bir odaya geldiler. Burası otel patronun bürosuydu. Telefon santralinin gerisinde makineli tüfekli bir muhafız bulunuyordu. Servis kapısını denemeye karar verdiler. O sırada odaya birisi girdi.

— Senyor?

Malko'nun elindeki tabancayı görünce rengi uçtu ve kendini masanın altına attı.

— Lütfen ate etmeyin senyor!

Gözlerini tabancadan ayıramıyordu.

— u anda neredeler?

— Her tarafta senyor, her tarafta. Otel oda oda arayacaklar, kaçmanız imkânsız!

Dı arıdan otomatik silah sesleri gelmeye ba lamı tı. Malko'nun yüzüne bir gülümseme yayıldı, ate eden Carlos Geranios olmalıydı.

Oliveira ile birlikte, mutfaktan geçtiler ve servis kapısından kendilerini dı arı attılar. Tam o anda bir silah sesi daha duyuldu. Karanlıkta bir siluetin caddede ters istikamete ko tu unu gördüler. Malko, beyaz apkası, ve kısa boyundan Juan Planas'ı tanıdı. O da Malko'yı çıkarıyordu. Caddenin ortasında, elini kemerine atarak:

— Hey, senyor! diye ba ırdı.

Malko nefesini tutarak ni an aldı. Silah Malko'nun elinde bir kere sıçradı. Beyaz apkalı

adam, kuvvetli bir rüzgâr yemi gibi arkaya do - ru savruldu, alnının ortasında kırmızı bir leke vardı. Hayretten açılmı gözleri ve açık kalmı a zıyla bo bir çuval gibi dü mü tü, artık kımıldamıyordu.

Malko, korkudan çı lık atan Oliveira'yı pe - inden sürükleyerek cesedin üstünden atladı ve ko maya ba ladı. Sokakta park etmi siyah bir arabadan ate ediliyordu. D NA, giri i kapamak için, kamyonetlerinden birini binanın avlusuna park etmi ti. Kamyonetten de ate açılmı tı. Malko hemen kar ılık verdi.Oteli terkeden mü - teriler korku içinde sa a sola kaçı ıyordu.

Malko, Oliveira'yı elinden tutarak dı arıda kendilerini bekleyen siyah arabayı gösterdi.

— Haydi, ko !

Chevrolet'tekiler, kaçtıklarını farketmi lerdı. Kamyonetin farlarını yakarak yo un ate e ba - ladılar. Carlos da, arkada larını korumak için bulundu u yerden ate e ba lamı tı. Birden kamyonet ileri fırladı.

Çılgına dönen Oliveira bir an Malko'nun eli - ni bıraktı. Arabadan kaçmak için duvara do - ru ko maya ba ladı. Araç Oliveira'ya do ru süratlendi. Malko, kamyonete ni an alarak bü - tün arjörünü bo alttı. Ama artık çok geçti... Kamyonet, kaldırıma çıkarak, sa tarafıyla, Oli - veira'yı Valdivia'nın duvarına sıkı tırdı. Malko korkunç bir çı lık duydu. Hâlâ ate etmeye de - vam ediyordu. Birden kamyonet oförünün ba - nının parçalandı nını gördü.

KontROLSÜZ kalan Chevrolet hızla park etmi bir kamyona çarptı.

Malko, yerde hareketsiz yatan Oliveira'ya do ru ko tu. Onu kucaklayıp bu cehennemden

çıkarmak istiyordu. Talihsiz kız, bir kan gölü içinde yüzükoyun yatmaktaydı, kafatası ezilmi ti... Malko'nun onunla ilgilenecek kadar zamanı olmadı, kur unlar etrafında vızıldamaya başlamı tı. Zikzak yaparak Carlos'un arabasına do ru ko tu. Kendini içeri attı ında araba patinaj yaparak ileri fırladı. O sırada üzerine arka koltuktaki adam Kala nikof'unun bütün arjörünü D NA'nın adamlarının üzerine bo altmaktaydı. Araba, Vicuria McKenna'ya dönerken bir çı lık atarak arka koltu a yı ıldı.

O da vurulmu tu, alnından...

— Öldü mü?

— Evet, diye cevap verdi Malko.

— Cehennem köpekleri, ben onlara..

Cümlesini bitiremedi, arkalarından ate açılmı tı. Carlos'un ba ı önce geriye gitti, sonra direksiyona dü tü. Son refleksi frene basmak olmu tu. Fiat kaldırıma çarparak durdu.

— Carlos!

Malko dı arı fırlayarak, Carlos'un cansız vücudunu arabadan dı arı çekti. Sonra direksiyona geçerek Fiat'ı çalı tırdı, D NA'nın arabalar yakla ıyordu.

Arkasına bakmadan ve hiçbir ey dü ünmeden gaza bastı. Santiago sokakları bombo tu. Valdivia'dan uzakla tıkça ya adıklarının bir kâbus oldu unu dü ünmeye başlamı tı. Ölenleri aklından çıkaramıyordu. Hiç farkında olmadan Barrio Alto istikametine sapmı tı...

**

Malko, silahı elinde bir hayalet gibi sessizce çim bahçeyi geçti. Fiat'ı, John Villavera'nın evinin 500 metre uza ına park etmi ti. Evin önün-

de D NA'nın bir kamyoneti beklemekteydi, John evde olmalıydı.

Bahçeye bakan oturma odasının camlı kapısı kapalıydı. Camlardan birini kırmak polislerin hemen dikkatini çekebilirdi. Garaja do ru yürüdü, küçük bir kapı farketmi ti. Bir süre kamyonetteki adamları gözetledikten sonra, oför sigarasını yakmak için e ildi i sırada, Villavera'nın limuzinini siper alarak kapıya ula tı.

Kapı açıldı! Sessizce içeri süzüldü. Evin planını hatırlamaya çalı tı. Villavera'nın odası koridorun öbür ucunda, oturma odasının yakınlarında olmalıydı.

Gözleri karanlı a alı mı tı, ses çıkarmadan ilerlemeye ba ladı.

Kedisi girip çıkabilsin diye odasının kapısı aralıktı. John Villavera yatakta derin uykuya dalmı tı. D NA'nın korumasına ra men kısa namlulu otomatik tabancası komodinin üzerinde duruyordu.

Malko silahı yerinden aldı. Bu silah kendi tabancasından daha az ses çıkartırdı. Amerikalı birden uyanarak yataktan do ruldu. I ı ı yak tı.

Uykulu gözleriyle, a kın a kın Malko'ya bakıyordu. Malko sakın bir sesle:

— John, buraya niçin geldi imi biliyorsunuz, dedi.

Villavera gözlerini kapayarak derin bir nefes aldı ve aya a kalktı. Elleri pijamasının cebinde, ba mı kaldırarak:

— Evet, dedi.

Oliveira da, Carlos Geranios da öldü.

Villavera'nın gözlerinde bir parıltı belirdi.

— Belgeleri ele geçirebildiniz mi?

Malko adama kar ı belli belirsiz bir hayranlık duydu. Ölece ini bildi i halde hâlâ mesle i ile ilgili sorular sorabiliyordu.

— Hayır, elimde hiçbir belge yok, ayrıca bunlar hakkında hiçbir bilgim de yok, dedi.

Villavera'nın bunu ö renmek hakkıydı.

— John, e er iletilecek bir mesajınız varsa, ya da ba ka bir ey...

Amerikalı'nın çenesi sımsıkı kapalıydı.

Malko'nun aklına bir soru gelmi ti.

— Chalo Goulart'ı onlar öldürdü de il mi?

Amerikalı evet anlamında ba ını salladı.

Tam o sırada, yata ın altından fırlayan bir ey, Malko'nun ayaklarına sürünerek geçti. Bu Villavera'nın kedisiydi. Amerikalı bir an gözlerini kediye do ru kaydırdı. Aynı anda da Malko teti i çekti. John'un kendi ölümünü görmesini istemiyordu. lk kur un kalbinde, ikincisi bo azında, son kur un ise alnında ölümcül üç delik açmı tı. John Villavera bir an salandıktan sonra arkaya do ru yıkıldı.

Yatak odasına a ır bir koku yayılıyordu. Malko'nun midesi bulandı. imdiye kadar hiç bu kadar so ukkanlılıkla adam öldürmemi ti. Üstelik bir CIA ajanını. Ama bunu haketmi ti, kendisini kullanmı .Oliveira'nın ölümüne sebep olmu tu. Kimbilir, belki de yüksek bir makamda emir almı tı, fakat bunu hiçbir zaman ö renemiyecekti.

Koridora çıkıp etrafı dinledi.

Silah sesleri D NA'nın polislerinin dikkatini çekmemi ti.

Kendini son derece bitkin ve tükenmi hissediyordu. Artık içinden ya amak dahi gelmiyordu. Sonuçta içgüdüleri üstün çıktı ve Amerikan

Büyükelçili i'ne girmenin yollarını dü ünmeye ba ladı.

Birden aklına John Villavra'nın kur un geçirmez limuzini geldi. Aradı ını bulmu tu, bu araba tank gibiydi.

Garaja giderek arabanın direksiyonuna geçti. Motoru çalı tırdı. Dikiz aynasına baktı ında polislerin kamyonetten indiklerini gördü. Sakin bir ekilde farları yaktı ve geri geri garajdan çıktı.

Polisler ana yol göstererek yardım ediyorlardı. Karanlıkta arabanın içindekini Villavera sanmı lardı.

Arabayı yava sürüyordu. ehir merkezine do ru yöneldi. Biraz ilerde Lincoln'ü gören bir "404" U dönü yaparak Malko'nun pe ine takıldı. Malko gaza bastı, pe inden ate etmeye ba lamı lardı. Arabaya kur un i lemedi i için Malko arkasına bakmadı bile.

Amerikan Büyükelçili i'ne yakla ırken ana giri teki büyük demir parmaklıkları gördü. Pe indeki "404"den telsizle uyarılan elçilik civarındaki polisler üzerine ate açtılar.

Büyükelçili i geçtikten 200 metre sonra, geri dönerek gaza baktı. "404"deki polisler, arabadan inmi ellerindeki makineli silahlarla Lincoln'e kur un ya dırıyorlardı.

"404"e kafadan çarptı ında sadece bo uk bir metal sesi duyulmu tu.

Demir parmaklıklara 30 metre kalmı tı. Gazı kökledi, 8 silindirli "tank" ileri atıldı. Polisler ba ıra arak arabanın önünden kaçtılar. Hâlâ ate etmeye devam ediyorlardı. Araba büyük bir hızla demir parmaklı a çarptı. Malko kendine geldi inde, elçili in bahçesindeydi. Binanın arkasına dolanarak arabadan dı arı fırladı. Kısa

namlulu otomatik silah hâlâ elindeydi. Silahı kapalı kapıya doğru yöneltti. kilit anında paramparça oldu.

içeri girince, birinci katın merdivenlerini dörder dörder çıkararak, büyükelçisinin odasına daldı ve kapıyı kilitledi.

Artık biraz rahatlıyabilirdi.

Bu arada gün armak üzereydi. Büyükelçi birkaç saat sonra gelecekti. Oturdu ve sokaktaki gürültüyü dinledi. Zırhlı araba olmasaydı buraya ulaşmasına imkân yoktu. Aklına Carlos Geranios'un yanından ayırmadığı deri çanta geldi. Acaba belgelere ne oldu?

Artık bu belgeler onu ilgilendirmiyordu. Bu arada büronun kapısına sertçe vuruldu. Bir İngilizce, ne olduğunu soruyordu. Kapalı kapının ardından konu anlar, elçilik binasını korumakla görevli iki denizciydi.

Malko iyice emin olduktan sonra kapıyı açtı. Karısında ellerinde 45'lik Colt'la, ortlu iki dev adam belirdi. Silah seslerine uyanmışlardı. Malko pasaportunu gösterdi, çabucak olanları anlattı. Denizcilerin de ilililer'i pek sevdiğini söyleyemezdi. Çavurlardan biri Malko'ya dostça gülümsedi.

— Artık her şey yolunda, siz dinlenmeye bakın. Biz şimdi giyinip aşağıya ineceğiz. Hele bir elçiliğe girmeye kalkışınlar gösteririz onlara, dedi.

Malko tekkür ederek divana uzandı, hemen uyumu tu...

XXI. BÖLÜM

Amerikan bayraklı, uzun siyah limuzin, Alameda'dan süzülerek ilerliyordu. Amerikan Büyükelçisi ve Malko arkada oturuyordu. Yola çıktıklarından beri hiç konu mamı lardı. Meydana gelen olaylar, Cunta'yla iyi ili kileri olan büyükelçiyi çok sinirlendirmişti. Malko'yı havaalanına kadar geçirmesi ve uça a bindirmesi için Amerika'dan özel bir telefon gelmesi gerekmişti.

ili'de çe itli makamlardan gelen suçlamalar, elçinin masasına yı ılmaktaydı. Ayrıca Malko, John Villavera'nın öldürülmesinden de sorumlu tutuluyordu.

Malko bu arada "Batı Yarımküresi" Bakanını Michael Burrough ile uzun bir konuşma yapmıştı, konuşmaları bir hayli sert geçmişti. Carlos Geranios hakkındaki gerçe i belki de hiçbir zaman öğrenemeyecekti. Ama Washington'a, Carlos'un elinde tuttu u çok de erli belgelerden birini götürüyordu. Geranios ölmüştü ama intikamı yeni başlıyordu.

Yarım saat sonra havaalanına ulaşmışlardı. Malko, ili'den ayrılırken içinde en ufak bir üzüntü yoktu. Stedi i Avrupa'daki atosuna kavuşmaktı. Mercurio gazetesi Carlos'un ölümünü büyük başlıklarla, birinci sayfada vermişti. Son sayfasında ise Oliveira'nın bir trafik kazasına kurban gittiğini yazıyordu. İlk sayfadaki makale, Carlos gibi bir teröristin ortadan kaldırılmasıyla ülkede soka a çıkma yasasının

kalkabilece ini ima etmekteydi. Villavera'nın ise kimli i meçhul ki ilerce öldürüldü ü bildirilmekteydi.

Limuzin uça a yana mı tı. On dakika sonra yola çıkabilecekti. İlk durak olan Lima'dan sonra Miami'ye ve oradan da Avrupa'ya geçecekti.

Araba durdu unda, bir an gördü ü eye inamadı. Albay O'Higgins orada, uça ın yanındaydı. Büyükelçi Malko'ya dönerek:

— Endi elenecek bir ey yok. Kendisi burada herhangi bir sorun çıkmaması için bulunuyor, dedi.

Malko araçtan inerek uça a do ru yürüdü. ilili sanki hiçbir ey olmamı gibi hafif bir gülümsemeyle onu izliyordu.

Malko'nun aklına eytani bir fikir geldi. Yolunu de i tirdi ve gülererek albaya do ru yürüdü. Tokala mak için elini uzattı.

O'Higgins a ırmı tı, o da elini uzattı.

Malko, albayın uzattı ı eli görmemezlikten gelerek yaralı olan sa elini avucunun içine aldı ve sıkmaya ba ladı.

Bütün gücüyle sıkıyordu.

O'Higgins ilk önce yüzünü buru turdu, ama acı çekti ni göstermek istemiyordu. Fakat acısı o kadar artmı tı ki, geriye do ru bir adım atmak zorunda kaldı, Malko adamın elini biramdan o da bir adım attı.

ilili'nin a zından tiz bir çı lık yükseldi. Malko yaralı eli sıkmaya devam ediyordu. Artık acı dayanılmaz bir hale gelmi ti. Albayın rengi atmı tı, alnında biriken terler boncuk boncuk parlıyordu.

— Ne olur, yalvarırım elimi bırakın.

Malko cevap vermedi, aksine vargücüyle sık-

ti. Acıya dayanamayan albay yava yava dizleri üstüne çöktü. Kimse oraya girmeye cesaret edemiyordu. O'Higgins a zı bir karı açık, bayılmamaya çalı ıyordu. Malko uça a binerken son bir defa albaya baktı. Adam hâlâ dizlerinin üstündeydi, acıdan yüzükırı kırı olmu tu.Malko ona daha fazla ıstırap çektirtemedi i için üzölüyordu.